

DİN KÜLTÜRÜ DEĞİL
KURAN GERÇEĞİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

KURAN MÜSLÜMANLARI
ARAŞTIRMA GRUBU

DİN KÜLTÜRÜ DEĞİL KURAN GERÇEĞİ

Kuran Müslümanları Araştırma Grubu

1. Baskı: Eylül 2020

ISBN: 978-625-400-325-7

Sayfa Düzeni

ademşenel.com

Kapak Tasarımı

Yunus Karaaslan

Baskı-Cilt

Hünkar Org. Eğit. Yay. Dağ. Ltd.Şti.

Sertifika: 17815

SİPARİŞ İÇİN:

Whatsapp: 0534 373 63 34

E-posta: fatihdolayman@gmail.com

DİN KÜLTÜRÜ DEĞİL
KURAN GERÇEĞİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

KURAN MÜSLÜMANLARI
ARAŞTIRMA GRUBU

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	11
KURAN MÜSLÜMANLIĞI GERÇEK YOLDUR	13
Kuran apaçıktır ve tefsiri Allah tarafından yapılmıştır!.....	13
Kuran eksik değildir	14
Kuran yeterlidir.....	15
Bizler geleneklerden değil yalnızca Kurandan sorumluyuz	15
Kuran kolaylaştırılmıştır	16
Hadis kaynaklarının birçoğu deforme olmuştur.....	16
Peygamberimize ait güzel örnekler Kurandadır	18
HARAMLAR VE HELALLER KURAN'DAN ÖĞRENİLİR.....	19
HÜKÜM YALNIZCA ALLAH'A AİTTİR.	20
Haşr suresi 7. ayet kâfiri müminden ayırır.....	21
KURAN'I ANLAMADA NUZÜL SEBEBİ	
GEREKLİMİDİR?	22
EDİLLE-İ ŞERİYYE İSLAM'DA	
ANA KAYNAK OLABİLİR Mİ?	25
NEBEVİ SÜNNET İLE GELENEKÇİ ZİHNİYETİN	
ZANNETTİĞİ SÜNNET ARASINDAKİ FARK	28
KUR'ANA GÖRE MÜSLÜMAN EN KALİTELİ İNSANDIR	31
Kalite, mutlaka İslam toplumlarında	
bir devlet politikası haline getirilmelidir.....	32
İLİMLİ İSLAM SAHABE İSLAMI DEMEKTİR	34
Sahabeler Modern İslam'ı	
En Güzel Biçimde Uygulamışlardır	35
En Modern İnsan Peygamber Efendimiz (sav)'dir.....	36

Dünyanın Tek Kurtuluşu, İnsanların Sahabe	
Dönemindeki Modern İslam'ı Yaşamalarıdır	37
Bağnazlık Batı İçin Büyük Bir Beladır.....	38
Sahabe Dönemi Allah'ın İzniyle	
Mehdiyet ile Yeniden Yaşanacaktır	39
DİN ADI ALTINDA UYGULANAN DUYGUSALLIK OYUNU..	40
Romantik din anlayışı ile Kuranda	
Allah'ın bize öğrettiği din arasındaki fark çok açıktır.	41
İSLAM SADEDİR VE YAŞANMASI KOLAYDIR.....	44
NAMAZ MÜ'MİNLERİN HAYATINI DEĞİŞTİRİR.....	47
Namazı dosdoğru kılmanın anahtarı: SAMİMİYET	47
Namazda ülfeti (alışkanlığı)	
kırmak için huşunun önemi.....	51
İbadetlerde kararlı olmak	52
Salih amellerde süreklilik.....	53
Allah'ın ibadetlerimize ihtiyacı yoktur	54
Namaz insanı kötülüklerden alıkoyar	55
İbadetlerde ihlasın önemi.....	57
İbadetleri boşa gidenler	59
NAMAZI TERK ETMEMEK İÇİN ÖNEMLİ NEDENLER.....	61
Abdest Almak Çok Kolaydır.....	61
Gusül duş almaktır.....	61
Namaza durmak için örtünmek şart mı?.....	62
Arapça bilmemek bir eksiklik değildir.....	64
İslam'a göre namaz vakitleri ve	
rekâtlarında kolaylık vardır.....	66
KURANDA HAC ÜMMETİN	
BİRLİĞİNİN SEMBOLÜDÜR	70
Hız. İbrahim'den Haccı ilan etmesi istenir.	71
Hac süresince ihrama giyerek	
sıkı bir eğitim sürecine girilmiş olur.	71

KURAN VE HADİSLERDE KADINLARIN

ÖZEL HALLERİ 74

Namaza engel olan durumlar

yalnızca sarhoş ve cünüp olmaktır.....75

Kadınların hayızlı geçen günleri

ömrünün uzunca bir bölümünü kapsar.....76

Bu gibi hükümleri verenler

çeşitli rivayetler öne sürerler.....77

Birbiriyle çelişen hadislerle nasıl güvenilir?.....78

Hayız halindeki bir bayan orucunu tutabilir

ve namazını kılabilir 79

Peygamberimize atfederek kadınları aşağılanan yüzlerce

mevzu (uydurma) hadisten birkaçı şunlardır: 81

KURAN OKUMAYA HİÇ BİR ŞEY ENGEL OLAMAZ.....83

Abdestsiz olmak yâda hayız ve lohusalık

Kuran okumaya engel değildir.....83

HURAFECİ KÜLTÜRDE

KADIN VE GERÇEK İSLAM.....86

RADİKALİZMİN BOYUNDURUĞU

ALTINDA EZİLEN KADIN 88

GELENEKLERE GÖRE MÜSLÜMAN KADINLARIN

KOCALARINA OLAN TUTUMLARI 89

KURAN'DA KADINA VERİLMİŞ HAK VE

ÜSTÜNLÜKLER HURAFECİ KÜLTÜRDE YOKTUR. 92

MÜSLÜMANLAR(!) KADININ DEĞERİNİ BİLMİYOR.....95

KURAN'A GÖRE KADIN ERKEK

AYNI ORTAMDA BULUNABİLİR 97

EN ÖNEMLİ FARZ İBADET

İSLAM'I TEBLİĞ ETMEKTİR.....99

MÜSLÜMAN KADIN

İDEALLERİ OLAN DAVA İNSANIDIR.....102

MÜSLÜMAN KADIN AKTİF BİR TEBLİĞCİDİR.....104

DÜNYADA HİÇBİR ŞEY ALLAH'TAN, ELÇİSİNDEN VE FİKRİ MÜCADELEDEN ÜSTÜN DEĞİLDİR	106
EN ÜSTÜN MERTEBE: ŞEHİTLİK	108

KURAN AHLAKINDAN UZAK KİŞİLERDE GELECEK KORKUSU	111
--	-----

ÖZGÜRLÜK, DEMOKRASİ, EŞİTLİK VE SOSYAL ADALET EN GÜZEL ŞEKLİYLE KURAN İSLAM'INDA YAŞANIR	114
Gerçek Adalet, Kuranda Vardır	114
Kuran Sosyal Adaleti ve Paylaşmayı Emreder	115
Gerçek Kuran Ahlakının Yaşandığı Bir Toplumda Yoksulluk Olmaz	116

DİN EĞİTİMİ NASIL OLMALIDIR?	118
------------------------------------	-----

ALLAH'TAN BAŞKASINDAN (ÖLÜDEN, DİRİDEN, TÜRBEDE, KABİRDEN VS.) MEDET UMMAK ŞİRKİTİR	121
MUSİBETLER DUAYA VESİLE ÖZEL ZAMANLARDIR	123
Cüz veya zikir dağıtmak duanın mahiyetini anlamamak olur	123
Kuran'a Göre Dua nedir	124

MÜSLÜMANLARIN BİR BİRİNİ KORUYUP KOLLAMASI FARZDIR	125
TOPLUMUN TAHAMMÜL ANLAYIŞI İLE KURANDAKİ SABIR ARASINDAKİ FARK	127

YAHUDİ DÜŞMANLIĞI KURANA UYGUN DEĞİL	130
--	-----

RESİM VE HEYKEL SANATI HARAM DEĞİLDİR	133
MÜZİK, ALLAH'IN İNSANLARA SUNDUĞU EN GÜZEL NİMETLERDEN BİRİDİR	136
YILBAŞI KUTLAMININ İSLAM'A GÖRE HİÇBİR SAKINCASI YOKTUR	139

FİTNE FESAT HAREKETİ: MÜNAFIKLAR	141
--	-----

Münafıklar İslam âleminde köstebek gibi faaliyet yaparlar.....	143
KURAN'IN PİSLİK DEDİĞİ İNSANLAR: MÜŞRİKLER.....	146
Müşrik aynı zamanda cahildir.	148
Müşrik, Allah'a doğrudan yönelemez;	148
Müşrik Kurandan uzak olduğu için, Kuran ahlakından da uzaktır.	149
Bir diğer özelliği de cimri olmasıdır.	149
Müşrik bir insan sürekli istikbaline yönelik yatırımlar yapar, eline geçen her şeyi biriktirme telaşındadır	149
Müşriklerin bir diğer özelliği de korkak olmalarıdır.	150
Bedbaht ve karamsar bir ruh haline sahiptirler.	150
Müşriklerin en önemli özelliklerinden birisi de pis olmalarıdır.	151
Müşriğin akıl sağlığı da yerinde değildir.	151
Yargı ve muhakemesi bozuktur.	151
AHİRZAMANDA MÜŞRİKLER	153
KURAN ALLAH'IN SÖZÜDÜR VE İNSANLAR İÇİN BİR HİDAYET REHBERİDİR	156
ALLAH'I TEK HÜKÜM KOYUCU OLARAK KABUL ETMEYENLERİN DURUMU	158
KURAN'A GÖRE ÇOĞUNLUĞA UYMAK İNSANI ŞAŞIRTIP-SAPTIRABİLİR.....	161
YALNIZCA KURAN'I REHBER EDİNENLER KURTULUŞ BULUR.....	162
ART NİYETLİ İNSANLAR KURAN'I KAVRAYAMAZ, ONDAN İSTİFADE EDEMEZLER.....	164
SONUÇ.....	168
EK BÖLÜM	172
EKOLOJİK DENGİ VE DÜNYA DÜZENİ.....	172

ÖNSÖZ

Kuran ayetlerinden net olarak anlaşılan bir gerçek var ki kesinlikle Kuran yeterlidir.

Kendilerine okunmakta olan kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu?.. (Ankebut Suresi, 51)

Allah Kuran'ı kıyamete kadar koruyacağını bildirmiş tir. Kuran, insanın her hükmünden, her emrinden kesin olarak emin olduğu, sorgulamadan tabi olacağı tek kitaptır. İnsanların böylesine “emin, açık ve net” bir yol göstericisinin olması, Allah katından verilmiş çok büyük bir nimet ve rahmettir.

“Andolsun, Biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık.” (Araf Suresi, 52)

“Bak, iyice kavrayıp -anlamaları için ayetleri nasıl çeşitli biçimlerde açıklıyoruz” (Enam Suresi, 65)

Çoğu insan Kuran'ın okunması, anlaşılması ve yaşanabilmesi için uzun yıllar süren bir eğitime ihtiyaç olduğunu zanneder. Hocalar topluma “Kuran Müslümanlığını” sapıklık olarak gösterir. Yanlış yönlendirilme ile bu yargıya varan kişilerin büyük bir kısmı ise bir kez bile Kuran'ı okumamış, anlamayı denememiş, daha başından ayetleri anlamayacağı yönünde kendini şartlandırmıştır. Gelin bu görüşün yanlışlığını Kuran rehberliğinde inceleyelim.

Sana bu kitabı; her şey için bir açıklama, doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik. [Nahl suresi, 89]

Bu kitapta İslam'ı öğrenip yaşamanın aslında hiçte zor olmadığını birlikte göreceğiz. Mümin muttaki bir kul olmak için bir biriyle çelişen yüzlerce beşeri kaynağa değil, içinde hiç bir çelişki ve aykırılık bulunmayan tek bir kitaba yani yüce kitabımız Kuran-ı Kerim'e ihtiyacımız vardır. Bizim için gerekli olan her alanda yol gösterici; Ahirette hesaba çekileceğimiz, sorumlu bulunduğumuz kitap yalnızca Kuran'dır. Bu gerçek bir ayette: **“Kuran, senin için de kavmin için de bir öğüttür ve siz ondan sorguya çekileceksiniz.”** (Zuhruf suresi, 44) şeklinde haber verilir.

Kuran'ın gölgesinde yazılan bu kitabın ortaya çıkmasında emeği geçen KURAN MÜSLÜMANLARI sayfa ekibine teşekkür eder, Rabbimin hayırlara vesile kılmasını dilerim.

KURAN MÜSLÜMANLIĞI GERÇEK YOLDUR

“Kuran Müslümanlığı sapıklıktır” “Kuran’ı ancak hadisler yoluyla anlayabiliriz” gibi bozuk mantık İslam Dünya’sına büyük zararlar vermiştir. Çünkü bu mantıkla yola çıkan bir kısım Müslümanlar, din adına uydurma hadislerle uymaya başlamışlardır. Hatta bir süre sonra Kuran’ı bir kenara bırakmış, sadece söz konusu hadisleri kendilerine din kaynağı edinir hale gelmişlerdir. Uydurma hadisler Kuran ayetleriyle çeliştiğinde ise, “Bu hadis Kuran hükmünü nesh etti (yürürlükten kaldırdı)” demeye bile cüret edebilmişlerdir. Bu şekilde Kuran terk edilmiştir. **Ve elçi dedi ki: “Rabbim gerçekten benim kavmim, bu Kuran’ı terk edilmiş (bir Kitap) olarak bıraktılar.”** (Furkan Suresi, 30)

Kuran apaçıktır ve tefsiri Allah tarafından yapılmıştır!

Sonra muhakkak onu (Kuran’ı) (beyânehu) açıklamak bize ait bir iştir” (Kıyamet Suresi, 19)

Andolsun ki size açıklayıcı/açık delil (beyyine) ayetler, sizden önce gelip geçenlerden örnekler ve korunup, sakınanlar için de bir öğüt indirdik. (Nur Suresi, 34)

Kuran’a göre insan, “beyyine” (açık delil) üzere olmalıdır. Yani geleneklerden hareketle, “Böyle gördük, biz de böyle yapıyoruz” mantığıyla yapılan uygulamalar, çoğunluğun kabulleri ile gerçeği bulmalar Kuran’ın anlattığı İslam

ile bağdaşmaz. Kuran'a göre, Kuran'ın kendisi "beyyine"dir (açık delildir). Bu yüzden ancak Kuran'ı dinin tek kaynağı yapanlar açık delile uymuş olurlar.

Kuran'ın geneline baktığımızda birçok muhkem ayette Kuran'ın Allah tarafından açıklanmış olarak gönderildiğini çok net olarak görürüz.

Andolsun bu Kuran'da her örnekten insanlar için türlü türlü açıklamalarda bulunduk. İnsanların çoğu ise tanımamakta ayak diretmektedirler. (İsra Suresi 89)

Bak iyice kavrayıp anlamaları için ayetleri nasıl çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (Enam Suresi, 65)

Andolsun, biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık. (Araf Suresi, 52)

Andolsun, biz bu Kur'an'da insanlar için her örnekten çeşitli açıklamalarda bulunduk... (Kehf Suresi, 54).

(Bu Kuran) Ayetleri muhkem kılınmış, sonra hüküm ve hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından birer birer (bölüm bölüm) açıklanmış bir Kitap'tır. (Hud Suresi, 1)

Sonra muhakkak onu açıklamak Bize aittir. (Kıyamet Suresi, 19)

...Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

Kuran eksik değildir

İbadetleri nasıl yapacağımızı öğrenmek için illaki hadislerle ihtiyaç yoktur. Zira her konuda yeterli bilgiyi verdiğini Allah Kuran'da bildirmektedir. İbadetler konusunda

uzunca detayların verilmemiş olması **eksizlik** değildir, evrensel bir kitap olması hasebiyle **esnekliktir**. Kuran, her kültürden ve her coğrafyadan insanın rahatlıkla uygulayabileceği kolaylıktadır. Buda Yüce Allah'ın rahman ve rahim' isminin üstün bir tecellisidir.

...Biz Kitap'ta hiç bir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (Enam Suresi, 38)

Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır (eksiksizdir)...(Enam Suresi, 115)

Kuran yeterlidir

Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt vardır. (Ankebut Suresi, 51)

Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, duyandır, bilendir. (Enam süresi 115)

Bizler geleneklerden değil yalnızca Kuran'dan sorumluyuz

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının akıllı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyse-ler? (Bakara Suresi, 170)

1 Şefkat göstermek, merhamet etmek, severek ve acıyarak, koruyup kollamak.

Kuran kolaylaştırılmıştır

Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp düşünen var mı? (Kamer Suresi, 32)

Allah Kuran'da haram ve helalleri çok kesin ve net izahlarla bizlere bildirmiştir. Haramları ve helalleri din adına Kuran belirler. Kuran'ın emri olmayan bir haramın İslam adına hiçbir hükmü yoktur. Fıkıhta 'eşyada aslolan ibahadır'. Yani yasak olmayan her şey helaldir.

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez. (Maide Suresi, 87)

... Hüküm, yalnızca Allah'ındır. (Yusuf Suresi,40)

Müminler için sakınılması gereken her konu apaçık Kuran'da eksiksiz olarak bildirilmiştir. Sorumlu olduğumuz hükümleri öğrenebileceğimiz en güvenilir tek kaynak Kuran'dır.

Allah: "Andolsun, size -bütün durumlarınızı kapsayan- zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız?" (Enbiya Suresi, 10) ayetiyle de bizlere bu gerçeği bildirmektedir.

Hadis kaynaklarının birçoğu deforme olmuştur

Hadis kitaplarında geçen birçok rivayet Kuran ile uyumluluk göstermemektedir. Örneğin: Kadınları aşağılayan yüzlerce mevzu hadis var. Bu hadisler ataerkil toplumların oluşmasında ki en büyük etken. Ya da savaşı ve şiddeti makul gösteren mevzu hadisler İslami terör örgütlerinin en önemli dayanak noktası. Hatta çıkış sebebi.

Kuran'da ise kadınlara geniş hak ve hürriyetler verilmiş, her daim korunup, kollanmıştır². Kadınlara mehirlerinin tam verilmesi, miras taksiminde pay sahibi olması gibi birçok farklı konu buna örnek teşkil eder. Yine Kuran'a göre savaş değil barış esastır ve yalnızca savunma amaçlıdır. Namaz kılmayanın, oruç tutmayanın, sakalını tıraş edenin öldürülmesi gibi vahşice uygulamalar Kuran ile taban tabana zıttır.

Kuran'daki bu olağanüstü güzel hükümler elbette müşriklerin hiçbir zaman işine gelmemiş hatta Peygamberimiz daha hayattayken bile, Kuran'da bildirilen Allah'ın hükümlerini beğenmeyerek (haşa) değiştirmesini istemişlerdir. Bu ayet başlı başına hadis kitaplarının niçin deforme olduğunun delilidir.

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kuran getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (Yunus Suresi, 15)

Menfaatlerine dokunduğu için Kuran'ın değiştirilmesini isteyecek kadar küstahlaşan müşrik ve münafıklar Peygamber (sav) vefat ettikten sonra Kuran'ı değiştiremeyince, elbette ki kendi uydurdıkları sözleri Peygambere atfederek yüzlerce hadis uydurabilir. Bu şekilde İslam'ı özünden uzaklaştırarak dini yaşanması zor bir hale getirir, demokrasiden uzak, barbar bir şekle sokabilir. Hakeza hadis kitapları bu deformasyonun yüzlerce örneğiyle doludur.

2 Kuran'da kadına verilmiş hak ve üstünlükler hurafeci kültürde yoktur"
s. 92

Hayattayken baskı yapma cüretini gösteren müşrik zihniyet vefat edince iftira atmayı şeytanın desteği ve Allah'ın mühlet vermesiyle pekâlâ başarabilir.

Dolayısıyla bizler haramları ve helalleri hadislerden değil, doğrudan Kuran'ın kendisinden öğrenmeliyiz.

Peygamberimize ait güzel örnekler Kuran'dadır

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (Ahzap suresi 21)

Bu ayet, Allah'tan başka hüküm sahibi arayan ve İslam'ı geleneksel Ortodoks anlayışla yaşamaya çalışanların, peygamberimizi Allah'a eş ve O'ndan başka hüküm koyan olarak gösterdikleri ayettir. Eğer bir insan rivayetlerle hayatını temellendirmişse bu ve buna benzer ayetleri anlaması mümkün değildir, çünkü binlerce uydurulmuş rivayetler bu ayetlerin yanlış anlaşılmasına sebep verecek niteliktedir. Geleneksel din anlayışını benimseyen kişiler bu ayeti Resulün Allah'tan başka hüküm sahibi olduğuna delil gösterirler ve “bakın işte ayette dediği gibi resulde örnekler var, bu örnekler de hadisler ve rivayetlerdir” derler.

Oysa durum böyle değildir, bunu iddia eden kişiler ya Kuran'ı bilmeyen samimi ama saf kişilerdir ya da bilerek Allah adına yalan söyleyen zalimlerdir.

Ayette bildirilen “güzel örnekler” in tamamı Kuran'da Rabbimizin bildirdikleridir, bunun böyle olduğunu da bize yine Rabbimiz Kuran'da bildirmiştir.

Mümtehone suresinin 4. ayetinde **“İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki:”** buyuruyor. Ahzap Suresi 21. ayette geçen “güzel bir örnek” (arapça: usvetun hasene) ile

Mümteherine suresi 4. ayette geçen “güzel bir örnek” tanımlaması birebir aynıdır.

Hız İbrahim ve onunla birlikte olanların tüm örnekleri Kuran'dadır. Hz Muhammed'e ait güzel örneklerin de tamamı Kuran'dadır. Eğer bunun aksini iddia edenler varsa, Hz İbrahim'e ait yüzlerce hadis kitaplarını ve binlerce rivayetleri ve menkıbe kitaplarını getirmeleri gerekmektedir.

Allah'tan başka hüküm sahibi yoktur, (Yusuf Suresi 40)

Allah yanılmaz ve unutmaz. (Taha Suresi 52)

İslam'a dair her konu ve hüküm Kuran'dadır. (Kehf Suresi 26)

Kuran eksiksiz, mufassal, mübeyyin ve bizzat Allah tarafından açıklanmış (Hud Suresi 1) mübarek bir kitaptır.

HARAMLAR VE HELALLER KURAN'DAN ÖĞRENİLİR

Günümüz, İslam dünyasında Kuran'ın özünden uzaklaşmış bir din anlayışı hâkimdir. Bu anlayış, Kuran'da bize anlatılan dinden çok farklı, hatta Kuran'a birçok yönden zıt hükümler içerir. Bu dinin adı 'bağnazlık dini'dir.

Bağnazlık her konuda binlerce yasak ve kısıtlama üreten, insanları Allah'ın sunduğu nimetlerden, güzelliklerden, kolaylıklardan uzaklaştıran şeytani bir sistemdir. Bu çarpık mantığa göre müzik dinlemek, gülmek, dans etmek, gibi insan ruhunun haz aldığı birçok şey haram sayılmıştır. Tüm nimetler dünyada cennettekilerin küçük bir numunesi olarak yaratılmıştır, asılları ise cennete yalnızca müminlere bir mükâfat olarak sunacaktır.

Dolayısıyla bir mümin için Allah'ın neleri haram kıldığı esastır. Bunun haricindeki temiz ve güzel olan her şey helaldir. Bir ayette bu gerçek şu şekilde bildirilir: **Sana,**

kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. Deki: ‘Bütün temiz şeyler size helal kılındı. (Maide suresi 4)

Allah ayetlerinde, müminlerin yalnızca Kuran’dan sorumlu olduklarını açıkça bildirir: **Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz? Yoksa (elinizde) ders okumakta olduğunuz bir kitap mı var? (Kalem Suresi 36-37)**

Ve dinde Kuran’dan başka kaynak edinenleri uyarır: **Ve şüphesiz o (Kur’an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi 44).**

Kuran’a dayalı İslam hiçbir çelişki, ihtilaf ve tartışma konusu içermeyen tek bir dindir. Bağnaz zihniyet ise kendi içinde, hemen her konuda ihtilafli mezhep ve gruplara bölünmüş, yüzlerce farklı din üretmiştir.

Yüzlerce yıldır araştırma, sorgulama, düşünme ve akletmeye gerek duymadan atalarından devraldıkları uydurma dine körü körüne uymada inatçı bir kararlılık gösterirler. Bu durum Kuran’da şöyle haber verilir: **Ne zaman onlara: “Allah’ın indirdiklerine uyun” denilse, onlar: “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız” derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseler? (Bakara Suresi/170).**

Allah Kuran’da haram ve helalleri çok kesin ve net izahlarla bizlere bildirmiştir. Haramları ve helalleri din adına Kuran belirler. Kuran’ın emri olmayan bir haramın İslam adına hiçbir hükmü yoktur. Fıkıhta **“eşyada aslolana ibahadır”**. Yani yasak olmayan her şey helaldir.

HÜKÜM YALNIZCA ALLAH’A AİTTİR.

Kuran düşmanları rivayet kültürlerine delil oluşturmak amacıyla her daim sahtekârca yalanlarla insanları kandırmaya çalışırlar. Bu sahtekârlıklarını yaparken ayetleri

ya eksik verip kendi görüşlerine delil gibi sunarlar ya da ayetleri –Kuran’ın ifadesiyle- eğip bükerek yanlış anlaşılmasına çalışırlar.

Kuran’ın, İslam’ın tek kaynağı olduğuna dair Allah’ın ayetleri olmasına rağmen, Kuran’ı yeterli görmeyip, uydurulmuş rivayetlerle din oluşturmaya çalışan bağınaz zihniyet bazı ayetleri kendilerini destekleyen delil gibi göstermeye çalışır. Bu çirkin iftirayı sergilerken kullandıkları bir kaç argümanları vardır. Bunlardan kendilerini en çok desteklediğini düşündükleri de Haşr Suresinin 7. ayetidir.

Haşr suresi 7. ayet kâfiri müminden ayırır

Geleneksel Ortodoks İslam anlayışındaki bağınaz kişilerin hemen hemen tamamı bu ayetin yalnızca bir cümlesini telaffuz ederler. Bu yaptıkları en hafif ifade ile Allah adına yalan söylemektir. Çünkü ayet onların zannettirmek istedikleri gibi Kurandan başka hüküm kaynağı olabilir tezine asla delil olacak ayet değildir. Zira ayet, savaşmaksızın elde edilen (ticaret, miras vs) mal-mülk dağıtımından bahseder. Bağınaz zihniyet bu ayetin yalnızca “Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının.” olarak meallendirdikleri bölümünü kullanırlar. Oysa ayetin tamamını yazmış olsalar insanlar bu ayetin Resulullah’a hüküm yetkisi veren bir ayet olmadığını görecekler. Bunu yazan ve her sohbetlerinde kullanan bazı Kuran düşmanları ayetin tamamını bildikleri halde, asla ayetin tamamını telaffuz etmezler. Çünkü onların Kuran harici hüküm kabul ettirecekleri başka Kuran ayeti yoktur ancak anlayamadıkları, bu ayet de zaten Kuran harici hüküm bildirmez.

Allah’ın o şehir halkından Resulü’ne verdiği fey, (savaşsız elde edilen mal mülk) Allah’a, Resul’e, akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir.

Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp dolaşan bir devlet olmasın. Elçi size (ondan) ne kadar verirse (gönülden) kabul edin ve size vermediği şey(i istemek)ten kaçının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır. (Haşr Suresi, 7

Görüldüğü gibi ayet onların zannettirmek istedikleri gibi “Resul, hadis- sünnet vs. ile müminlere ne emrediyorsa alsınlar neyden men ediyorsa sakınsınlar” şeklinde değildir. Ayetin ilk cümleleri ile beraber yazma cesareti ve samimiyeti ya da bilgisini sergilemiş olsalar, insanlar görececek ki ayet elde edilen malların paylaşımından bahsetmektedir. Yani ayette elde edilmiş ve dağıtılan mal-mülk konusunda itiraz eden müminlere Cenab-ı Allah öğüt verip, onları resulünün kendileri için ne öngörüyorsa onu almaları ve onunla iktifa etmeleri gerektiğini, hangi mal-mülkü onlara vermiyorsa o meta hakkında ısrar etmemeleri gerektiğini bildiriyor.

Kuran Allah'ın Hak Kitabıdır, onda eğrilik ve eksiklik yoktur, Kuran harici hüküm arayanlar bilmelidirler ki, o hüküm verdikleri batıldır ve Allah katında geçerliliği yoktur. Kuran Allah'ın sözüdür, Kuran'a güvenin, Allah daima doğruları söyler.

KURAN'I ANLAMADA NUZÜL SEBEBİ GEREKLİ MİDİR?

Ayetleri nüzul sebebine indirgemek, onu anlayıp amele dönüştürmeye engeldir. Kuran ayetlerine sadece o çerçeveden bakmak Kuran'ı tarih kitabı gibi görmek olur ki bu bakış açısı Mekke'li müşriklerin “eskilerin masalları” (**Kalem suresi 15- Nahl suresi 24**) sözlerin den farklı bir şey değildir. Kuran her çağa uygun ve her yaşama hitap eden bir kitaptır. Sadece o devirde yaşanan olaylar sebebiyle indirilip orada kalmamıştır. Kuran'ın bütün hükümleri kıyamete

kadar geçerlidir. Gelmiş geçmiş bütün insanlar için yol gösterici niteliğe sahiptir. Yani her Müslüman önüne çıkan herhangi bir durum karşısında Kuran'a bakıp kendine bir yol bulabilir. O an sanki ayet kendisi için inmiş gibi hissedebilir. Bu Kuran'ın mucizevi yönüdür. Bütün durumlarımızı Kuran'a arz ederek gerçek çözüme kavuşturabiliriz. Allah indirdiği Kuran'ı belirli bir dönem için değil, tüm zamana hükmetmek için göndermiştir.

Yüce Allah: Sana bu kitabı; her şey için bir açıklama, doğru yolu gösteren bir rehber, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak indirdik. [Nahl suresi, 89] buyuruyor.

Kuran eşi benzeri olmayan, eksiksiz, kusursuz, doğruyu yanlıştan ayıran bir nurdur. Onun ipine sarıldığımızda bizleri en doğruya ulaştıracak hidayet kaynağıdır. Allah her konudan nice örnekleri değişik ifadelerle vererek Kuran ayetlerini açıklar. Yalnızca Kuran'a bakarak onu anlayabileceğimiz ve hayatımıza uygulayabileceğimiz gerçeği yine Kuran ayetleriyle net olarak ortaya çıkar. Kuran bizzat kendisini anlatan, açıklayan, eşi benzeri olmayan bir rehberdir.

Günümüzde ayetleri anlama konusunda yaptığımız çabalara karşı farklı düşüncede ki kişiler “Kuran'ın ayetlerini sizler okuyarak anlayamazsınız, doğru anlamak istiyorsanız, fıkıh kitaplarına, hadis ve rivayet kitaplarına, siyer kitaplarına, daha önce o konuda verilmiş kararlara (icmaya), gibi yüzlerce başka bilgilere başvurmamızı ve o kaynaklardan yararlanmamız gerektiğini savunurlar. Onlara göre, anlamaya çalıştığımız ayetin, nüzul sebebini bilmek çok önemlidir. Yine bu kişiler, “Kuran da ibadetlerin detayları yazmaz” derler, dolayısıyla bir ayeti anlayabilmek için rivayetlere bakarak ne için indiğini yani nüzul sebebini öğrenmek, icma (İslam bilginlerinin bir konuda fikir birliği

etmeleri) ve İslam âlimlerinin kıyaslarına vakıf olmak gerektiğini savunurlar.

Allah İslam dinini olabildiğince sade ve yaşanılabilir kılmıştır. Örneğin abdest almak maide suresi 6. ayete göre çok kolay bir iştir. Ancak fıkıh kitaplarında sayfalar dolusu detay abdesti ve namazı zor bir hale getirmiş ve insanların ibadetlerden kaçınmalarına sebep olmuştur. Kuranı Kerim!de Hz. Musa kıssasında bunu görmekteyiz. Allah Musa'nın kavmine bir inek kesmelerini emretmiş kavmi ise emre itaat etmek yerine ineğin şekli şemailine takılıp sürekli detay isteyerek neredeyse hükmü yerine getiremeyecek bir duruma düşmüşlerdir.³

Gerçekten de bu düşünceler doğru olabilir mi? Yani bir ayeti doğru anlayabilmek, ondan faydalanabilmek için o ayetin ne maksatla indirildiğini eğer bilmiyorsak, bahsedilen konu olay hakkında detaylı bilgi verilmemişse, Kuran ayetini doğru anlamamız mümkün olmaz mı?

Doğru yolu gösteren, rahmet yolunu açan rehber, Müslümanlara müjdelere veren bir nur, beşeri birçok kaynağa muhtaç olabilir mi? İslam'ın ana kaynakları olarak kabul edilen hadis, icma, kıyas ilahi kaynaklar mı yoksa beşeri kaynaklar mıdır?

Edille-i Şeriyeye denilen hadis, icma ve kıyas'ı, Kuran ile beraber aynı kefeye koyarak, İslam'ın ana kaynağı dörttür demek, bu kaynakları Kuranın hükmüne ortak olarak görmek, hatta onlar olmadan Kuran'ı anlayamayacağımızı, Kuran'ın hadise muhtaç olduğunu söylemek ne kadar tutarlıdır?

Bu Allah'ın kudretini ve yüceliğini hakkıyla takdir edememekten kaynaklanır. Üstün ilim ve hikmet sahibi

3 Detaylı bilgi için bakınız "İslam Sadedir ve Yaşanması Kolaydır" s. 44

olan Allah, bütün eksikliklerden, her türlü noksanlıktan münezzehtir. Hükmüne hiç kimseyi ortak kılmaz. Allah Peygamber'i bizlere kulu ve elçisi olarak tanıtır; elçi kendisini görevlendiren Allah ile eş tutulamaz. Peygamber sadece verilen yetki ölçüsünce hareket eder Allah'tan hükümleri insanlara aktarır, farklı bir hüküm vermesi mümkün değildir. Elçiye düşen, sadece kendisine emanet edilen mesajı, apaçık bir şekilde iletmeğdir. Yüce Allah şöyle buyuruyor: **“Eğer siz yalanlarsanız bilin ki, sizden önce geçen bir takım ümmetler de yalanlamışlardı. Peygambere düşen apaçık tebliğden başka bir şey değildir.”** Ankebut suresi 18

EDİLLE-İ ŞERİYYE İSLAM'DA ANA KAYNAK OLABİLİR Mİ?

İslam dininin tek gerçek ve geçerli kaynağı Allah'ın kitabı Kuran'dır. Peygamberimiz (sav) de Kuran'ı uygulamış, Kuran'ı anlatmış, Kuran'a uyulmasını emretmiş ve “Sünnetinin Kuran olduğunu” bildirmiştir. Gelenekçi bakış açısının ise binlerce farklı kaynağı vardır. Bu kaynaklar başlıca **kitap, sünnet, kıyas, icma** olarak gruplara ayrılır.

Aslında bu kitabı (Kuran'ı) geri plana atmak için dini parçalara ayırmaktan başka bir şey değildir. Bu sözde önemli kaynaklar, gerçekte şöyledir: HADİS diye aktarılan bilgilerin bir kısmı Peygamberimize iftirayla atfedilen uydurma sözlerdir... KİYAS yöntemiyle İslam'a sonradan eklenen hükümlerin birçoğu uydurma kural ve yasaklar, yanlış Kuran yorumlarıdır... İCMA kuralı ile çoğu zaman İslam'a aykırı, hurafelere, batıl örf, adet ve geleneklere dayalı yanlış inanç, hüküm ve Ortadoğu kültürünü yansıtan geleneksel uygulamalar türetilmiştir...

Oysa Allah, insanların din konusunda yalnızca Kuran'dan sorumlu olduklarını açıkça bildirmiştir: Ve şüphesiz o (Kuran), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf suresi, 44)

Kuran'a dayalı İslam tek ve hak olan dindir. Bağnazlık ise aralarında her konuda ihtilaf halinde olan yüzlerce farklı gruba bölünmüştür. Hepsi kendi yolunun doğru, diğerlerinin ise sapkın olduğunu düşünür. Kuran'da bağnazların içine düştükleri bölünmüşlük şöyle anlatılır: **Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar, sen hiçbir şeyde onlardan değilsin... (Enam suresi, 159)**

Bağnazlar Kuran'ın -haşa- anlaşılamaz, kapalı, eksik ve yetersiz olduğunu, onu anlamak için yukarıda bahsettiğimiz sayısız kaynağa ihtiyaç olduğunu savunur. Oysa Kuran'ın açık, yeterli ve anlaşılır olduğunu söyleyen Allah'tır. Allah Kuran'ın son derece açık ve eksiksiz olduğunu, başka hiçbir kaynağa ihtiyaç olmadığını pek çok ayetinde haber verir. Bu ayetlerden birkaç örnek şöyledir:

Kendilerine okunmakta olan Kitabı (Kuran'ı) sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? (Ankebut suresi, 51)

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı (Kuran'ı) açıklanmış olarak indirmiştir. (Enam suresi, 114)

Biz Kitap'ta (Kuran'da) hiçbir şeyi noksan bırakmadık. (Enam suresi, 38)

Tüm bu apaçık ayetlere rağmen bağnazlar, Allah'ın indirdiği Kuran'a uymaya çağırıldıklarında buna şiddetle karşı çıkar ve yüzlerce yıldır atalarından, dedelerinden kendilerine miras kalan uydurma dine uymakta ısrar ederler. Peygamberimiz (sav) döneminde de Resulullah'a en çok karşı çıkan, Allah'ın indirdiği dini kabullenmeyip peygamberimizden

değiştirmesini isteyen devrin müşrikleri yani bağnazlar olmuřtur⁴. Allah bu gerçeği şöyle haber verir:

Ne zaman onlara: “Allah’ın indirdiklerine uyun” denilse, onlar: “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız” derler. Ya atalarının akklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyseleler? (Bakara suresi, 170)

4 Hadis kaynaklarının birçoğu deforme olmuştur. S.16

NEBEVİ SÜNNET İLE GELENEKÇİ ZİHNİYETİN ZANNETTİĞİ SÜNNET ARASINDAKİ FARK

Peygamberimiz (sav)’ın yaptığı-uyguladığı ve tavsiye ettiği şeylere sünnet denir, kelime olarak yol, çıkış anlamı taşıyor. Bu uygulamaların düzenli biçimde aktarılmasına ise hadis (söz) denir. Hadisler, Peygamberimizin sözleri olarak bugüne kadar rivayet yolu ile bize ulaşan izahlardır. Bir kısmı sahih yani gerçek söz ve uygulamalar olmakla birlikte, bir kısmı münafıklar tarafından uydurulmuş, bir kısmının ise zamanla anlamı değiştirilmiştir.

Bilindiği gibi Hz. Muhammed koyu bir cehaletin hâkim olduğu bir dönemde Mekke’de dünyaya geldi. Mekke’deki Araplardan okuma yazma bilenler yok denecek kadar azdı. O dönem insanlar son derece medeniyetten uzak, kaba ve pis bir hayat yaşıyorlardı. İçki, kumar ve her türlü ahlâksızlık toplumu sarmış, insaf ve merhamet duyguları kalplerden silinmişti. Dünyanın diğer ülkelerinde yaşayan insanların durumu ise daha kötü idi. Karanlıklar içinde kalan, insanlığı bu korkunç durumdan kurtaracak, insanlara dünyada ve ahirette mutlu olmanın yollarını gösterecek, sosyal yaşamlarını düzene koyacak hak dinin gelmesine çok büyük ihtiyaç vardı.

Allah’ın Resulü (sav) her yönden o devrin en modern ve en kaliteli insanıydı. Ahlak, akıl, kültür, anlayış, bilinç,

dikkat, derinlik, hal, tavır, adap, davranış, kişilik, giyim-kuşam, estetik, sanat ve sevgi anlayışı vb. özellikler bakımından insanların en klas, en kaliteli, en örnek alınan, en sevilen ve beğenilen kişisiydi. Bu durum, içinde bulunduğu cahiliye insanları için bambaşka bir güzellik ve kalite demekti. Nitekim İslam ile şereflenen herkes bu kaliteden nasibini aldı. Yani peygamberimiz yaşıntısı ile (sünnetleriyle) bir toplumu dizayn etti, yol gösterip kutlu bir çıkış açtı. İslam ile ultra modern bir dünya oluşturdu.

Ancak şu bilinmelidir ki: Peygamberimizin Kuran'ın emir ve yasakları kapsamında olmadığı halde, sosyal hayatın ve günlük ihtiyaçların getirdiği olaylara göre uyguladığı beğeni, tercih, öneri gibi tamamen kişisel davranışları din gibi anlaşılmamalıdır. Nitekim Peygamber efendimiz hiçbir zaman “bunlar benim uygulamalarım (sünnetimdir), siz de böyle yapın, sizler mahşer günü bu sünnetlerden sorgulanacaksınız, hesaba çekileceksiniz” dememiştir. Oysa Kuran: **Ve şüphesiz o (Kuran), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf suresi 44)** buyurarak net bir gerçeği ortaya koyar.

Sahabe onu örnek alıp sevginin bir tezahürü olarak -yöre, iklim ve dönemin şartlarına uygun olarak- onun gibi giyinip kuşandı. Sonradan gelen rivayet kültürü ise sünnet kavramının içine Peygamberimizin yiyip içmesinden, kıyafetlerine (terliğine kadar), oturup kalmasından uyumasına, yolda nasıl yürüdüğüne kadar birçok detayı eklediler. Ve sünnete uymayana kâfir, bidatçı gözüyle baktılar. Ya da biraz daha yumuşatıp “tam iman etmiş olamaz, Peygamberin şefaatinde mahrum olur” dediler.

Unutulan bir şey var! Bu uygulamalar yörenin anlayışına, iklimin soğuk ya da sıcak olmasına (örneğin kutuplarda giyilmesi gereken kürk çöl ikliminde giyilemez) ve

dönemin teknolojik imkânlarına göre şekillendi (giyim, ulaşım, mimarı, dekorasyon). Peygamberimiz döneminin en modern, en şık insanıydı. Şöyle ki: Bu gün yaşasaydı takım elbise giyer, yemeğini çatal bıçakla yer ve otomobil kullanırdı. Evinin iç dekorasyonu şahane olurdu, yer minderleri yerine koltuk takımını tercih edeceğine kesinlikle emin olabilirsiniz... Bu gün sünnet adına cübbe-şalvar giyen (tabi ki samimi duygularla bu kıyafetlerle yaşamayı tercih edenler saygıya layıktırlar), sağ elinin 3 parmağıyla yemek yiyerek tam anlamıyla sünneti yaşadığını iddia edenler, seyahat edeceği zaman deveye binmek yerine son teknoloji otomobil kullanıyorlar. Dolayısıyla kendilerinin de tam uygulamadığı açıkça görülüyor.

...(Bir bidat olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uyamadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (Haddid suresi 27)

İslam'ın tek kaynağı Kuran'dır, Peygamberimiz de Kuran'a göre yaşamıştır. Gündelik ihtiyaçlarını (giyim vb.) içinde bulunduğu dönemin şartlarına uygun şekilde icra etmesi dinin aslının bu olduğunu kanıtlamaz. Nitekim Şam diyarından mescide kandil getirip asan sahabeyi takdir ile karşılayıp ona dua etmesi teknolojiye ve yeniliklere ne kadar açık olduğunun bize net olarak göstergesidir.

Müminlerin annesi Hz. Ayşe'ye sorulduğunda dediği gibi: "Peygamberimizin ahlakı (sünneti) Kuran'dır". Allah mahşer günü Kuran'dan hesaba çekileceğimizi açıkça bize bildirir. Âlemlere rahmet olarak göndermiş olan Hz. Muhammedin hidayetine vesile olan Kuran, ümmetinin de hidayetine vesile olacak tek ve yegâne kaynaktır.

KUR'ANA GÖRE MÜSLÜMAN EN KALİTELİ İNSANDIR

Peygamberimiz (sav) ve onunla birlikte olan sahabe-ler devrin en kaliteli, en modern görünümlü ve en temiz insanlarıydı. Peygamberimiz (sav) şu an yaşasa, kuşkusuz ki bu dönemin en kaliteli insanı olurdu. İçinde bulunduğumuz dönemin en modern ve güzel kıyafetlerini giyer, en modern ve güzel evlerinde oturur, en modern ve güzel arabalarını kullanırdı. Bütün insanlar içinde seçkinliğiyle hemen fark edilirdi.

Bağnaz zihniyetin hâkim olduğu dünyada din, adeta perişanlıkla bağdaştırılır. İşte bu sebeple İslam'ın bazı kesimlerce temsil şekli ciddi anlamda sorunludur. Bu sorunlu görüntü, tarih boyunca Batı toplumlarında bir tepki yaratmış, kimi zaman sırf bu yanlış görüntü nedeniyle İslam karşıtlığı veya yabancı karşıtlığı ön plana çıkmıştır. Bazı kesimlerin sunduğu bu perişan görüntü, Batı'nın İslam toplumlarına müdahalesini de kolaylaştırmış, onların eline adeta güçlü bir koz vermiştir.

İslam, Kuran ile bizlere eşsiz bir kalite anlayışını getirmiştir. Kuran'a göre Müslüman'ın temel özelliği merhamette, şefkatte, nezakette, temizlikte, bakım, görgü ve üslupta en ileri olmasıdır. Müslüman en temiz ve en güzel giyinendir; en güzel yiyen içen, en güzel dağıtan, en adaletli olan, sosyal adaleti mükemmel uygulayandır.

Kuran, bu tariflerle indirilmiş bir kitaptır. Bu nedenle Peygamberimiz (sav)'de, döneminin en kibar, en temiz, en kaliteli, en güzel konuşan ve en klas giyinen insanıdır.

İslam'ın bir perişanlık dini olduğunu zannedenlerin Kuran'dan habersiz oldukları ve Allah'ı tanımadıkları açıktır. Allah güzeldir, güzeli sever. Bu yüzden kelekler, kuşlar, ağaçlar süslü yaratılmıştır. Kalite demek güzellik demektir.

Kalite, mevcut güzellikleri kat kat artıran bir gereksinimdir. Kaliteli insan olgun, anlayışlı, akıllıdır. Bu nedenledir ki böyle insanlar, barışa ve insani değerlere zarar gelmesinden çekinen insanlardır. Dostluk, sevgi ve uzlaşmayı ayakta tutan insanlardır. İşte bu yüzden Müslüman, şartlar ne kadar zorlu da olsa daima “barış” insanıdır.

Kalitenin ihtiyacı para değil zevktir, sanattır; estetiğe duyulan özlem ve ihtiyaçtır. Dolayısıyla kaliteyi sağlamak için zengin olma şartı, hiçbir insan ve hiçbir ülke için geçerli bir şart değildir.

Türkiye dâhil olmak üzere bazı İslam toplumları içinde barınan bir kısım bağnazlar, Avrupa’nın kalitesine bir yandan hayran olurken, bir yandan da kalitesizlik propagandasını güçlü şekilde yapmakta ve kendi toplumlarının Batı ile kaynaşmasının önüne set çekmektedirler.

Kalite eksikliği, toplumları içten içe yiyip bitiren, onların gelişimini, güzelleşmesini ve uzlaşmasını engelleyen; sürekli olarak kavgacı, memnuniyetsiz ve sevgisiz toplumlar yetişmesine ön ayak olan büyük bir sorundur. Kalitesizlik, İslam’ın ruhunu ve kalbini anlayamamaktır. Dolayısıyla kalitesizliğe tepki gösterenlere kızmak değil, bu konuda acil tedbir almak gerekmektedir.

Kalite, mutlaka İslam toplumlarında bir devlet politikası haline getirilmelidir.

Kalite eksikliğinin, doğru düşünmeyi engelleyici, ufku daraltıcı, dimağı kapatacı özellikleri olduğu, öfkeye çabuk yol verdiği unutulmamalıdır. Müslüman toplumlarına bu özellikler yakışmamaktadır. İslam’ın sunduğu kaliteyi bütün dünyaya göstermek, kaliteler üstü kaliteli olmak bizim sorumluluğumuzdur. Ayrımcılık, düşmanlık, savaş kavramlarını yok ederek dünyaya uzlaşma ruhunu getirebilmenin en

birinci şartı, bunu asıl olarak kendi toplumlarımız içinde yaşamaktır. Üstün kalite anlayışı bu yüzden gereklidir; her şeyden önce bu, Rabbimizin isteğidir.

“Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz.” (Nahl Suresi, 97)

ILIMLI İSLAM SAHABE İSLAMI DEMEKTİR

Özellikle son dönemlerde yaygın hale gelen tahammülsüz ve sapkın bir inanç, çoğunlukla “İslam” adıyla anılmaya başlandı. Bir kısım odaklar gerçekte bağnazlık olan bir dinin adını “İslam” koydular. Bağnazlık dinine yönelik korkularını İslam’a yönelttiler. Öyle ki, bir İbrahimi din “korku” kelimesiyle birlikte anılır oldu. İslamofobia bütün dünyada zikredilir hale geldi. İnsanlar korkularının İslam’dan değil, bağnazlık dininden kaynaklandığının farkında bile olmadılar. Hurafecilerin yarattığı bağnaz dinin İslam adına ortaya çıktığını göremediler. Çünkü kimse onlara İslam’ın bu olmadığını anlatmadı. Ne İslam adına ortaya çıkan radikaller ne de bu radikallerden korku duyan İslamofobikler gerçek İslam’ın bu bağnaz, ürkütücü, sevgisiz ve nefret dolu dinle hiçbir alakasının olmadığını gösteremediler. İslam dininin radikalleri tüm dünyaya ama en çok da Müslümanlara zarar vermeye başladılar.

“İlimli İslam” kelimesi de bu nedenle ortaya atıldı. Sanki bir vahşi bir de ılımlı İslam modeli varmış gibi radikallerin vahşetine karşı koyan Müslümanlar “ılımlı Müslüman” olarak anılmaya başlandı. İslam karşıtı sesler ılımlı İslam’ın savunucularını kendilerince takdir ettiler, fakat radikallere karşı onları güçsüz buldular. Zannettiler ki bir vahşet dini, barışçıl bir kısım kimseler tarafından yumuşatılmaya çalışılıyor (İslam’ı tenzih ederiz). Hatta buna “İslam’da reform”,

ılımlı İslam savunucularına da “reformist” dediler. Oysa bunun bir reform değil, gerçek İslam olduğunu gösterebilen olmadı. İslam karşıtları, “reformist”leri takdir etseler de, radikallerin şiddetten kaynaklanan sahte güçleri ve onların İslam dinini temsil ettikleri şeklindeki inançları daha ağır bastı.

Barışı savunan ve Kuran’a bağlı olan Müslümanlar İslam dinini yumuşatmaya, reformize etmeye veya ılımlı hale getirmeye çalışmıyorlar. Barışı savunan Müslümanlar olarak asıl amacımız, yıllardır İslam adı altında dünyaya yayılan bir yalanı ilimle yok etmektir. Yıllardır İslam adına temsil edilen radikalizmi, bağnazlığı, fanatikliği ve İslam ile alakası olmayan o hurafe dinini ortadan kaldırmaya çalışmak, Kuran’dan delillerle İslam’ın gerçeğini göstermektir. Şu ana kadar bağnazlar tarafından İslam’a yönelik yapılmış en büyük iftiraya son vermektir.

Sahabe dönemi İslam’ının bugün İslam nüfusunun büyük çoğunluğu tarafından benimsenen ve uygulanan bağnaz İslam anlayışı ile uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Hatta zihniyet olarak birbirleriyle tamamen zıttırlar. Bugün pek çok Müslüman toplum tarafından İslam adı altında öne sürülen bağnazlık, sahabe döneminden sonra ortaya çıkarak gelişmiş, hurafelerle ve sapkınlıklarla dolu batıl, şeytani bir dindir.

Sahabeler Modern İslam’ı En Güzel Biçimde Uygulamışlardır

Modern İslam, İslam dininin modernleştirilmiş, modern zihniyet ya da yaşam biçimlerine adapte edilmiş bir hali değildir. Modern İslam, İslam’ın yüceliğini ve üstünlüğünü gereği gibi kavrayamamış, eziklik ve aşağılık kompleksi içinde kıvranan, kişiliği tam gelişmemiş kimi

Müslümanların entelliğe, komünizme, bazı yozlaşmış kültürlere ve batıl felsefelere olan gizli özentisi ve hayranlığı hiç değildir.

Modern İslam, İslam'ın, geçmiş ve gelecek tüm zamanların ve tüm toplumların modernlik anlayışlarının kat kat daha ötesinde, en üst derecede bir modernlik anlayışına sahip olduğu gerçeğini tanımlar. İslam'ın bu modern-üstü vasfını da bize en güzel açıklayan kaynak Allah'ın vahyi Kuran'dır. Dolayısıyla modern İslam, Kuran'ın en doğru biçimde anlaşılacak en güzel, saf ve samimi bir şekilde yaşanmasından ibarettir. Modern İslam kısaca, İslam'ın özünün modernlik olduğunun ifadesidir.

En Modern İnsan Peygamber Efendimiz (sav)'dir

Modern İslam Peygamber Efendimiz (sav)'in ve ashabının yaşadığı İslam'dır. Dünyanın en modern insanı da yine Kuran'ı en güzel şekilde anlayıp ona en güzel şekilde uyan Peygamberimiz (sav)'dir. Elbette kastettiğimiz modernlik anlayışını Resulullah (sav), kendi devrinin imkân ve şartları, mevcut teknoloji düzeyi çerçevesinde en ileri derecede yaşamış ve müminlere de böyle bir yaşamı öğretmiş ve ögütlemiştir.

Örneğin bugünkü bağnaz anlayış kadınları bakımsız, sağlıksız bırakarak onları erkeklere benzetmeyi makbul görürken, Peygamber Efendimiz (sav), kadınların erkeklere, erkeklerin de kadınlara benzemesini şiddetle yasaklamış, kadınlara hep bakımlı, makyajlı olmalarını, güzel görünmelerini emretmiştir. O dönemde mümin hanımlar, saçlarını boyar, makyaj yapar, son derece bakımlı olur, bunun için o devrin imkânları dâhilinde kına, haluk gibi malzemeleri kullanırlardı.

Allah'ın Resulü (sav) eğer bu dönemde yaşamış olsaydı günümüzün en modern insanı, modern dindarlığın da en güzel örneği olacağına şüphe yoktur. Tabii ki modernlikten kastettiğimiz dar anlamıyla yalnızca marka giyinmek, lüks bir yaşamı benimsemek değildir. İnsanların en moderni olmak, her yönden, yani ahlak, akıl, kültür, anlayış, bilinç, dikkat, derinlik, hal, tavır, adap, davranış, kişilik, giyim-kuşam, estetik, sanat ve sevgi anlayışı vb. özellikler bakımından insanların en klas, en kaliteli, en örnek alınan, en sevilen ve beğenileni olmaktır.

Dünyanın Tek Kurtuluşu, İnsanların Sahabe Dönemindeki Modern İslam'ı Yaşamalarıdır

Modern İslam'ın yaşanması dışında dünya için başka hiçbir kurtuluş yoktur. Çünkü Allah insanlar için seçip beğendiği dinin yaşanması ve dünyaya hâkim olması dışında hiçbir modelin ayakta kalmasına ve varlığını sürdürmesine izin vermeyecektir.

Sahabe döneminde yaşanmış olan gerçek İslam bugün yaşanıyor olsa bu bahsettiğimiz dünya çapındaki olumsuzlukların hiçbiri Allah'ın izniyle yaşanmayacaktır. Hem Müslüman dünyası bugün yaşadığı dert, bela, acı ve sıkıntılara boğulmuş olmayacak hem de Batı dünyası bugüne kadar tanıdığının aksine son derece mükemmel bir İslam modeliyle karşılaşacaktır. Böyle kusursuz bir dine düşman olmak bir yana Müslümanlarla dost olmanın, ittifak yapmanın ve kaynaşmanın, İslam'a dâhil olmanın yollarını arayacaktır. İslam'ın bütün dinlerin, bütün felsefe ve düşüncelerin üstünde olduğuna bizzat şahit olacaklardır. Bu nedenle tüm dünyanın sahabe İslam'ını kabul etmemesi için hiçbir neden yoktur. Nitekim çok yakın bir zamanda Allah'ın izniyle böyle olacağını herkes görecektir.

Bugün sahabe devrinin modern İslam anlayışını yaşayan bir Müslüman, her şeyden önce sevgiyi ve insancılığı esas alır. Sadece Müslümanları değil, Hristiyanları, Musevileri, diğer mezheplerin mensuplarını, Alevileri, Şiileri, Vahabileri de korur ve kollar. Komünistlere, ateistlere de sahip çıkar. Ermenistan'ı da, Yunanistan'ı da, Rusya'yı da, İsrail'i de, Avrupa'yı da, ABD'yi de, Çin'i de, tüm ülkeleri de kucaklar. Herkesin fikrine, yaşantısına, anlayışına saygı gösterir. Demokrasinin, sevginin, bilimin, muhabbetin hâkim olduğu bir dünyayı hedefler. Müslümanların, aralarındaki ihtilaf ve kavgaları sona erdirerek kardeşlik ruhu altında birleşip İttihad-ı İslam'ı tesis etmeleri için en büyük gayreti gösterir. Ardından tüm insanlığın bu İslam Birliği'nin çatısı altında toplanarak kurtuluşu ermesini hedefler.

Bağnazlık Batı İçin Büyük Bir Beladır

Müslümanların Kuran'a dayalı İslam'ı terk ederek bağnaz din anlayışını benimsemeleri yalnızca İslam dünyasını değil, Batı dünyasını ve tüm dünyayı da acı ve karanlığın içine sürüklemiştir. Şu an yalnızca Müslümanların değil, Müslüman olmayanların da İslam'ı yanlış tanıyarak Allah'ın bu büyük nimet ve rahmetinden uzak kalmalarının en büyük sorumluları bağnazlığın savunucularıdır.

Bunun sonucunda gerçek din ahlakından habersiz ve uzak olan Batı dünyası yüzyıllardır felaketten felakete sürüklenmiştir. Hak dinin yokluğunu fırsat bilen Darwinizm, materyalizm, komünizm gibi şeytani ideolojiler dünyaya hâkim olmuştur. Batı insanına bela üzerine bela yağdırarak onların ruhlarını felç etmiştir.

İnsanların ruhları köreldiği, imanları, heyecanları kaybolduğu için roman, müzik, resim, heykel gibi sanatlar Ortaçağ'dan öteye ilerleyemedi. O güçte, o kalitede, o

samimiyette eser ortaya koyan insanların sayısı gitgide azalarak yok oldu. 1700'lerde yapılmış nefes kesen güzellikteki binalardan bu yana mimari günden güne gerileyerek her tarafı soğuk, ruhsuz, çirkin beton yığınları kapladı. Yüzyıllar öncesindeki gibi sanat şaheserleri ortaya koyan insanlar tükendi.

Sahabe Dönemi Allah'ın İzniyle Mehdiyet ile Yeniden Yaşanacaktır

Dünya can çekişmekte ve ölüme doğru gitmektedir. Dünyayı ve insanlığı bu ölüm döşeginden kurtaracak yegâne güç ise Mehdiyet'tir. Mehdiyet döneminde din özüne dönecek, bağınazlık yok olacak, Peygamber Efendimiz (sav) ve sahabelerin döneminde yaşanan gerçek İslam dünyaya hâkim olacak ve tüm insanlık Kuran'ın nuruyla aydınlanacaktır.

Mehdiyet dönemi ana hatlarıyla şöyle özetlenebilir:

“Aynı sahabe dönemi gibi olacak, o devrin neşesi, o devrin özgürlüğü, o devrin sevinci, o devrin kadınlarının özgürlük anlayışı, o devrin şaka anlayışı, muhabbet anlayışı, sanat ve bilim anlayışı her yeri kaplayacak, inşaAllah.”

Bir ayette ise İslam'ın yayılması için mücadele eden ve öne geçen müminler hakkında şöyle buyrulmaktadır:

“Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar: Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve Allah onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.” (Tevbe Suresi, 100)

DİN ADI ALTINDA UYGULANAN DUYGUSALLIK OYUNU

Duygusallık yani romantizm başlı başına bir ideoloji veya dünya görüşü olmaktan ziyade, çeşitli ideoloji ve dünya görüşlerine nüfuz eden, onlara duygusal bir atmosfer veren, bu yolla insanları akılcılıktan uzaklaştıran tehlikeli bir etkidir. Faşizm veya komünizm gibi tamamen din dışı ve sapkın ideolojilere nüfuz ettiği gibi, bazen sözde din görüntüsü altında da insanları etkiler.

Peygamberlere karşı çıkan müşrik kavimler, büyük bir akılsızlıkla onları sık sık **“Allah’a karşı yalan uydurmakla”** suçlamışlardır ki, bu kendilerini sözde, Allah’a inanan din-dar insanlar olarak gördüklerini gösterir. (**Şura Suresi, 24**) Yeryüzünde kendi ilahlığını iddia edecek kadar büyük bir sapkınlık içinde olan Firavun’un da benzer bir iftirada bulunduğu ayette şöyle bildirilmiştir:

Firavun dedi ki: “Bırakın beni, Musa’yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum.” (Mümin Suresi, 26)

Bu durum, insanların din adı ve görüntüsü altında aslında dinle ilgisi olmayan birtakım sapkın düşünce ve eylemler içinde bulunabildiklerini göstermektedir. İşte romantizm de, dinle ilgisi olmadığı halde dinin bir parçası sanılan bu sapkınlıkların başında gelir.

Din ile romantizmin birbirine nasıl karıştırıldığını anlamak için, dinin temeli olan “ihlas” kavramını iyi kavramak gerekir. İhlas, bir işin sadece ve sadece Allah’ın rızasını kazanmak için yapılmasıdır. Bir iş ancak ihlaslı olarak yapılırsa ibadet olur ve Allah katında değer kazanır. Örneğin namaz kılmak, oruç tutmak, zekât vermek, Allah yolunda çaba harcamak ve tüm diğer ibadetler, Allah’ın rızasını kazanmak kastıyla yapıldığı takdirde ibadet olur⁵. Allah Kuran’da **“işte şu namaz kılanların vay haline ki onlar, namazlarında yanılıgdadırlar, onlar gösteriş yapmaktadırlar” (Maun Suresi, 4-6)** buyurarak, Allah rızası için yapılmayan ibadetin geçersizliğini bildirmiştir.

Romantizm dini Allah’ın rızasından başka bir amaca yönlendirir. İnsanlara dini, Allah’ın rızası için değil de, kendi duygusal ihtiyaçlarını tatmin etmek için, yani kendi nefislerini tatmin etmek yaşatır.

Romantizm bu yolla insanları tamamen yanlış bir din anlayışına sürüklemektedir. Bunun doğal bir sonucu, mistisizmdir. İhlas ortadan kalktığında ve din (Allah’ın dinini tenzih ederiz) bir tür “psikolojik rahatlama” aracı olarak görülmeye başlandığında, insanları bu karanlık psikolojiye daha fazla sokacak mistik etkenler devreye girer.

Batıl dinlerin çoğunda insanların kendi bedenlerine zarar vermeleri makbuldür. Üstelik bunu din adına yaparlar. Oysa bu romantik din anlayışının bir sonucudur.

Romantik din anlayışı ile Kuran’da Allah’ın bize öğrettiği din arasındaki fark çok açıktır.

Kuran’da Allah insana aklını kullanmasını, düşüncesini, Allah’ın yarattıklarını incelemesini ve bu akıl yoluyla iman etmesini emretmektedir. Oysa romantik din

anlayışında akıl devreden çıkar. İnsanlar düşünmeye değil, düşünmemeye yöneltilir.

Romantik din anlayışlarının çoğunda, insanın kendisine zulmetmesi, acı çektirmesi; neşesiz, içe kapalı, zevksiz ve kalitesiz yaşaması; müzikten, eğlenceden, şık giyinmekten kaçınması makbul bir davranış olarak görülür.

Özetle, romantik din anlayışı, insanların nefsinde bulunan; düşünmeme, gerçeklerden kaçma, insanları putlaştırma, nostalji, kendi kendini küçük düşürme ve kendine acı çektirme gibi sapkın eğilimleri tatmin eden ve gerçek dine tamamen ters pek çok inanç ve uygulama içeren baltı bir sistemdir.

İnsanların büyük çoğunluğu, Allah'ın kendilerinden ne istediğini öğrenip uygulayacakları yerde, atalarından kendilerine miras kalan çarpık düşünce kalıplarını ve davranış şekillerini devam ettirirler. İçinde bulundukları şartları akılcı olarak değerlendirip ona göre davranmak yerine, geleneklerinde var olan kuralları ve anlayış şekillerini aynen muhafaza ederler. Bu da Allah'ın Kuran'da şiddetle uyardığı bir sapkınlıktır. Kuran'da bu konuyla ilgili çok sayıda ayet vardır; bunlardan birkaçı şöyledir:

Onlara: “Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin” denildiğinde, “Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter” derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse? (Maide Suresi, 104)

Onlar, ‘çirkin bir hayâsızlık’ işlediklerinde: “biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah bunu bize emretti” derler. De ki: “Şüphesiz Allah, ‘çirkin hayâsızlıkları’ emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah’a karşı mı söylüyorsunuz?” (Araf Suresi, 28)

Onlara; “Allah'ın indirdiklerine uyun” denildiğinde, derler ki; “Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz

şeye uyarız.” Şayet şeytan, onları çılgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (Lokman Suresi, 21)

(Kısaca: şimdiye kadar görüp öğrendiklerimizden şaşmayız derler)

Sonuç olarak: Bir insanın Allah'ın istediği gibi salih bir imana sahip olabilmesi için, romantizm bataklığından kurtulması zorunludur. **“Şüphesiz Allah, hakkın ta kendisidir...” (Hac Suresi, 62)** ayetinde buyurulduğu gibi Allah, gerçeğin ta kendisidir ve bunu kavrayabilmek için “gerçekçi” olmak gerekir. Romantizme kapılan insanlar ise, ya romantik milliyetçilik, komünizm gibi sapkın ideolojilerden etkilenirler, ya dini romantik bir bakış açısıyla yorumlayıp akıldan ve ihlastan uzaklaşırlar.

Dini yaşamaya başlasalar bile, romantizmin verdiği çalkantılı ruh hali sebebiyle, bu konuda kararlı ve istikrarlı olamazlar. Romantik bazı etkenlerle dini yaşamaya başlayan, ama kısa bir süre sonra bundan vazgeçen ve yeniden din ahlakına uygun olmayan hayata dönen pek çok insan vardır.

Hâlbuki Allah, insana şöyle emretmektedir:

(Allah) Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? (Meryem Suresi, 65)

İSLAM SADEDİR VE YAŞANMASI KOLAYDIR

Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez... (Bakara Suresi, 185) ayetinden de anlaşıldığı gibi Allah kul-ları için zorluk istemez. Ancak bazı kişiler İslam dinine sonradan eklenen ve Kuran'a tamamen zıt bilgilerle, İslam'ın yaşanması zor bir din haline dönüşmesine sebep olmuşlardır. Bunun sonucu olarak da pek çok kişi İslam'dan uzaklaşmış, "zor" zannettikleri dini yaşamayı hep ileriki yaşlara ertelemişlerdir.⁶

Allah'ın çok açık emirlerine gereksiz eklemeler yaparak daha karmaşık ve zor bir hale getirmek, İslam'a yapı-lan en büyük kötülüktür. Sade ve kolay olan dinimizi yaşa-namayacak kadar zor bir şekle getirenler aslında kendileri de bu dinin gereklerini tam olarak yerine getiremiyorlar. Sahabeler den, Allah dostlarından bahsederler, "onlar gibi olamayız, ama..." yani o kadar zor ki ne kadar çabalasak da asla ulaşamayız demek istiyorlar. Oysa Allah, **O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi).** (Hac sü-resi 78) buyuruyor.

Hz. Musa da kavminde bulunan ve dinin açık hüküm-lerini detaylandırarak zor hale getiren insanlarla müca-dele etmiştir. Kavmine, Allah'ın kendilerinden bir sığır

6 İslam'a göre namaz vakitleri ve rekatlarında kolaylık vardır. S. 66.

kesmelerini istediğini iletmiştir. Ancak kavmi, çok anlaşılır olan bu emri detaylara boğarak neredeyse sığırı kesemeyecek hale gelmişlerdir. Bu konunun anlatıldığı ayetler şöyledir:

Hani Musa kavmine: “Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor” demişti. “Bizi alaya mı alıyorsunuz?” dediler. (Musa) “Cahillerden olmaktan Allah’a sığınırım” dedi.

“Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın” dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) “Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç (likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin” dedi. (Bakara suresi 67,68)

Hz. Musa “artık uzatmayın, Allah’ın hükmünü yerine getirin” diyor. Gelenekçi kafası ise detaylandırarak, dini içinden çıkılmaz, yaşanamaz hale getiriyor. Yani sade bir din istemiyorlar. Karma karışık olacak. Müzik haram olacak, resim haram olacak her şey haram olacak. Kuranda haramlar çok az olduğu halde “hiç haramlar az olur mu, böyle din mi olurmuş” diyor ve detayları soruyor.

(Bu sefer) dediler ki: “Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin.” O: “(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inehtir” dedi.

(Onlar yine:) “Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz” dediler.

(Bunun üzerine Musa, “Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inehtir” dedi. (O zaman): “Şimdi gerçeği getirdin” dediler. Böylece ineği kestiler;

ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (Bakara Suresi 69,71)

Ayetlerden de anlaşıldığı gibi insanlar, sığırın niteliklerini öğrenme çabasına girerek hükmü zorlaştırıp neredeyse uygulanamayacak hale getirmişlerdir. Oysa onlardan istenen sadece bir sığır kesmeleridir. Ayette görüldüğü gibi, Allah'ın Kuran'da bildirdiği emir ve yasaklara sonradan yapılan eklemeler de, dini yaşanması zor bir hale getirmiştir. Modern gençler, dini yaşamaktan korkuyor, camiler gençlere hitap etmiyor dolayısıyla eğer dini yaşamaya karar verirse hayatının tamamen değişip dar bir kalıpta kalacağını, kısıtlanacağını zannedip hiç yaklaşıyor, aksine kaçıyor...

NAMAZ MÜMİNLERİN HAYATINI DEĞİŞTİRİR

Kuran'da Allah (cc), Kendi katında kabul olunacak namazın niteliklerinden ve salih Müslümanların hayatlarında namazın ne kadar önemli bir yer tuttuğundan bahseder. Gösteriş için namaz kılanların, namaza üşenerek gelenlerin ve namazdan kaçanların durumlarından örnekler verir. Namaz kılarken mutlaka bu hususların göz önünde bulundurulması gerekir.

Yüce Allah (cc) Kuran-ı Kerim'de namazın dosdoğru kılınmasını (**Bakara Suresi, 43**), namazların özenle korunmasını (**Enam Suresi, 92**), namazın insanı kötülüklerden alıkoyacağını (**Ankebut suresi, 45**) namazda sesi çok yükseltmeyip çok da kısmamayı, ikisi arasında orta bir yol benimsemeyi (**İsra Suresi, 110**), namazda huşu içinde olmayı (**Müminun Suresi, 2**), namazda sürekli olmayı (**Me-aric Suresi, 23**) emretmiştir. Kuran'da bunların yanı sıra namazlarında yanılığda olan bir güruhtan da bahsedilir (**Manun süresi 4-5**) Namaz kılarken tüm bu hususlara çok dikkat etmek gerekir.

Namazı dosdoğru kılmanın anahtarı: SAMİMİYET

Her gün yüzbinlerce insan bu dünyaya gözlerini açıyor. Muhteşem bir yaratılışla, gözler, eller, kulaklar, kalp, beyin, tüm organlarla bu insanlar yepyeni bir hayata başlıyorlar. Daha küçücük bir hücre iken Allah insanı annesinin

rahminde büyütüyor, tüm vücudunda sinir ağları ve damarlar örülüyor, kalbi atmaya başlıyor, karaciğeri, böbrekleri yavaş yavaş oluşuyor, kemikler müthiş bir intizamla vücuda yerleştiriliyor. Dokuz ay boyunca öyle büyük bir özenle, yüzbinlerce detayın bir araya getirilmesiyle yaratılan insandan Allah yalnızca tek bir şey bekliyor: samimiyet...

Çünkü samimiyet adeta her kapıyı açan müthiş güçlü bir anahtardır. İnsan ancak samimi olduğunda, ihlaslı olduğunda, kalbi yalnızca Allah aşkıyla yandığında Allah Katında bir değer kazanır. Tam anlamıyla samimi olan mümin hayatını Allah için yaşar ve Allah için son nefesini verir. Kısacık dünya hayatı onun için yalnızca bir geçiş yeridir, o gerçek yurdu olan ahireti bir an için bile unutmaz, bir an için bile dünyaya dalıp oyalanmaz.

De ki: “Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah’ındır.” (Enam Suresi, 162)

Samimi olan kulun kalbi sürekli Allah ile birliktedir. Sabah kalkar kalmaz Allah aklına gelir, gün içinde verilen tüm nimetler yalnızca Allah’ın izniyledir. Mümin sürekli Allah’ın lütfuna muhtaç olduğunu bilir ve şükrederek bunu gösterir. Ama Allah tüm müminlere en güzel şükür vesilesi olan namazı farz olan bir ibadet olarak Kuran ile öğütlemiştir:

İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekâtı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin Katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (Bakara Suresi, 277)

“Ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekâtı vasiyet etti (emretti)”. (Meryem Suresi, 31)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (Bakara Suresi, 153)

Namaz müminlerin samimiyetlerini tam anlamıyla gösterebilecekleri riyadan uzak, gösteriştan uzak çok güzel bir ibadet. Müminin gün içinde huşu ve derin bir saygıyla, Allah'a karşı aczini bilerek alnını secdeye koymasın ve namaz ibadetini yerine getirmesi, namazlarını titizlikle koruması çok önemli. Çünkü mümin ibadetlerini titizlikle koruyarak, sürekli Allah'ı anarak, Kuran'a uyarak kendisini yaratan Rabbimizi hiç unutmadığını çok güzel bir yolla, namaz ibadetiyle gösteriyor. Secde ederken, rükûa eğilirken, kıyamda dururken Allah'ı en güzel sözlerle anıp, yüceltıyor.

İşte bu (Kur'an), önündekileri doğrulayıcı ve şehirlerin anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz kutlu Kitap'tır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (Enam Suresi, 92)

İhlaslı bir mümin yaptığı her ibadette olduğu gibi namazda da Allah'a olan derin sevgisini çok güzel gösterir. Sabah namaza kalktığında büyük bir şevkle, coşkuyla kalkar. Gün içinde işlerini bırakıp yine büyük bir zevkle namaza durur. Namaz insanın ruhuna sevdinilmiş çok güzel bir ibadettir. Mümin nasıl güzel bir manzaradan, güzel bir insanın yüzüne bakmaktan, sevgi dolu iltifatlar duymaktan hoşlanırsa ibadetleri yerine getirmekten de müthiş bir mutluluk duyar. Namaz insanın kendine olan güvenini getirir. Allah ile arasında derin ve sarsılmaz bir bağ oluşmasına neden olur. Mümin gün içinde en sevdiği dostunun, arkadaşının, sırdaşının önünde eğilir. Bu öyle güzel, öyle güçlü bir dosttur ki mümini asla terk etmez. İyi gününde, kötü gününde, hastalıkta, sağlıkta, yoklukta ve darlıkta hep

onun yanındadır. İşte mümin gerçek dostunun, kendisini yaratan Rabbinin önünde aşkla ve şevkle kıbleye yönelir ve secdeye varır. O'nu en güzel isimleriyle zikredip yüceltmek ruhuna tarifsiz bir güzellik ve huzur verir.

İşte mümine yakışan da böyle güçlü bir samimiyettir. İman ettiğini söyleyenler arasında namazı yük olarak gören, namaza üşenerek kalkan, namazı göz ardı edip erteleleyenler de var. Bu insanlar kendi çıkarları söz konusu olduğunda sabahın en erken vaktinde fırlayarak yerlerinden kalkar, yine menfaatleri olduğunda dağları da aşmaları gerekse hiç üşenmeden yola koyulurlar. Yine kendi çıkarları söz konusu olduğunda asla unutmaz, göz ardı etmez ve hiç bir şeyi ertelemezler. Ama bunca göz ardı ettikleri şeye rağmen Allah bu samimiyetsizliklerine her an şahittir. Onlar farkında bile değilken bu yaptıklarını görür. O sinele-
rin özünde olanı çok iyi bilir, samimi olan ile samimiyetsiz olanı ahirette çok kolay bir şekilde birbirinden ayıracaktır.

**İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelle-
yen şey, Allah'ı ve elçisini tanınamaları, namaza ancak
isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak et-
meleridir. (Tevbe Suresi, 54)**

**Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmak-
tadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları
zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar
ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (Nisa Suresi, 142)**

Namazı peygamberimizin kıldığı gibi büyük bir sevinçle ve coşkuyla kılmak gerekir. Allah Müslümanların hayatla-
rını namaz ibadetiyle süslemiştir. Bu kolay ibadetle sevap-
larına sevap katmalarını imkân vermiştir. Kuşkusuz Rab-
bimizin bizim ibadetimize ihtiyacı yok, zaten bütün kâinat
O'na secde ediyor, bütün kâinat O'nu en güzel isimleriyle

zikrediyor. Ama bizim Rabbimize şükretmeye, O'na olan derin saygımızı ve sevgimizi göstermeye ihtiyacımız vardır.

Namazda ülfeti (alışkanlığı) kırmak için huşunun önemi

Her gün düzenli olarak yapılması farz olan, vakitleri belli ibadetler vardır. Ancak bu ibadetleri sürekli olarak yerine getiriyor olmak müminlerde hiçbir zaman için düşünülmeden sadece alışkanlıkla yerine getirilen uygulamalara dönüşmez. Tam tersine bu ibadeti Allah için yaptığını bilmek mümine her seferinde yeni bir heyecan ve yeni bir şevk vermelidir. Namaz da bu şekilde sürekli olarak uygulanan ibadetlerdendir. Kuran'da, müminlerin namazlarında huşu içinde oldukları şöyle bildirilmiştir:

Müminler gerçekten felah bulmuştur. Onlar namazlarında huşu içinde olanlardır. (Müminun Suresi, 1-2)

Huşu, Allah'a karşı duyulan "saygı dolu bir korku" anlamına gelir. İnsanın namazda içerisinde bulunması gereken ruh hali de budur.

Bilinçsizce, düşünmeden, samimiyetle Allah'a yönelmeden yapılan ibadetlerin, süresi ve zorluğu ne olursa olsun, Allah katında herhangi bir değeri olmayabilir. İnsanın yaptığı ibadet onun Allah'a olan yakınlığını, takvasını artırıyor, tefekkür ve maneviyatını geliştiriyor, ahlakını güzelleştiriyor ve bu kişiyi kötülüklerden alıkoyuyorsa o zaman bu ibadetten Allah'ın hoşnut olması umulabilir.

Yalnızca ahiret yurdunu arayan, dünyanın gerçek mahiyetini kavramış akıllı bir mümin, sonsuz azaptan kurtulmak ve cennette daha üstün derecelere ulaşabilmek için yaptığı her işi sonsuz hayatına etki edecek birer vesile olarak görür. Eline geçen, karşısına çıkan fırsatlarını kaçırmaz. Bu

fırsatları Allah'a yakınlaşmaya vesile olarak görüp, en bilinçli şekilde değerlendirmeye çalışır. Namaz kılan kişinin şuuru, dikkati çok açık olmalıdır. Namazda bütün dikkat Allah (cc)'a verilmelidir. Dünya işleriyle bütün bağlantı kesilmeli, zihin tamamen namaza teksif edilmeli, büyük bir huşu ve derinlikle namaz eda edilmelidir.

İbadetlerde kararlı olmak

**“Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbi-
dir; şu halde O’na ibadet et ve O’na ibadette kararlı ol.
Hiç O’nun adaşı olan birini biliyor musun?” (Meryem
Suresi, 65)**

“Kararlılık”, bir konuda sebat göstermek, sonuca ulaşmada hiçbir engel tanımamak ve azimle gayret ederek her ne olursa olsun yapması gerekenleri yerine getirmek anlamına gelir. Yukarıdaki ayette geçen kararlılık da bu anlamda kullanılmıştır. Allah Müslümanlardan sadece ibadet etmelerini değil, aynı zamanda ibadette kararlı olmalarını istemektedir.

Allah, Müslümanlara dinlerinde kararlı olmaları emrini verirken, Kuran’ın birçok ayetinde Müslümanların kararlılığının deneneceğini bildirir. Ayetler geçmişte yaşayan Müslümanların ve peygamberlerin hayatlarından kesitler sunarken, sık sık onların imanlarının ve kararlılıklarının denendiği olaylardan örnekler verir. Çünkü bu tip zamanlar, Müslümanların Allah’a olan bağlılıklarını ve sadakatlerini ispat edecekleri değerli fırsatlardır.

Allah, Müslümanların dinlerine olan bağlılıklarının denendiği zamanlara dair en çok, inkârcıların sözlü ya da fiili saldırı anlarını örnek verir. Ya da Müslümanlara iftira atıldığı, insanların topluca yüz çevirdiği, bir hastalık dokunduğu, açlık, susuzluk, yorgunluk olduğu, zor ve tehlikeli

bir durumla karşı karşıya kalındığı ve özellikle kişinin canının risk altına girdiği anlar örnek olarak verilir. Bu tip durumlar Müslümanların kendi dinlerini yaşamada ve yaşatmada sebat edeceği durumlardır.

Bir de Allah'ın büyük bir bolluk, sağlık, dinçlik, zenginlik veya iktidar verdiği durumlar vardır ki, bu zamanlar da kişinin gevşekliğe düşmemesi ve onun dinini yaşamadaki kararlılığını göstereceği çok değerli zamanlardır. Yani Müslümanlar hem zorluk hem de kolaylıkla denirler. Her iki durum da Müslümanların tavrında olumsuz bir değişikliğe yol açmaz.

Allah insanları kimi zaman bolluk ve zenginlikle kimi zamanda darlık ve sıkıntıyla denemektedir. Bütün bu durumlarda insana düşen büyük bir kararlılıkla Allah'ın rızasını aramaya devam etmektir.

Salih amellerde süreklilik

Salih amelin ayette Allah'ın haber verdiği bir diğer önemli özelliği ise “sürekli” olmasıdır. Çünkü bazı insanlar için ramazanları oruç tutmak, bazı günler namaz kılmak ya da günde birkaç kez iyilikte bulunmak, mallarının bir kısmını bir kez infak etmek, bazı konularda fedakârlıkta bulunmak çok kolay olabilir. Bunları alışkanlıkla ya da çıkarlarına dokunmadığı için yapıyor olabilirler. Ancak önemli olan müminin hayatının her anında hayırlı işler yapmasıdır. Her an Allah'ın rızasını kazanmak için gayret etmesi, sürekli fedakârlıkta bulunması, Allah'ın dinini yaşayıp ibadetlerini hiç aksatmaması çok önemlidir. Üstelik çevresinde başka hiç kimse Allah'ın bu emirlerini yerine getirmese de, kendisi hiç vazgeçmeden devam etmelidir. Böylece kararlılığını ispatlamış ve Allah'a olan yakın

inancının ne kadar güçlü olduğunu ortaya koymuş olacaktır. Nitekim Allah şu şekilde bildirmektedir:

Allah, hidayet bulanlara hidayeti artırır. Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır. (Meryem Suresi, 76)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan ‘salih davranışlar’ ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (Kehf Suresi, 46)

Allah’ın ibadetlerimize ihtiyacı yoktur

Salih amelde bulunan bir Müslümanın hiç unutmaması gereken bir diğer önemli konu ise bu amellere ihtiyacı olanın sadece kendisi olduğudur. Allah müstağnidir; yani her türlü kusur ve eksiklikten uzaktır, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Dolayısıyla, Allah’ın Müslümanların yapacakları amellere ihtiyacı yoktur. Bu gerçek Kuran’da şöyle bildirilir:

Ey insanlar, siz Allah’a (karşı fakir olan) muhtaçlar-sınız; Allah ise, Gani (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır, Hamid (övülmeye layık)tır. Dileyecek olsa, sizi giderir (yok eder) ve yepyeni bir halk getirir. Bu, Allah’a göre güç değildir. (Fatır Suresi, 15-17)

Rabbimiz dilediği anda dilediği şeyi yapabilir. “... İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu...” (Rad Suresi, 31) ayetinde belirtildiği gibi Allah her şeye güç yetirendir. Allah’ın dinini güçlü kılmak için gösterdikleri gayret Müslümanların kendi faydalarıdır. Dolayısıyla, bir insan salih amel işlemekle, gerçekte ancak kendisine yarar sağlamakta, kendi ahiretini kazanmaktadır.

Bu gerçeği Allah Kuran'da, *“kim cehd ederse (çaba gösterirse), yalnızca kendi nefsi için cehd etmiş olur. Şüphesiz Allah, âlemlerden müstağnidir.”* (Ankebut Suresi, 6) ayetiyle haber verir.

Namaz insanı kötülüklerden alıkoyar

“Sana Kitap’tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah’ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tir. Allah, yaptıklarınızı bilir.” (Ankebut Suresi, 45)

Namazlarında huşu içinde Allah (cc)’a yönelen bir müminin imanda derinliği, samimiyeti, ihlası ve Rabbimize olan yakınlığı artar. Bununla birlikte Allah (cc) onu ahlakten de çok güzelleştirir. Böyle bir kişinin yüzü nurlu, vicdanı temiz hale gelir. İçinde kötü düşünceye yer kalmaz. Allah (cc)’a böyle bir yakınlık sağlamış olan bir insan namazlarının ardından duası ile de Allah (cc)’a yakınlaşır. Her türlü isteğini Allah’a iletir. Böyle bir insanın ise cahiliye ahlakını hatırlatır bir tavır göstermesi çok zordur. Namazın Kuran’da bahsedilen çirkin utanmazlıklardan ve kötülüklerden alıkoyma özelliği bu yönüyle tecelli etmiş olur.

Değerli İslam büyüklerinin namazlarındaki bu derin ve huşu içindeki ruh halleri, ibadetlerine olan titizlikleri aynı zamanda Allah (cc) korkularının da göstergesidir. Müminler her şeyde olduğu gibi bu konuda da onları kendilerine örnek almalıdırlar. Namaz mutlaka hakkı verilerek, çok fazla ayette bildirildiği üzere ‘dosdoğru’ kılınmalıdır. Allah (cc)’ın hoşnutluğu, rızası ve affı hedeflenmelidir. Zira Peygamberimiz (sav) buyuruyor ki: “Allah (cc) için secdeye varan her mümini Allah (cc) onurla, bir derece yükseltir ve bir günahını da affeder.”

Namazı dosdoğru kılan müminlerin çok iyi bildikleri bir diğer husus daha vardır ki bu da namaz bir insan için nasıl önemli ve farz olan bir ibadetse, aynı şekilde öfkeyi yenmek, güzel söz söylemek, insanları uyarıp korkutmak, zanda bulunmamak ya da tartışmacı olmamak da bir ibadettir. İbadetin anlamı kulluktur. Yani insanların kul olarak Allah için yaptıkları her eylem, konuşma, hal ve tavır ibadet kapsamına girer. Bunun bilincine varan müminler her hareketini bu şekilde değerlendirerek kötü olan her şeyden kendini alı koymak için çaba harcar, nefsini eğitirler.

Ancak ibadet kelimesinin sadece namaz, oruç, hac, zekât gibi kişinin üzerine farz olan hükümler anlamına geldiğini zanneden kimseler böyle bir çaba içine girmezler. Bu nedenle Namaz kıldığı halde kötülükleri işlemeye devam eden insanlar çoktur. Allahualem namazın dosdoğru olabilmesi ve Allah katında değer görebilmesinin kıstası, kıldığı namazın kişiyi kötülüklerden alı koyup, alı koymuyor oluşu olabilir, en doğrusunu Allah bilir.

Bu nedenle Allah'ın "ibadette kararlı ol" emri hem fiili ibadetler hem de ahlak için geçerlidir.

Ahir zamanda iman ettiğini söyleyen ama namaz ibadetinden yüz çevirenler de var. Onlar namazın müminin ruhuna yaydığı güzelliklerden, iyiliklerden mahrumlar. Alınlarında secde izi taşımanın şerefinden mahrumlar. Ama yine ahirzamanda büyük bir aşkla ve şevkle, kınayıcının kınamasına aldırmadan namaza duran müminler de var. Onlar her ne olursa olsun asla namazlarını terk etmezler, namaz onların hayatının ayrılmaz bir parçası olmuştur, namazla kalkıp namazla yatarlar. Ve ahirette Allah'ın razı olduğu kullarından biri olmanın ümidiyle son nefeslerine kadar bu ibadeti büyük bir samimiyetle yerine getirirler.

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tir. Allah, yaptıklarınızı bilir. (Ankebut Suresi, 45)

Cehennem ehli, neden cehenneme atıldıkları sorulduğunda ilk olarak “Bizler namaz kılanlardan değildik” derler. Bu yüzden müminler asla şeytanın oyununa gelmesinler. Bu ibadeti göz ardı etmenin nasıl büyük bir felaketle sonuçlanabileceğini görsünler. İhlasla, büyük bir aşkla Allah'a olan şükürlerini, sevgilerini namaz kılarak göstersinler. Çevrelerinde namaz kılan tek bir insan olmasa bile, herkes bu ibadeti görmezden gelse bile onlar en ufak bir taviz bile vermeden secdeye kapansınlar. Ve Allah'ın sonsuz bağışlayıcılığına ve eşsiz şefkatine sığınsınlar.

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Kimi dilerse bağışlar, kimi dilerse azaplandırır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (Ali İmran Suresi, 129)

İbadetlerde ihlasın önemi

Vay o namaz kılanlarını haline, (Maun Suresi, 4-5)

Kuran'a göre ne çok çalışmak, ne çok yorulmak, ne de insanlardan saygı ve sevgi görmek bir üstünlük nedeni değildir. İnsanları Allah katında üstün kılan özellik imanları, Allah rızasını kazanmak için yaptıkları salih ameller ve tüm bu amelleri yaparken kalplerinde sakladıkları niyetleridir. Allah bu durumu bizlere Kuran'da şöyle bir örnekle açıklamıştır:

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmiştir; O'nun size hidayet vermesine

karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (Hac Suresi, 37)

Ayette belirtildiği gibi Allah adına bir hayvan kesen kişinin yaptığını Allah katında değerli kılan, bu kişinin takvası, yani Allah korkusudur. Bir insanın Allah'ın adını anarak kestiği hayvanların etlerinin ya da kanlarının -eğer insan bunu Allah rızası için yapmıyorsa- Allah katında bir değeri yoktur. Önemli olan insanın bir salih amelde ya da bir ibadette bulunurken bunu salih bir niyetle yapması ve Allah'a karşı samimi olmasıdır. Dolayısıyla kişiye Allah katında değer kazandıran sadece yaptığı iyilikler, yerine getirdiği ibadetler, gösterdiği tavırlar, söylediği güzel sözler değildir. Tabi ki bunlar her Müslümanın hayatı boyunca yapması gereken salih davranışlardır ve her birinin hesap gününde güzel bir karşılığı olacağı umulmaktadır. Ancak asıl önemli olan kişinin tüm bunları yaparken Allah'a karşı ne kadar samimi olduğudur. Önemli olan yaptığı işlerin çokluğu değil, insanın ihlasla ve samimi bir kalple Allah'a yönelmesidir.

İhlas, “insanın yaptığı işleri, hiçbir menfaat gözetmeksizin, başka hiçbir beklenti içerisine girmeksizin sadece Allah emrettiği için yapmasıdır”. İhlas sahibi bir insan yaptığı her işte, attığı her adımda, söylediği her sözde, ibadetinde ya da günlük hayatında gönülden Allah'a yönelir ve katıksız olarak O'nun rızasını hedefler. İşte bu da ona güçlü bir iman verir ve onu 'takva' sahibi bir insan haline getirir. Kur'an'da insanların Allah katındaki asıl üstünlük ölçülerinin de bu olduğu bizlere şöyle açıklanmıştır:

... Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (Hucurat Suresi, 13)

Kuran'ın pek çok ayetinde “sadece Allah'ın rızası gözetilerek” yapılan salih amelin önemine dikkat çekilmiştir. Ancak buna rağmen kimi insanlar bu konunun önemini göz ardı ederler. Örneğin kimi insanlar namazlarında gafildirler. Bir ayette şöyle buyrulur:

Vay o namaz kılanlarını haline Ki onlar, kıldıkları namazdan habersizdirler. (Maun Suresi, 4-5)

Taberi, ayetin bu şekilde izah edildiğinde, “Namazı terk edenler ve namazın vaktini geçirenler” şeklindeki iki görüşü de içine alacağını bildirmiştir. Bu ayetin açıklamasıyla ilgili olarak Taberi iki de hadis nakletmiştir:

Sa'd b. Ebi Vakkas'tan rivayet edilmiştir. Sa'd diyor ki: Ben Resulullah'tan, namazlarına karşı gaflet içinde olanlardan sordum. Buyurdu ki: Onlar namazlarının vakitlerini geçirenlerdir.

Ebu Berze diyor ki: ‘Onlar o kimselerdir ki namazlarına karşı gafildirler’ ayeti kerimesi nazil olunca Resulullah şöyle buyurdu: Allahu ekber, bu namaz sizin için her birinize bütün dünya kadar şeyler verilmesinden daha hayırlıdır. Namazına karşı gafil olan kimse kıldığı namazdan hayır ümit etmeyen ve kılmamaktan dolayı Rabbinden korkmayan kimsedir. (Ebu Cafer Muhammed b. Cerir et-Taberi, Taberi Tefsiri, Hisar Yayınevi: 9/238-239)

İbadetleri boşa gidenler

Bazı kişiler bir işe başlarken, bir konuşma yaparken, bir yardımda ya da bir özveride bulunurken kalplerindeki niyetlerinin halis olup olmadığını düşünmeye gerek duymaz, “Nasıl olsa ibadetlerimi yerine getiriyorum” diyerek yaptıklarını yeterli görürler. Oysa Allah Kuran'da hayatlarının sonuna kadar çalışmış, çaba harcamış olup da

yaptıkları boşa gitmiş insanların durumundan bahsetmektedir. Demek ki her insanın ahiret gününde böyle bir ihtimalle karşılaşması söz konusu olabilir. Allah **“O gün, öyle yüzler vardır ki, ‘zillet içinde aşağılanmışlardır.’ Çalışmış, boşuna yorulmuştur.” (Gaşiye Suresi, 2-3)** ayetleriyle tüm insanları böyle önemli bir tehlikeye karşı uyarmıştır. Dolayısıyla insan ahirette iki farklı durumla karşılaşabilir. Hayatları boyunca görünüşte neredeyse birbirleriyle aynı işleri yapan, aynı çabayı harcayıp, aynı azmi gösteren iki insan sırf niyetlerindeki farklılık nedeniyle ahirette farklı karşılıklar alabilirler.

NAMAZI TERK ETMEMEK İÇİN ÖNEMLİ NEDENLER

Bilinenin aksine namaz ibadeti çok kolaydır. Kuran'daki namazı yeterli görmeyen “bu kadar kolay ibadet mi olurmuş” diyen gelenekçiler Hz. Musa'nın kavmi gibi detay arayışına girmiş ve birçok insanın kılamayacağı kadar zor bir şekilde sokmuşlardır. Kuran'a göre namaza uyulması zaruri kurallar bütünü değildir. Olabildiğince kolaydır. Allah'ın bizden istediği namazı ikame etmektir⁷. Yani namazı hayatımızın merkezine koymak, ibadetlerde kararlı ve sürekli olmaktır.

Abdest Almak Çok Kolaydır

Eller dirseklere kadar yıkanır, baş mesh edilir, ayaklar meshedilir-yıkanır. Bu da insanların hijyen gereği zaten sık sık yıkaması gereken uzuvlardır. Bunun haricinde kalan bütün detaylar teferruattır. Yapılmasının bir mahsuru olmadığı gibi, uyulmadığı takdirde de namaza zarar vermez.

Gusül duş almaktır

Kuran, bizlere cünüp iken ne yapılması gerektiğini iki kelime ile anlatılır. Bunlardan biri Maide Suresinde geçen “tahare” kelimesi yani “temizlenmek”, diğeri ise Nisa Suresinde geçen “gasale” yani “yıkanmak” kelimeleridir. Her iki

7 ikame (اقامة): Oturtmak, yerleştirmek...vb

ayette de geçen kelimeleri incelediğimizde, toplumda genel olarak bilinen seromonik (uyulması zaruri kurallar) “Gusül Abdesti” şeklinde değil de, cinsel ilişki sonrasında, sadece “DUŞ” alınması gerektiğini, çok net olarak anlıyoruz.

Şöyle ki: Eğer cünüpseniz temizlenin; eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayakyolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (Maide Suresi, 6)

Namaza durmak için örtünmek şart mı?

Namaz Kuranda en fazla geçen ibadet çeşididir. Dinin direği namazdır. Allah müminleri “onlar namazı kılarlar” şeklinde tanıtır. Bu kadar önemli olmasından dolayı şeytanın namazdan uzaklaştırıcı hileleri de çoktur. Bunlardan birisi de namazın örtünmeden kılınmayacağını yaygın olarak kabul görmesidir. Çoğu insanın modern giyindiği günümüzde insanları namazdan alıkoyan en önemli engellerden biri haline gelmiştir.

Örneğin: Büyük camilerde gelen ziyaretçi bayanların başı açık pantolonla içeri girmesine izin verilmez, kimse-nin girememesi için kapıda görevli olur. Gün içinde onlarca kişinin kullandığı hijyeni şaibeli etek ve başörtüsünü giymeden girmek yasak. Peki, Allah nerede camiye girerken ya da namaz kılarken şunu bunu giyin diye emrediyor. **Nur suresi 31** ve **Ahzâb suresi 59.** ayetlerine baktığımızda kadının eziyete uğramamak ve iffetini korunmak için yöre, kültür ve gireceği ortamın şartlarına göre gerektiği şekilde namahreme karşı örtünmesi emredilir. Örtünün

amacı korunmaktır (Ahzâb suresi 59). Namaz için böyle bir gereklilik olması mümkün değildir. Her an her saniye bizi görüp gözeten her halimize şahit olan (banyoda vs.) Rabbimizin huzuruna durmak için yalnızca maddi (abdest) manevi (vesvese) pisliklerden arınıp tam bir dikkat ve huşu içinde ona yönelmek yeterlidir.

Dolayısıyla başı açık, dekolte olan genç kızlar için namaz kılmamaya bu anlamda bir engel yoktur. Çünkü etek ve başörtüsü dinin gereği değil yöreye göre şekli şemali değişebilen kültürel kıyafetlerdir. Örtünmeyi namazın en temel şartı gibi göstermek ve dayatmak modern kesimin namaz ile hiç tanışamamasına neden olduğu için büyük bir yanıltır. Benzer durum erkekler için de aynıdır. Dar kot pantolon, şort vs. namaza engel değildir. Çünkü Kuranda namaz için bir örtü-giysi belirlenmeyerek bu konu esnek bırakılmıştır.

Ancak buradaki kastımızın doğru anlaşılması önemli. Allah'ın huzuruna en temiz, en güzel giysi ile durulur. Ama bu şık bir pantolon veya çok güzel fırfırlı bir etek olabilir. Yanlış olan açık kıyafetle namaz kılınmaz sanıp normalde giymediğiniz kıyafetleri namaza dururken alelade, özensiz bir şekilde üzerine geçirmektir. Yani herkes normalde ne giyiniyorsa (açık veya kapalı) o şekilde abdestini alıp namaza durabilir. Namaz kılmaya özel bir örtü Kuranda yoktur. Namaz için yapılacak tek hazırlık abdest almaktır. Bu geçek Kuranda şöyle bildirilir: **Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.)** (Maide suresi 6)

Örtünün bir diğer amacı ise çirkin yerleri örtüp kişiye süs kazandırması, insanı güzelleştirmesidir. Bu gerçek bir ayette şöyle haber verilir:

Ey Âdemoğulları, biz sizin ebep yerlerinizi örtecek bir elbise ve size ‘süs kazandıracak bir giyim’ indirdik (var ettik). (Araf süresi 26)

Bu noktada sıkça söylenen bir örnek var. Çok önemli saygın insanları örneğin Cumhurbaşkanını ziyarete giderken alelade kıyafet ile gidilir mi? Namaz kılarken de rastgele olmaz, örtünmek şart. Dikkat edilirse örneğin kendisi bizi destekliyor. Zira Cumhurbaşkanlığı külliyesine girerken kapıda her girene standart bir kıyafet verilip içeri alınmıyor. Hiç bir demokratik ülkede bu yapılmaz. Oraya giden kişi zaten önemli bir yere gittiğinin farkında olarak kendi zevkine göre en güzel olanı giyip öyle gider. O kişiye kapıdan girerken üstüne başka bir elbise geçirmek onu çirkinleştirir. Ama gelenekçiler camilerde bunu yaparak ülkemizin ve yüce dinimiz İslam'ın itibarını sarsmaktadırlar. Belki de iyi niyetle, din adına, saygı için yapılır ama sonuç felaket olur. Gençlerin çoğu bu gereksiz, yanlış kısıtlamalar nedeniyle namaz kılmıyor, camilere gitmiyor. Giyim tarzı nedeniyle yadırganmadığı ama Allah'ın hiç anılmadığı disko, bar ve kafelerde vakit geçiriyorlar. Onların sorumluluğu dini zor gösterenlerin üzerindedir.

Arapça bilmemek bir eksiklik değildir

Arapça bilmiyor olmak, Kuran'ı mahreçli okuyamamak namazı terk etmeye bahane sayılamaz. Kuran'a göre ibadetlerin Arapça yapılma zorunluluğu yoktur. Asıl olan ihlas ve samimiyettir.

Toplulun çok büyük bir kesimi; ibadetlerde, hatta normal yaşamda; “Sure, ayet ve dualar Arapça okunmalıdır” düşüncesi ile şartlandırılmıştır.

Oysa Kuran, birçok ayetinde; “Düşünmez misiniz...? Aklınızı kullanmaz mısınız...?” diye sorular sormuş;

“Düşünün... Aklınızı kullanın...” anlamında emirler vermiştir.

(Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. (Sad Suresi,29)

Kişi, ancak, anladığı bir şey üzerinde düşünebilir. Kişiyi, anlamadan okumaya, ibadet etmeye zorlamak; bu ayetlerin inkârıdır. Bu aynı zamanda, şeytanın “aldatma, sapıtırma” metodudur. **“Dinde Zorlama Yoktur...” (Bakara 256)** hükmüne de aykırıdır.

İbadetler içinde, kişinin hayatında en çok yer alan “Namaz” başta olmak üzere; tüm, dua, yakarış ve ibadetlerin, bilmediği bir dille; ezbere okuyarak yapılması Kuran hükümlerine aykırıdır. Çünkü Rabbimiz ayette şöyle buyurmaktadır;

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. (Nisa Suresi 43)

Kuran'a göre kişilerin namaz kılmamaları gereken durumlardan biri sarhoşluk; o da kişinin ne söylediğinin farkında olmayacak şekilde sarhoş olduğu durumdur. Söylediğinin farkına varacak şekle gelen sarhoş kişinin bile Kuran'a göre namaz kılmaması gerekir. Arapça'yı öğrenenlerin Kuran'ı vahyedildiği dilde okumaları elbette güzeldir. Arapça bilmeyen Müslümanları Arapça ibadet etmeye zorlamak, Allah'ın bizden manasını anlamadığımız ibadetler istediğini iddia etmek Arapça'yı kutsallaştırmanın, dini mantıksızlaştırmanın bir ürünüdür. Bildiğimiz dilde Allah'a daha bilinçli, daha güzel bir şekilde yönelebiliriz. Allah her dili bilmektedir ve bütün diller Allah'ın ayetleridir

“Dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması O’nun ayetlerindendir” (Rum Suresi,22)

Eğer; “Atalarımızdan böyle gördük, atalarımız böyle diyor” zinciri ile bağlıysanız; Kuran’da ki İslam’a değil “Atalar Dinine” mensupsunuz demektir.

Kuran kendi tabirleriyle detayları veren kitabımızdır, her şeyi açıklayıcıdır, rahmettir, müjdedir, ışıktır. Anlamamız ve uygulamamız için indirilmiş rehberimizdir. Elimizde Allah’ın böyle nitelendirdiği mucize kitabımız varken, niye başka dini kaynaklar arayalım? Kuran her yaramıza merhem, her derdimize şifa, zihnimize aydınlık, yolumuza rehber olacaktır. Yeter ki biz Kuran’ı, yalnız ve yalnız Kuran’ı rehber edinelim.

Unutmayalım ki ahirette, Allah’ın vahyi olan Kuran’dan sorumlu tutulacağız. Bu gerçek bir ayette şöyle haber verilir:

Şu halde sana vahyedilene sımsıkı tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. Şüphesiz bu Kuran senin ve kavmin için bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi, 43-44)

İslam’a göre namaz vakitleri ve rekâtlarında kolaylık vardır

Dinde zorlama yoktur (Bakara 256) ya da “İslam kolaylık dinidir” ayetleri halk arasında sıkça söylenir ancak bilincine varılmaz. Dahası gelenekçi din anlayışında uygulaması olmayan klişeleşen sözlerdir (ayeti tenzih ederiz). Çünkü rivayet kültüründe ibadetler oldukça zordur. Örneğin: Allah’ın tek ayet ile anlatıp bitirdiği abdest sayfalar dolusu detayla anlatılır. Namaz ise ilmi hal kitaplarının büyükçe bir kısmını oluşturur. Hâlbuki Allahu teala Kuran’da namazın kılınması gerektiğini çokça vurguladığı ve müminleri “onlar namazı kılarlar” şeklinde vasıflandığı

halde; nasıl kılınacağı konusundaki detaylara çok az değinmiştir. Bağnazlar bu durumu Kuran'ın yeterli olmayışına delil gösterebilirler de gerçek bambaşkadır. Allah bizden yalnızca samimi olarak ona yönelmemizi ister. Bu gerçek birçok ayette bildirilir: **Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bakara suresi 185); Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (Maide suresi 6)**

İbadetler konusunda Kuran'da verilen detaylar Allah'ın gerekli gördüğü kadardır ve kesinlikle yeterlidir. Fazla detay aramak hükümleri zorlaştırır, yapılması güç bir hale getirir. Hz. Musa'nın kavmine emredilen inek kesme hadisesinde olduğu gibi, detaylandıkça zorlaşan hükmü neredeyse yerine getiremeyip helak olacaklardı.⁸

Bu gün gençler zor gördükleri ibadetleri yerine getiremeyip dini terk ediyor, deizme kayıyor. İstatistiklere göre imam hatip öğrencileri içinde bile deizm oranı hayli yüksek. Sebebi ortada. Bu nedenle Allah'ın Kuran'da ibadetlerin özünü bildirip te detay vermemesi⁹ EKSİKLİK değil ESNEKLİKTİR. Esnek olması tüm insanlar tarafından kolaylıkla uygulanabilmesi içindir. Bu da Allah'ın kullarına büyük bir lütfudur. Kişi imkânı ölçüsünde namazını dilediği kadar uzatır veya kısa tutar.

Peygamberimizin de Mekke'deyken sabah ve akşam olmak üzere ikişer rekât namaz kıldığına dair sahih rivayetler

8 Hz Musa kıssası için "İslam sadedir ve yaşanması kolaydır" isimli başlığa bakınız. S. 44.

9 Namazın kaç vakit, kaçar rekât olduğu, namazda neler okunacağı vb. detaylar Kuran'da yazmaz. Bu nedenle gelenekçiler 'hadisler olmasa namazı nasıl kılacağımızı bilemeyiz' derler. Bu durumu Kuran'ın bir eksikliği olarak nitelendirirler. Bu inanış doğru değildir. Aynı şey oruç, zekât, hac gibi bütün ibadetler için geçerlidir. Kuran yeterlidir (Ankebut Suresi, 51) (Enam süresi 115)

vardır. Ancak daha sonraları Medine döneminde Müslümanlar için daha rahat bir ortam oluşmasıyla namazın vakit ve rekât sayılarının artırıldığına dair uygulama ve rivayetler var. Bizlere de son halı olan bu şekilde ulaşımıştır.

Bu konuyu teyit eden bir rivayet şöyledir: Âişe dedi: «Allah, namazı farz kıldığı zaman ikişer rekât farz kıldı. Sonra hazar da (barış, güvenlik), onu tamamladı (artırdı). Sefer namazı ise ilk defa farz kılındığı şekilde bırakıldı. (Buharı, Müslim)

Şu bir gerçek ki günümüz şartlarında zamanın kısaltmasıyla, yoğun koşuşturma içerisinde günün ortasına denk gelen öğlen ve ikindi namazlarını birçok kişi kılamıyor, “5 vakte tamamlayamıyorum madem” diyerek hiç kılmıyor ve ömrünün ileri ki dönemlerine, emeklilik günlerine erteliyor.

Oysa hiç kılmamak yerine günde iki vakit, ikişer rekât namaz bizler için gerekli durumlarda ruhsat olarak uygulanabileceğimiz bir kolaylıktır. Peygamberimizin Mekke dönemi namaz uygulaması zaten bu şekildeydi. Günümüz şartlarında da bu uygulamayı esas alarak namazları eda edebilir ve namazsız bir ömür geçirmemiş oluruz.

Çünkü Allah namazın hastalık ve savaş ortamında bile terk edilmemesi gerektiğini kısaltma hükmü ile net olarak ortaya koymuştur. Şöyle ki:

Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kâfirlerin sizi gafil avlamalarından korkarsanız namazı kısaltmanız da size bir günah yoktur. Şüphesiz kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır. (Nisa süresi 101)

Böyle zorlu bir durumda kılmayıp sonra kaza edin diye pekâlâ bildirebilirdi, tıpkı ORUÇ ibadetinde olduğu gibi (**Bakara suresi 184**) ama ‘KAZA’ etmeyi değil ‘kısaltmayı’ emretti.

Kuran'da 5 vakit namaz olarak geçmez. Ancak sabah ve akşam namazları açık bir hükümle emredilmiştir. Diğer vakitlere ise dolaylı olarak işaret edilmiştir. Öyleyse Kuran'ın bu açık emri ve Peygamberimizin Mekke dönemi uygulamasını göz önüne alarak sabah ve akşam namazlarını her durumda muhakkak kılmak gerekir. Diğer vakitler ise ruhsat olarak tesbih ve zikirle de eda edilebilir. Çünkü biz Kuran'ın açık naslarından sorumluyuz. (En doğrusunu Yüce Allah bilir)

Sonuç olarak, gerekli durumlarda (yolculuk, hastalık, zaruret) namazın kısaltılmasında Kuran'a göre bir beis yok. Kuran'da detayı verilmeyen konular esnek bırakılmış olur. Bu durum Allah'ın bizlere sağladığı bir kolaylıktır. Detaylara boğarak zorlaştırmak yersizdir. Dahası insanların zararınadır. Bu nedenle günün yoğun ve yorucu kısmı olan vakitlerde tesbih çekerek Allah'ı anan sonra da sabah ve akşam vakitlerinde namazlarını eda eden kişi o gün namaz kılanlardan yazılır inşaAllah.

KURANDA HAC ÜMMETİN BİRLİĞİNİN SEMBOLÜDÜR

Mekke'nin ortasında sade ama görkemli bir yapıdır Kâbe-i Muazzama, Beytullah yani Allah'ın evidir. Dünyadaki bütün Müslümanların namazda döndüğü yönÜ, kiblesidir aynı zamanda. Kuran'da inşa edilen ilk evin Kabe olduğu bildiriliyor: Gerçek şu ki, insanlar için ilk kurulan ev, Mekke'de, o, kutlu ve bütün insanlar (âlemler) için hidayet olan (Kabe)'dir. (Ali İmran Suresi, 96)

Bu ayetten; Kâbe'nin kendisi, taşı, duvarı değil onun sembolik anlamının önemli olduğunu anlayabiliriz. Şöyle ki; Allah bizlere evin, ailenin, şehrin, medeniyetin kısacası birlikte yaşamamanın, ümmet olmanın, kardeş olmanın önemini anlamamız için Hac ibadetini bir sebep yapmıştır. Kuran'da Kâbe'nin ev olarak nitelenmesi öylesine değildir. Bilindiği gibi ev, ailenin temelini atıldığı, birlikte yaşayıp, eğitim aldıkları bir mekândır.

Bu sembolik anlamları çok yoğun olan Hac ibadetinin farziyeti ise şu ayette bildirilmiştir: **“Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim’in makamı vardır. Kim oraya girerse o güvencindedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev’i hacetmesi Allah’ın insanlar üzerindeki hakkıdır...”** (Ali imran suresi 97)

Hız. İbrahim oğlu İsmail ile Kâbe’yi inşa ettikten sonra **“Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Bize ibadet**

yöntemlerini göster ve tövbemizi kabul et” (Bakara Suresi, 128) şeklinde dua ederler.

Hac Suresi 26. Ayette ise: **Hani biz İbrahim’e, Kâbe’nin yerini, “Bana hiçbir şeyi ortak koşma; evimi, tavaf edenler, namaz kılanlar, rükû ve secde edenler için temizle” diye belirlemiştik** buyrulur.

Hz. İbrahim’den Haccı ilan etmesi istenir.

İnsanlar arasında haccı ilan et ki, gerek yaya olarak, gerek uzak yollardan gelen yorgun develer üzerinde sana gelsinler. Gelsinler ki, kendilerine ait birtakım menfaatlere şahit olsunlar ve Allah’ın kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (onları kurban ederken) Allah’ın adını ansınlar. Artık onlardan siz de yiyyin, yoksula fakire de yedin. (Hac Suresi 27, 28)

Hac süresince ihrama giyerek sıkı bir eğitim sürecine girilmiş olur.

Kelime olarak “ihram”, haram kılmak demektir. Normal durumlarda yapılması yasak olmayan bazı iş ve davranışların, hac ve umre süresince yasak kılınması anlamına gelir.

İhram, sadece zahirî bir kıyafet değişikliği değildir. Nitekim ihramlı kişi, bu kıyafeti taşıdığı süre içinde başka zamanlarda kendisine meşru olan bir dizi davranıştan uzak durmak zorundadır. Bu program dışı hayat, kişinin geçici kaygı, alışkanlık ve bağımlılıklarından kurtulmasına ve kendisiyle hesaplaşmasına imkân tanıyan önemli bir fırsattır. Canlı ve cansız hemen hiçbir şeye zarar vermeme bilincini verir. Hiçbir kimseye, hiçbir şeye zarar veremeyeceksiniz; bir otu, çiçeği bile koparamayacaksınız, kuşu

dahi korkutmayacaksın. (Konuyla ilgili ayetler: **Maide 1-2, Maide 95-96**)

Bir başka ayette: **Hac (ayları), bilinen aylardır. Kim o aylarda hacca başlarsa, artık ona hacda cinsel ilişki, günaha sapmak, kavga etmek yoktur (Bakara Suresi 197)** buyurarak hac süresince yapılması yasak olan şeyler yani sınırlar belirlenmiş olur.

Görüldüğü gibi Hac ibadetinin nasıl yapılacağı Kuran'da detaylı olarak tarif edilmiştir. Dolayısıyla bütün ibadetleri yerine getirebilmek için Kuran yeterlidir.

Şu kesin olarak bilinmelidir ki: Hac Müslümanların bir araya toplanıp istişare edebildiği dertlerini dinlediği bir toplanma alanıdır, bu toplantıya bir vesiledir. Birbirlerinin sıkıntılarını istişare edip, dertlerine çözüm üretebilecekleri bir evdir.

Çünkü Allah-u Teâlâ: **“İnkâr edenler birbirinin velisidir. Siz de birbirinize veli olmazsanız yeryüzünde fitne ve fesat çıkar.” (Enfal Suresi/73)**

“Şüphesiz Allah, kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak mücadele edenleri sever.” (Saff Suresi/4)

“Allah’ın ipine hepiniz sımsıkı yapışın. Dağılıp ayrılmayın...” (Al-i İmran Suresi, 103) ayetleriyle bildirdiği en büyük ibadetlerden olan, Allah’ın “birlik olma, birbirine veli olma” hükmü tıpkı namaz, oruç, zekât, hac gibi farz kılınan en büyük ibadetlerdendir. Hac bu birliği, beraberliği sağlayan önemli bir fırsattır.

Tevhit inancının sembolü konumunda olan Hz. İbrahim’in yaşantısı, din için çektiği çileler ve fedakârlıkların bize örnek olabilmesi için oğlu İsmail ve eşi Hacer’in başından geçenler Haccın en önemli rükünlerindendir.

Haccın çok önemli ve temel bir amacı ise Hz. İbrahim'in bıraktığı mirasın korunması, onun hayatının örnek alınmasıdır (putperest bir kavmin içinden çıkıp Allah'ı araması ve sonrasında putlara karşı verdiği mücadele azmi vb.). Bu nedenle Hz. İsmail'in annesinin koştuğu Safa, Merve arasında koşulur, Hz. İbrahim gibi kurban kesilir ve Allah'ın evi ziyaret edilerek her ırktan müminlerle istişare ve hasbihal edilir.

Ancak bu gün hac bu bağlamdan çıkıp bambaşka bir şekle dönüştü. Maalesef hac ibadeti amacına uygun şekilde yapılmıyor. Zira uzun yıllardan beri Müslümanları saran acı ve sıkıntılara, İslam dünyasının üzerini kaplayan karanlıklara her geçen gün yenileri ekleniyor. Dünyanın dört bir yanında, Suriye'de, Irak'ta, Yemen'de, Afganistan'da, İran'da, Libya'da, Myanmar'da, Doğu Türkistan'da, oluk oluk Müslüman kanı akıyor. Bütün bunlara rağmen hacılar umursuzca ibadetlerini yapıyor ve kimse ile muhatap olmadan dönüp geri geliyor. Adı üstünde hacı oluyor, o sükse de ona yetiyor. Varsın zulüm devam etsin, varsın bebekler açlıktan ölsün, kadınlar tecavüze uğrasın.¹⁰

10 Hac ile ilgili diğer Kuran ayetleri için bakınız: **Bakara Suresi 196, Mâide Suresi 2, Bakara Suresi 158, Bakara Suresi 200, Bakara Suresi 189.**

KURAN VE HADİSLERDE KADINLARIN ÖZEL HALLERİ

Tarih boyunca adet kanaması birçok toplumda çok ters yorumlanmış, çeşitli kültürlerin ve yanlış inanışların etkisiyle âdet gören kadın toplumdan ve beşerî ilişkilerden dışlanmış. Yahudilere göre ay hali çok büyük bir pisliktir. Ay hali gören bir hanıma ellerini dokunmazlar. Yemek pişirtmezler, pişirdiğini yemezler, Yanına yaklaşmazlar, aynı odada kalmazlar, bırakın aynı yatakta yatmayı ve onunla hiçbir insani ilişki kurmazlar. Adeta fitratından gelen bu özellik kadın için bir hapse, bir mahkûmiyete dönüşür. Hristiyanlarda ise ilişki dâhil her şey serbesttir. Bu durum ise kadına eziyet verir ve sağlığını tehdit eder.

İslâm dini bu yanlışlıkları düzeltmiş ve yalnızca sağlığını tehdit edecek fiili yasaklayarak kadını korumaya almıştır.

“Sana ‘aybaşı halini’ sorarlar. De ki: “O, bir rahatsızlıktır. Aybaşı halinde olan kadınlarla cinsel ilişkiye girmeyin ve ondan kurtuluncaya kadar onlara yaklaşmayın... (Bakara Suresi, 222) buyrulmaktadır.

Ayetin pek çok mealinde “tahare” kelimesi temizlenme olarak çevrilmiştir. Ancak Allah, aybaşı halini pislik olarak değil, eziyet/rahatsızlık olarak tanımlamıştır. O zaman buradaki tahare” kelimesinden türeyen “yetherna” fiilini temizlenmek değil, kurtulmak olarak çevirmek daha uygun olacaktır. Çünkü eziyetten, rahatsızlıktan temizlenilmez, kurtulunur.

Bu ayetin tefsirine bakıldığında müfessirlerin ortak bir kanaati var. Bu ayet: Yahudi ve Hristiyanların ifrat, tefrit derecesinde ki uygulamalarını kaldırıp kadına getirdiği değeri ve kolaylığı vurguluyor. Burada unutulmaması gereken bir konu daha var, bütün kadınların her ay karşılaştığı bu durum karşısında eğer ibadetlere de bir yasaklama getirilecek olsaydı Allah bunu Kuran'da kesinlikle net olarak bildirirdi. Detaylarıyla açıklardı. **“Biz Kuran'da hiçbir şeyi noksan bırakmadık.”** (Enam Suresi 38)

Namaza engel olan durumlar yalnızca sarhoş ve cünüp olmaktır

“Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinmeye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın...” (Nisâ süresi 43) içki herkesin mutlak kullandığı bir içecek değil, hâl-buki sağlıklı her kadın hayız görür. Cünüp iken de yolculukta değilsen gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Ayete “eğer yolcuysan” diyerek teyemmüm anlatılıyor, her hâlükârda namazın terkedilmeyeceği vurgulanmış oluyor.

Bir diğer örnek oruçluya haram ve helal olan şeylerin detaylarıyla izah edildiği Bakara süresi 187. Ayettir. Orada hayızlı iken oruç tutulamayacağına dair bir hüküm yoktur. Ayetin sonunda ise **“Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar”**. Allah sakınmamız gereken her şeyi bizlere açıklamışken Kuran'ın eksik ve yetersiz olduğunu sanıp başka kaynaklara ihtiyaç olduğunu iddia etmek hangi akla ve vicdana uyar.

Kadınların hayızlı geçen günleri ömrünün uzunca bir bölümünü kapsar

Cünüplük hali iradî (isteğe göre oluşur), hayız ise gayri iradî (istem dışı) bir durumdur ve günler sürer. Ömrünün 1/3 üne tekabül eden ciddi bir süre var ortada. Bu kadar önemli bir durumla ilgili hüküm -bütün kadınları ilgilendirdiği halde Kuran'ın hiçbir yerinde geçmemesi ve buna rağmen Peygamberimizin “namazı da orucu da bırak, namazı kaza etme orucu kaza et” diye bir hüküm getirmesi mümkün müdür? Namazın her durum ve şartta hasta ya da yolcu olmanız durumunda bile gerekirse kısaltarak kılınmasına dair ayetler varken. **(Nisa süresi 101)**

Hz. Aişe (ra) anlatıyor: “Resulullah (sav), (bir gün) bana (kendisi mescitte iken) “Humre (seccade)’yi bana getiriver!” buyurdular. Hayızlıyım diye cevap verdim senin hayızın elinde değil ki buyurdular. Müslim, Hayz 11, (298); Ebu Davud, Taharet 104, (261); Tirmizi, Taharet 101, (134); Nesai, Hayz 18, (1, 192).

Bu hadisten camiye girilebileceği anlaşıyor ve hayız halinin gayri iradî oluşuna vurgu yapılıyor.

Hz. Meymune (ra) anlatıyor: “Resûlullah aleyhissalâtu vesselâm bizden biri hayızlı olduğu halde onun kucağına başını koyar, Kuran okurdu. Bizden birimiz hayızlı iken Resûlullah'ın humresini mescide taşır ve yayar.” Nesai, Hayz 19, (1, 192).

Resulullah'ın vefatından sonra, İslam'ı ve hayatı İslam'a göre biçimlendirme gayesiyle ortaya çıkan yorum farkları, bu konuda da kendisini göstermiştir. Kendi kıstaslarına uygun rivayetleri “nas/kesin hüküm” olarak gören geleneksel yaklaşımlarda, yazılı kaynakları ve günümüzde de yaşamaya devam eden fiilleri incelediğimizde kadınlar bu sürede (3-10 gün) yani “hayz halinde” namaz kılamamakta, oruç tutamamakta, camiye gidememekte ve

Kuran'a el sürememektedir. Orucu rahatsızlığından dolayı kaza ederken, namazı kaza etmemektedir.

Bu gibi hükümleri verenler çeşitli rivayetler öne sürerler

- 1- “Aybaşı geldiğinde namazı bırak.” (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesei, Aïmam-ı Ahmed)
- 2- Aïşe (ra) şöyle rivayet etmiştir: “Resulullah (as) döneminde aybaşı olurduk da orucu kaza etmemiz emredildiği halde, namazı kaza etmemiz emredilmedi.” (Kütüb-i Sitte sahipleri ve İmam-ı Ahmet rivayet etmiştir)
- 3- Aïşe'ye şöyle demiştir: “Aybaşı olduğun zaman haccedenlerin yaptıklarını yap! Şu kadar var ki, temizleninceye kadar Beytullah'ı tavaf etme” (Buhari, Müslim)
- 4- Aybaşı olan da cünüp olan da Kuran'dan her hangi bir şey okumaz.” (Tirmizi, İbni Mace, Beyheki)
- 5- Mescide girmek, durmak, itikâfa girmek, abdestli olsa dahi bu yasaktır. Çünkü Peygamber (as): “Ben hayızlı ve cünüp olan kimseye mescidi helal kılmıyorum.” (Ebu Davud) buyurmuştur. “Hiç bir hayızlı veya cünüp mescide giremez.” (İbn Mâce, Tahâre, 92; Dârimî, Vudû, 116).

Bazı din bilginleri bu konuyu: “Hayızlı kadının hayız sebebiyle ibadet edememesi, Kuran okuyamaması dinin kendisine tanıdığı bir muafiyettir. Bu ibadetleri yapamadığı için dinî bir sıkıntı, eksiklik ve sorumluluk duyması yersizdir” şeklinde yorumlasalar da(!) Peygamberimize isnat edilen bir başka rivayette:

- 6- “...kadınlar aybaşı olduğu zaman namaz kılmaz ve oruç tutmaz değil mi?” kadınlar: “Evet, deyinince hazreti Peygamber şöyle buyurdu: “İşte sizin bu durumunuz da kadının dinindeki noksanlığındandır.” (Buhari)...

Nakledilen her türlü hadis diğer konularda olduğu gibi incelediğimiz bu konuda da, Kuran'la paralellik arz edip onun ışığında gözlemlenmelidir. Zira Peygamber efendimiz dini hükümler içeren konularda kendisine indirilmiş bir vahiyden yani Kuran'dan konuşmuştur.

O; kuruntudan, keyfinden konuşmuyor. İndirilmiş bir vahiyden başkası değildir. (Necm suresi 3-4)

Birbiriyle çelişen hadislere nasıl güvenilir?

Aşağıda verilen ayet, hadis kitaplarının deforme edilmiş olabileceğinin delillerinden sadece biri. Dikkat edilirse münafıklar Peygamberimiz daha hayattayken Kuran'daki hükümleri kabullenemiyor (geleneklere uymuyor, menfaatine dokunuyor) ve diyorlar ki “Ya bundan başka bir Kuran getir ya da bunda değişiklik yap!”. Şimdi ise Kuran'a, Peygamberin yaşantısına ve âlemlere rahmet olarak gönderilmiş olmasına rağmen kitaplarda gördüğümüz mevzu hadisler dinin en muteber kaynağı sayılıyor. Ekleme, çıkarma ve değişiklikler yapılabileceğini hesap etmeden...

Yüce Allah şöyle buyuruyor: “Böyle iken, ayetlerimiz kendilerine gün gibi ortada gerçekler ve onları ispat eden deliller halinde okunduğunda, Bize kavuşma inanç, ümit ve beklentisi içinde olmayanlar (Resulümüze:) “Ya bundan başka bir Kuran getir ya da bunda değişiklik yap!” tepkisini veriyorlar. De ki: “Benim onda öyle kendiliğimden değişiklik yapmam söz konusu olamaz. Ben, bana ne vahyediliyorsa ancak ona uyarım. Ayrıca, eğer Rabbime karşı gelecek olursam, bu takdirde çok dehşetli bir günün azabından korkarım.” (Yunus süresi 15)

Hayız halindeki bir bayan orucunu tutabilir ve namazını kılabilir

Ayette belirtildiği üzere bir eza söz konusuysa yani bir kadının rahatsız olması durumunda oruç daha sonraya bırakmak üzere ertelenebilir.

“... Sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutar. (Bakara suresi, 184).

“Namaz müminler üzerine vakti belirli bir farzdır (Nisa suresi 103) ve namazın kazası Kuran’da hiçbir şekilde geçmemektedir.

Nitekim **Nisa Suresinin 102.** ayetinde insanoğlunun başına gelebilecek en sıkıntılı olaylardan biri savaş halinde bile kısaltılması kolaylığı verilmesine rağmen kazasından ya da hiç kılınmamasından bahsetmemektedir. Savaşta en zor şartlar kir, toz, kan vs. vs. olsa da namaz kılınması farzdır... Ay halinin ölüm tehlikesinin olduğu bir savaş ortamına nazaran, daha zor mu ya da kolay mı olduğunun cevabını düşünebilirsiniz.

Burada namaz hususunda abdest nasıl olacak gibisinden sorular akla gelmektedir. Abdesti tuvalet ihtiyacı, yani tuvalette giderilen ihtiyaçların bozduğu; **Maide 6 ve Nisa 43** ayetlerinde açıkltır.

Tuvalet durumundan farklı olarak , “hayız hali” elde olan veya kontrol edilebilen bir hal değil, aksine kontrol edilemeyen bir eza hali olduğundan, şahsın namaza durulacağı zaman abdestini alıp söz konusu namazını kılmasında bir mahsur olmadığını görmekteyiz. Eğer sorun kan ise Peygamber efendimiz savaş gibi çok zor bir ortamda namaz kıldırmıştır, bu nasıl tevil edilebilir ki (**Nisa süresi 102**)

Hayızlıyken ibadetlerini yapmalarını engelleyen fikriyatın, kadınları ikinci sınıf bir varlık olarak gören düşüncenin tahakkümü altında kaldığı açıktır. Kuran'da hayızlıyken kadınların namaz kılamayacağı, oruç tutamayacağı, Kuran'a el süremeyeceği, camiye giremeyeceği, hatta saçını ve tırnağını kesemeyeceği gibi sayısız detaylar yoktur. Bütün bu kurallar ve kadınları aşağılayan sözler Peygamberimize atfedilerek uydurulan mevzu hadislerdir. Hz. Muhammed Allah'ın kulu ve elçisidir. **De ki: 'Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. (Kehf suresi 18)** Yani olağanüstü bir varlık değil bizler gibi bir insandır. Buradaki elçi kelimesi çok iyi anlaşılmalıdır, bilindiği gibi elçi yalnızca kendisine söyleneni nakletmekle vazifelidir. Kendiliğinden bir şeyler eklemesi söz konusu değildir. Bu gerçek bir ayette şöyle bildirilir: **"Eğer o, Bize karşı bazı sözleri uydurup-söylemiş olsaydı. Muhakkak onun sağ-elini (bütün güç ve kudretini) çekip-alırdık. Sonra onun can damarını elbette keserdik. O zaman, sizden hiç kimse araya girerek bunu kendisinden engelleyip-uzaklaştıramazdı. (Hakka Suresi,44- 47)**

Kaldı ki Peygamberimiz daha hayattayken müşrikler Allah'ın hükümlerini beğenmemiş ve Allah resulünden (haşa) değiştirmesini isteyebilmişlerdir:

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kuran getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (Yunus Suresi, 15) Bu ayet Peygamber (sav) vefat ettikten sonra Kuran'ı Yüce Allah tarafından korunduğu için değiştiremeyen müşriklerin, hadisleri deforme edebilecekleri, kendi

uydurdukları sözleri Peygambere atfederek iftira atabilecekleri pekâlâ mümkündür. Hayattayken baskı yapma cüretini gösteren müşrik zihniyet vefat edince iftira atmayı başarır. Allah'tan vahiy olarak indirilen kutsal kitaplar (Tevrat, İncil) dahi zaman içerisinde bozulmuşken; peygamberimizden nakil yoluyla gelip vefatından 200 yıl sonra yazılı kaynaklara dönüşen hadislerin 1400 yıl içerisinde tastamam hiç bozulmadan gelmesi nasıl mümkün olabilir.

Unutmayın ki müşrik ve münafıklar tarihin her döneminde vardır ve fırsat kollamaktadır. Allah şeytana mühlet vermiştir: **İblis, “Bana insanların yeniden diriltilecekleri güne kadar mühlet ver” dedi. Allah, “Haydi, sen mühlet verilenlerdensin” buyurdu. (A'râf Suresi - 14-15)** şeytanın bu mühleti aveneleriyle birlikte sonuna kadar kullanacağına emin olabilirsiniz. ¹¹

Şeytanın niyeti ise Kuran'da şöyle geçer : **...onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım. Sonra muhakkak onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. (A'râf Suresi 16. 17)**

Peygamberimize atfederek kadınları aşağılan yüzlerce mevzu (uydurma) hadisten birkaçı şunlardır:

- 1- Kadınlar arasında iyi kadın, yüz tane karga arasında alaca bir karga gibidir. (Sahih-i Buhari)
- 2- Doksan dokuz kadından biri cennette, diğerleri ise cehennemdedir. (Sahih-i Buhari)
- 3- Ey kadınlar topluluğu! Sadaka veriniz ve çok istiğfar ediniz. Çünkü ben cehennem halkının çoğunun sizler olduğunu gördüm. (Müslim, İman, 34/132 İbn Mace, Fiten 19/4003)

11 Hadis kaynaklarının birçoğu deforme olmuştur. S. 16

4- Çok lanet ediyor ve kocalarınıza karşı nankörlük ediyorsunuz. Aklı başında bir erkeğin aklını sizin kadar çelebilen akli ve dini eksik başka bir varlık görmedim. (Müslim, İman, 34/132; İbni Mace, Fiten 19/4003)

“Cennet annelerin ayakları altındadır” buyuran bir Peygamber anneleri bu şekilde aşağılaması hiç mümkün mü? Bu sözleri (hadisleri) Allah’ın Resulünün söyleyip söylemediğini birde vicdanınıza sormanızı tavsiye ediyorum!

Kadın Kuran’da her vesile ile korunmuş ve anneliğiyle övülmüştür. Allah buyuruyor ki: **Biz insana anne ve babasına (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. “Hem Bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız Bana’dır.” (Lokman Suresi, 14)**

Görüldüğü gibi Kuran’da kadının erkeğe göre anne olması itibarıyla üstünlükleri vardır, dolayısıyla “aklı ve imanı eksik” benzetmesi, bağnazların dinine ait bir hurafedir. Allah, sorumluluk bakımından erkek ve kadına eşit şekilde hitap eder. Pek çok ayette “mümin erkek ve mümin kadınlara” şeklinde hitap edilir.

Bağnazların oluşturdukları toplumlarda kadının neden ikinci sınıf vatandaş olarak kabul edilip aşağılandığını söz konusu mevzu hadisler gayet açık göstermektedir. Bunlar gibi mevzu hadislerin uydurulmasının ardından bir kısım İslam toplumları, kadınları aşağılayan, küçük gören, onları evlere kapatan bağnaz ve korkunç toplumlar halini almışlardır. Kadınların ikinci sınıf görülmesi, toplumları müt-hiş bir medeniyetsizliğe, kavrukluğa, zevksizliğe ve boşluğa sürüklemiştir. Bu bağnaz zihniyetin temsilcileri asla ilerleyememiş, gelişememişlerdir. Şu an Ortadoğu’daki pek çok ülke, bu ürkütücü zihniyetin getirdiği kavrukluğun ve

kalitesizliğin tam olarak içindedir. Oysa Kuran'daki din son derece güzel, sade, kaliteli ve barışçıldır.

Söz konusu bağnazlar, cennetin en güzel süsü olan kadınlara dünyada da ahirette de Allah'ın büyük bir değer ve önem verdiğini bir türlü akıl edememişlerdir. En önemlisi de, Kuran'a hiç danışmamışlardır.

KURAN OKUMAYA HİÇ BİR ŞEY ENGEL OLAMAZ

Abdestsiz olmak yâda hayız ve lohusalık Kuran okumaya engel değildir.

Kuran gelmiş geçmiş bütün insanlar için yol gösterici niteliğe sahiptir. Herkes önüne çıkan herhangi bir durum karşısında Kuran'a bakıp kendine bir yol bulabilir. O an sanki ayet kendisi için inmiş gibi hissedebilir. Bu Kuran'ın mucizevi yönüdür. Bütün durumlarımızı Kuran'a arz ederek gerçek çözüme kavuşturabiliriz.¹² Hal böyleyken Kuran'ı eline alıp okumak için katı kurallar ve zorlaştırıcı hatta uzaklaştırıcı ritüeller öne sürmek Kuran'ın ruhuna aykırıdır.

Bazı âlimler Vakıa süresinde geçen “**Ona temizlenmiş olanlardan başkası dokunamaz/el süremez**” (Vakıa 79) ayetini konuya delil sunarak Kuran'ı eline alıp okumak için abdestli olmak, hayız veya lohusa olmamak gerektiğini savunmuşlar.

Şu bilinmelidir ki: Temizlik dinimizde çok önemlidir. Nitekim Kuran'da Allah “müşrikleri” pislik olarak nitelendirir. Ancak bu ayette geçen temizlenmiş olanlardan kastın abdest, hayız, lohusa değil manevi temizlik olduğuna

12 Kuran'ı anlamada nüzul sebebi gerekli midir? S. 22

dair çeşitli görüşler de mevcuttur. Zira bir hadiste: “Mümin pis olmaz” buyurulmuştur. Bu bilgilere dayanarak, cünüp ve hayızlı kimselerin de Kuran’a el sürebilecekleri ve okuyabilecekleri sonucunu çıkaran büyük âlimler vardır.

Hadis kaynaklarında abdest ile ilgili nakledilen rivayetlerin birbiriyle çeliştiği hatta aynı şahsa birbirine zıt iki görüş izafe edildiği bile görülmektedir. O bakımdan bu haberlerin sıhhati şüphelidir.

Mezhep âlimleri de bu rivayetlere dayanarak çok farklı görüşler bildirmiş, kafa karıştırıcı pek çok detay vermiştir. Hatta bazı detaylar insanı gülümsettirecek tarzdadır. Dört mezhebin dördü de farklı şeyler söylemiştir.

İslam dini olabildiğince sadedir¹³, Kuran’da bu denli detay yoktur. Çünkü insan fitratı bu kadar detayı kaldırmayacak gibi değildir. Zaten Allah bizlerden samimi gayret ister, zorluk çekmemizi istemez. Nitekim abdestin anlatıldığı ayetin son cümlesi bu anlamda çok manidardır. Şöyle ki: **“Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (Maide suresi/6)**

Piyasada abdesti anlatan yüzlerce detayın verildiği ciltler dolusu kitap var ancak ne hikmetse Kuran’ın bu vurgusuna yer verilmez ya da yeterince ciddi görülüp kapsamlı ele alınmaz. Esasında abdestin maksadı temizlenmek, maddi ve manevi kirlerden arınmaktır. Allah’ın İsrail oğullarına emrettiği inek kesme hadisesinde olduğu gibi her hangi bir inek kesilmesini emreder. O ineğin rengi, şekli, özellikleri Allah katında önemli değil, önemli olan emre itaattir. İsrail oğullarının düştüğü duruma bizde düşmemeliyiz. Allah’ın tek ayetle anlatıp bitirdiği abdesti ciltler

13 İslam sadedir ve yaşanması kolaydır. S. 44

dolusu izahların yer aldığı büyük bir mesele haline getirip, zorlaştırmamalıyız.

Aslında farklı görüş bildirenlerin asıl etkeni “iyi niyet” olsa da -çünkü “okunulamaz, dokunulamaz” diyenler, Kuran’a saygısızlık edilmesinden; “okunabilir, dokunulabilir” diyenler de, Kuran’ın okunmaz bir kitap haline gelmesinden korkmuşlardır- neticede şeytanın oyunu galip gelmiş ve insanlar Kuran’ı abdestiz dokunulamaz bir kitap olarak algılamış, çok okuyup içindeki mesajı almak için çaba göstermek yerine Kuran’ın kendisine saygı göstermeyi tercih etmişlerdir. Ve bu Kuran terk edilmiş kitap haline gelmiştir.

Bu gün dünyanın herc-ü merç haline gelmesinin sebebi İslam âleminin bu gibi aşılması çok kolay konuların üzerinde gereksiz olarak durmaları, Kuran’ı değil de birbiriyle çelişen beşeri kaynakları rehber edinerek radikalizm bataklığına düşmeleri olmuştur.

Allah, insanların din konusunda yalnızca Kuran’dan sorumlu olduklarını açıkça bildirmiştir: **Ve şüphesiz o (Kuran), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (Zuhruf Suresi/44)**

Allah Kuran’ın son derece açık ve eksiksiz olduğunu, başka hiçbir kaynağa ihtiyaç olmadığını pek çok ayetinde haber verir. Bu ayetlerden birkaç örnek şöyledir: **Kendilerine okunmakta olan Kitabı (Kuran’ı) sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? (Ankebut Suresi/51)**

Biz Kitap’ta (Kuran’da) hiçbir şeyi noksan bırakmadık. (Enam Suresi/38)

Sözün özü: Kuran okumaya başlamadan önce yapılacak tek bir şey vardır o da şeytandan Allah’a sığınmaktır.

Öyleyse Kur’an okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah’a sığın. (Nahl suresi 98)

HURAFECİ KÜLTÜRDE KADIN VE GERÇEK İSLAM

Yüzyıllardır hurafelerin olumsuz etkileriyle baş etmek zorunda kalan toplumlardan birisi de kuşkusuz İslam dünyası. Kabile kültürünün örf, adet, kural ve uygulamaları İslam coğrafyasının siyasi ve sosyal yapısındaki belirleyici rolünü, güçlü yaptırımlarını eğitim seviyesi düşük Müslüman toplumlar üzerinde günümüze kadar sürdürdü.

Onlar, ‘çirkin bir hayâsızlık’ işlediklerinde: “biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah bunu bize emretti” derler. De ki: “Şüphesiz Allah, ‘çirkin hayâsızlıkları’ emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah’a karşı mı söylüyorsunuz?” (Araf Suresi, 28)

Bu hurafeci kural ve uygulamalarından en çok mağdur olanlar ise, ne yazık ki kadınlardır. Erkeklerin kadınlardan üstün oldukları yönündeki yanlış inanç erkek egemen bir toplum oluşturmuş ve kadınları ezmeye bahane olmuştur.

Kadının aile içi ve dışı şiddete maruz kalması, sosyal hayattan dışlanması, kocasının ya da ailesinin mülkü sayılması, zorla evlendirilmesi, eğitim, seyahat ve benzeri birçok insani hak ve özgürlüğünün¹⁴ engellenmesi, dövülmesi, namus, töre cinayeti ya da taşlanma yöntemleriyle katledilmesi gibi insanlık dışı, vahşi ve sapkın uygulamaların hepsi aynı ilkel kabile kültürünün bir parçasıdır.

14 Kuran’da kadına verilmiş hak ve üstünlükler hurafeci kültürde yoktur.
S. 92

Kadının dışa açılmasının engellenmesi, sosyal ve ekonomik yaşamdan izole edilmesi aslında erkek egemen kabile düzeninden kalma ve bir kısım erkeklerin ego, karmaşık ve kıskançlık gibi psikolojik sorunlarını giderme amaçlı bir yöntem. Kadının kocasına itiraz etmesini¹⁵, hatta boşanabilmesini yasaklayan despot kurallar zincirinin kökeninde de bu sorunlu psikoloji yatıyor. Bu despotluğun ve kadın düşmanlığının her bölgeye özel farklı uygulama biçimleri var elbette.

Eğitim sosyal yaşamın bir parçası ve bilinçlenmenin en önemli aracı olduğu için kadınlar birçok İslam toplumunda eğitimden özellikle uzak tutuluyor. İstatistiklere göre, Müslüman ülkelerde okuma yazma bilen kadınların oranı çok düşüktür.

İslam dini buraya kadar anlattığımız sapkın putperest kültüre ait geleneklerin tümünü 14 asır önce Kuran'da kınayıp yasakladı. Ancak kabile kültürü, İslam dünyasındaki kasıtlı geri bırakılmışlık ve cehaleti kullanarak bu bağnaz anlayış ve uygulamaları din adına sosyal yaşama monte etti. Bağnazların hurafeler, çarpık yorumlar ve Peygamber adına uydurulan asılsız rivayetlerle desteklediği bu sapkınlıklar İslam dinine mal edildi. Günümüzde İslam dünyasındaki eğitimsiz ve bilinçsiz büyük bir kitle bu ilkel paganist kültüre, “İslam’ı yaşadığı” zannıyla büyük bir aldanış içinde sahip çıkıyor.

Bugün, İslam âlemi bağnazlığın da etkisiyle kabile kültürünün ağır zulmü altında eziliyor. En başta da Müslüman kadınlar. Kuran'da “soy-koruyuculuğu”, “ataların dini” olarak tanımlanan bu vahşi, karanlık, ilkel ve bağnaz kültürden arınmak için Müslümanların “zincirleri kıran ve ağır yükleri indiren” Kuran'ın özüne dönmesi gerekiyor.

15 Gelenekçilere göre müslüman kadınların kocalarına olan tutumları. S. 89

RADİKALİZMİN BOYUNDURUĞU ALTINDA EZİLEN KADIN

Günümüz İslam dünyasında Kuran'ın özünden, temel hüküm ve öğretilerinden büyük ölçüde uzaklaşmış bir din anlayışı hâkimdir. İslam adına yürürlükte olan bu din, aslında zaman içinde insanlar tarafından üretilmiş batıl bir din, bir bağnazlık dinidir.

Bağnazlık her konuda binlerce yasak ve kısıtlama üreten, insanları Allah'ın sunduğu nimetlerden, güzelliklerden, kolaylıklardan uzaklaştıran şeytani bir sistemdir. Bu sistemin en büyük mağduru ise kadınlardır. Bağnazlık sistemi kadınları dünyadan, sosyal yaşamdan soyutlayarak onları evlerinde, adeta kocalarının köleleri olarak sürdürecekleri kavruk, kasvetli, çileli bir yaşama mahkûm eder.

Onlara yönelik her türlü ayrımcılığı, eşitsizliği destekler, onlara yapılan zulüm ve kötü muamelelere göz yumar. Bağnazlar, erkek egemen bu adaletsiz sistemi sağlam ve kalıcı kılmak amacıyla İslam adına, kadınları baskılayan, suiistimal edilmelerine imkân veren, en temel insani haklarını bile gasp eden Kuran'a aykırı sayısız hükümler uydurmuştur.¹⁶

Kadını, sosyal hayattan, medeniyetten, özgürce düşünüp hareket etmekten¹⁷ alıkoyan radikal zihniyet aslında en büyük darbeyi kendine, topluma, sonra gelecek nesillere vuruyor. Dolayısıyla, esaret, yoksunluk, eğitimsizlik içinde baskılanmış kadının büyüttüğü çocuklar da çoğunlukla sağlığından beslenmesine, eğitiminden fiziksel, zihinsel ve ruhi gelişimine kadar yüzlerce yıllık aynı kavruk yapıyı sürdürecektir mirasçılar olarak yetişiyor. İslam toplumları da her devirde “geri kalmışlık”, “az gelişmişlik”, “3. dünya ülkeleri olmak” gibi etiketlerden kurtulamıyor.

16 Hadis kaynaklarının birçoğu deforme olmuştur. S. 16

17 Müslüman kadın idealleri olan dava insanıdır. S. 16

Bugün, toplumun yaklaşık yüzde ellisini oluşturan kadınları zincire vuran bir coğrafyanın gelişmesini, ilerlemesini, dünyada güçlü, başarılı ve söz sahibi olmasını beklemek çok büyük bir yanılgı olur. Kadınların üzerindeki bu ağır zincirlerin kırılması ise İslam dünyası için yepyeni güzel günlerin müjdecisi olacaktır. Bu da ancak atalardan gelen bağnazlık dininden İslam'ın özü ve yegâne kitabı olan Kuran'a dönülmesiyle mümkündür.

GELENEKLERE GÖRE MÜSLÜMAN KADINLARIN KOCALARINA OLAN TUTUMLARI

Bağnaz zihniyette kadınlar; kendilerine olan davranış ve ahlaklarından razı olmasalar da kocalarına karşı “kadınlık görevi” denen cahilce mantığı yerine getirmeye mecbur tutulmuşlardır. Aksinde aşağılanmış ve kötü muamele görmüşler, ellerindeki bir avuç hak da kısıtlanmışlardır. Böylelikle güya ikinci sınıf, güçsüz, ezilmeye mahkûm varlıklar oldukları inancı onlara zorla kabul ettirilmiş ve bu zihniyet İslam toplumlarında kökleşmiştir.

Konuyla ilgili sevgi insanı Peygamberimize atfedilen mevzu (sahte) hadisler şöyledir:

Kişi kadını yatağa davet eder de kadın kaçarak eşi sinirli bir şekilde gecelerse, melekler o kadına sabaha kadar lanet eder. (Sahih-i Buhari, 9/36)

“Bir kadın, kocasının yatağını (haklı bir mazereti olmadan, küs bir şekilde) terk eder ve (başka bir yerde) sabahlarsa, sabah açılıncaya kadar melekler ona lanet okur.” (Nehc-ül Fesaha, S.36, Hadis: 187)

Ey kadınlar! Eğer kocalarınızın size olan haklarını bilseydiniz, ayaklarınızın tozunu yüzlerinizle silerdiniz. (Hafız Zehebi, Büyük Günahlar Sayfa 187)

Kocanın vücudu irin ile kaplı dahi olsa ve karısı onu yalayarak temizlese yine de kocasının hakkını ödemiş olmaz. (İbni Hacer El Heytemi 2/121, Ahmed b. Hanbel, Müsned, V, 239)

“Bir kadın, kocasının hakkını eda etmediği müddetçe, Allah’ın da hakkını eda etmiş olamaz.” (Mekarim-ül Ahlak, S.247)

İmam Musa-i Kazım’a kocasını gazaplandıran kadının durumu sorulunca, şöyle buyurduğu nakledilmiştir: “Kocası ondan razı oluncaya kadar, günahkâr sayılır.” (Kısar-ul Cümel, C.2, S. 258)

Kuşkusuz bu sözleri uydurup peygamberimize atfeden müşrik zihniyet erkek egemen bir toplum oluşturmak istemişler ve bunda da büyük ölçüde başarılı olmuşlar.¹⁸

Ancak münafıklar aşırı derecede ahmak varlıklardır bu nedenle düşünüp hesap edemedikleri bir ayrıntı kalmış. Kadınları bu kadar aşağılayan sözde hadislerin yanı sıra “cennet anaların ayakları altındadır” hadisi şerifi de var. Annelik makamıyla cennet ayaklarının altında olurken diğer tarafta kadınlık vasfıyla cennete girebilmesi kocasının rızasına nasıl bağlı olabilir. Tam bir tezat.

Yüzyıllarca hiç kimse çıkıp; “Kuran’da böyle bir anlayış, böyle bir inanç yok. Kadın-erkek eşit. Allah kadınlara Kuran’da çok geniş haklar ve özgürlükler veriyor.” diyememiştir. Aksine hurafeci zihniyet asırlardır; “Din böyle emrediyor, yapmayanı Allah ve melekleri lanetler, günahkâr olur, Allah’ın rızasını kazanamaz, cennetine giremez...” gibi Allah ve din adına söyledikleri bu tür yalanlarla bazı cahil Müslümanları Kuran dışı uygulamalara mecbur bırakmışlardır. Çoğu Müslüman kadının kişiliği, bağnaz zihniyetin

öğretileriyle eğitilmiş olan kocaları tarafından ezilip, yok edilmiştir. Çünkü bağınazların dininde kadın, kocası ne isterse ona uyup itaat etmek mecburiyetindedir. Kadınların büyük bir çoğunluğunun okumasına, çalışmasına, sosyal hayatın içine girmesine hatta camdan bile bakmasına izin verilmez. Dolayısıyla maddi ve manevi olarak kocalarına bağımlı hale getirildiklerinden, -toplumun o kesimine hâkim olan örfler, gelenek ve görenekler de bu bağınaz zihniyeti beslediklerinden- kadınların kendilerini bu baskıdan kurtarmaları neredeyse imkânsız hale gelir.

Burada sormak gerekir: Bağınaz toplumlarda erkek hangi özelliği ile bu kadar üstündür ki kadın bir türlü onun hakkını ödeyemez? Kuran'a göre üstünlük sadece takvaya göredir ve bunun da karşılığı Allah'tan beklenir. Bir erkeğin kadın üzerinde nasıl bir hakkı olur da üzerindeki pis irini yalasa bile kadın o hakkı ödeyemez? Kimdir ve nedir onu bu kadar hakkı ödenmez yapmış olan? Ona bu üstünlüğü takvası dışında hangi özelliği verebilir? Allah ona böyle bir ayrıcalık vermemiştir, dolayısıyla bu ayrıcalık Kuranda yoktur.¹⁹ O halde nereden elde etmiştir bu hak üstünlüğünü? Dindar veya dinsiz olmasına, müşrik veya münafık olmasına, günahkâr veya zalim olmasına bakılmaksızın istisnasız “her koca” neye göre bu mertebeye erişmiştir?

Onları bu sahte mertebeye eriştiren, bağınaz zihniyetin İslam'a dâhil ettiği söz konusu mevzu hadislerdir. Kuran'da olmayan, Allah'ın lanetlediği bu zihniyeti onlar, din adına yaygınlaştırmış ve uygulatmışlardır. Şu anda çoğu İslam toplumu, hatta bu İslam toplumlarında bu telkinle yetişmiş kadınlar bile bundan farklı bir zihniyet tanımamaktadırlar. Bağınazlık dininin dünyaya getirdiği en büyük belalardan bir tanesi de işte budur.

19 Yalnızca deforme olmuş hadis kaynaklarında vardır.

Bu gün kadın cinayetlerinin son bulmasını istiyorsak bu sapkın inanışların mevzu (sahte) hadisler ile oluşturulduğunu bilmek ve Kuran'ın yeterliliğini kabul etmek durumundayız. "Kuran'da her şey yazmaz, hadisler olmadan Kuran'ı anlayamayız, örneğin ibadetlerin yapılışını tam öğrenemeyiz, namazı nasıl kılar²⁰, zekâtı neye göre hesap ederek veririz", diyen gelenekçiler aynı zamanda "sosyal hayatı nasıl düzene koyacağımızı da bilemeyiz" demiş olurlar ki bunun sonucu da gayet açık ve net ortadadır.

Şöyle ki: Kuran'da kadınlar aleyhine tek kelime olmadığı halde sözde hadislerle dayanarak sözünü dinlemeyen karısını dövüyor, boşanmak isteyen karısını sokak ortasında infaz ediyor. Tüm bu sorunların kökeni hurafeleri din kabul etmek. Çözümü ise Kuran'a dönmektir.

KURAN'DA KADINA VERİLMİŞ HAK VE ÜSTÜNLÜKLER HURAFECİ KÜLTÜRDE YOKTUR.

Sağlıklı her kadın ayda bir gördüğü regl kanı görür. Genellikle bir hafta ila on gün sürer. Bu dönemde günlük yaşamını sekteye uğratıp sosyal yaşamdan uzaklaşmadığı gibi ibadetlerden de uzaklaşıp dini anlamda bazı kısıtlamalara girmesine gerek yoktur²¹. Çünkü İslam dinin yegâne kaynağı olan Kuran'da buna dair her hangi bir bilgi mevcut değil. Ancak bu konu öyle kökleşip aşilamaz bir tabu haline gelmiş ki, bunun dinde olmadığını söyleyen adeta linç ediliyor ve garip tepkiler ile karşılaşılıyor.

Şurası bir gerçek ki bağnaz zihniyetin sevgisizliğini ve katılgınlığını gözler önüne seren en çarpıcı örneklerden biri de kadınlara bakış açılarıdır. Kendilerince kadını yarım

20 İslama göre namaz vakitleri ve rekâtlarında kolaylık vardır. S. 66

21 Kuran ve hadislerde kadınların özel halleri. S. 74

varlık olarak gören bağnazlar, peygamberimize iftira atmaktadırlar. Söz konusu mevzu hadisler, birçok Müslüman ülkede kadınların neden hala ahlaksızca ezilmeye çalışıldığının hatta cinayetlere kurban gittiğinin daha iyi anlaşılmasını sağlamaktadır.

Hiç kuşkusuz verilen tepkilerin temelinde kadınların imanını ve aklını eksik gören bir anlayış var. Şu bilinmelidir ki kadının yarım varlık olarak görülmesi kadınların yönetilmesi ve yönlendirilmesine uygun zemin hazırlamak içindir. Münafıklar bu amaçla önemli kaynakların içine mevzu (sahte) hadisler serpiştirerek peygambere iftira atmaktan da çekinmemişlerdir. Bunu bariz bir örneği de şu mevzu hadistir:

Peygamber kadınlara şöyle dedi: “Kadının şahitliği erkeğin şahitliğinin yarısı değil midir?” Kadınlar: “evet ya Resulullah”. deyince şöyle buyurdu: “işte bu aklının noksanlığındandır. Peki, aybaşı olduğu zaman namaz kılmaz ve oruç tutmaz değil mi?” Kadınlar: “evet”, deyince Hz. Peygamber şöyle buyurdu: “işte sizin bu durumunuzda kadının dindeki noksanlığındandır.” (Buhari)

Müslim de ibni Ömer’den şu lafızla rivayet edilmiştir: Bu geceleri namaz kılmaksızın geçirir, ramazan ayında da orucunu açar işte bu onun dinindeki noksanlıktır. (Peygamberimizi tenzih ederim)

Bu hadisleri uyduranlar bilmektedirler ki, kadınlar genellikle detay düşünebilen, akılcı değerlendirebilen, ince ayrıntıları yakalayarak girift sonuçlar çıkarabilen özel varlıklardır. Kadınların sahte yöntemlerle devreden çıkarılması, bağnaz zihniyettekilerin sahtekârlıklarını ve zorbalıklarını da rahatça uygulamalarına imkân sağlamıştır.

Kuran kadını (anneyi) koruma altına alır, ona geniş hak ve özgürlükler verir. Hayız anlatan Bakara suresi 222. ayet

bunun delillerinden yalnızca biridir. Kuran bu durumda kadınlardan cinsel anlamda uzak durularak rahat bırakılmasını emreder ve bu şekilde sağlıklarını güvenceye alır. Ama münafıklar bunu Kuran'a tamamen aykırı olarak kadının aleyhine çevirmişlerdir. Camiye giremez, Kuran'a dokunamaz-okuyamaz, namaz, oruç, hac gibi ibadetlerini yerine getiremez hatta saçını tırnağını kesmesinden boyamasına, diş dolgusuna kadar sayısız detaylar ekleyerek, kadının doğasında var olan ve ANNE olmasını sağlayan ay halini adeta alçaltıcı bir hale dönüştürmüşler ve bütün ibadetlerden uzak tutmuşlardır.

Kadınlarda hiç, düşünmeden sorgulamadan İslam'ı yaşadıkları zannıyla büyük bir aldaniş içinde nenesinden, annesinden gördüğü şekilde sürdürme gelmişler. İlmi deliller ışığında aksi ortaya konulunca Kuran'da geçen ataları gibi tepki verirler:

Ne zaman onlara: 'Allah'ın indirdiklerine uyun' denilse, onlar: 'Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız' derler. (Peki) Ya atalarının akıllı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyse-ler? (Bakara suresi 170)

Müslümanlar Kuran'ı yetersiz zannettikleri için tüm bunlardan haberi dahi olmaz. Dolayısıyla yaşadıklarının İslam dini değil gelenekçilerin batıl dini olduğunu hiçbir zaman fark edemezler. Bu nedenledir ki hayırlı kadının ibadetleri terk ederek dininin yarım (eksik) kalmasının, ömrünün 1/3 ününe denk gelen uzunca bir bölümünü ibadetlerden uzak geçirmesinin Kuran'a uygun olmadığı söylendiğinde şiddetle tepki verirler (en büyük tepkiyi de her nedense erkekler verir). Kuran Müslümanları sayfa ekibi olarak buna asla şaşırmadık ama şefkat duyduk.

Bir konuyu araştırmaya engel olan en temel 2 sebep vardır. Biri TEMBELLİK, diğeri ise KORKUDUR. İnsanların çoğu gerçekler ile yüzleşmekten, alışkanlıklarını değiştirmekten korkmuşlar ve araştırmaya üşenmişlerdir. Ancak alışkanlıklarını ve önyargılarını kırarak hayız konusunu irdeleyen her kadın bu büyük gerçek ile yüz yüze gelecek ve hayatına yeni bir sayfa açacaktır. Bundan emin olun.²²

MÜSLÜMANLAR(!) KADININ DEĞERİNİ BİLMİYOR

Dünya üzerinde yaklaşık sekiz milyar insan yaşamaktadır. Bu sayının yarısından fazlası kadınlardır. Bu yalnızca istatistiki bir rakam değildir. Onlar bizim sevdiklerimiz, annelerimiz, kız kardeşlerimiz, eşlerimizdir. Yeryüzünde kalbinde bir kadına karşı sevgi olmayan erkek sayısı parmakla gösterilecek kadar azdır.

Fakat hayatımızın en güzel parçalarından biri olan kadınlar sürekli bir baskı altında yaşamaktadır. Kimi zaman sevgi ve iltifat görmeleri gereken yerde hakaret ve saygısızlıkla muhatap olmaktadır. Bazı çevrelerde toplum kuralları, mahalle baskısı hep kadına hükmetmeye, onun hayatını baskı altında tutmaya yöneliktir. Çoğu kadının babası, abisi, eşi, akrabaları, patronu, iş arkadaşları, öğretmenleri onun özgürlüğünü kısıtlamayı adeta görev edinmişlerdir. Milyarlarca kadın her an suç işleyebilecek potansiyelde görülmekte ve kontrol altında tutulması gereken bir varlık muamelesi görmektedir. Bu dünya çapında yaygın bir hastalıktır. Çoğu zaman bu baskı sistemini uygulayan erkeğin doğu ya da batıda yaşaması, komünist ya da kapitalist olması, dindar ya da ateist olması, bilim adamı ya da cahil olması bu gerçeği değiştirmemektedir.

22 Abdestsiz olmak ya da hayız ve lohusalık Kuran okumaya engel değildir. S. 83. isimli yazımıza gösterilen tepkilere cevap mahiyetindedir.

Kadına baskı denildiğinde akla ilk olarak doğu toplumları gelir. Özellikle din karşıtı çevreler kadını ezen toplum kurallarının İslam dininin bir parçası olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Oysa bu İslam'ın değil, hurafeci din anlayışının getirdiği bir felakettir. Kadını hor gören sözde dini yapı İslam'ın temel değerlerine taban tabana zıt bağnaz bir anlayıştır. Tam tersine kadın Kuran'da övülmüş ve üstün tutulmuştur. Allah, Kuran'da kadının bir çiçek gibi narin ve değerli olduğunu anlatmıştır. Müslümanlardan kadınlara sevgi ve saygı ile davranmalarını istemiştir. Bağnaz yapı ise tüm bu güzel ahlak hükümlerini göz ardı ederek kadınları, evden dışarı çıkmanın yasak olduğu, baskılandıkları, hor gördükleri bir yaşam modelinin içine hapsetmiştir. Yüzlerce yıllık kabile kültürünün bir araya getirdiği bağnaz zihniyet, İslam ile bağlantısız bir dindir.

Baskı kadının içindeki hayat ışığını söndürmektedir. Onun yaşama heyecanını, mutluluğunu engellemektedir. Baskı altında kadın güzel ve çekici olmaktan, kendini güzel hissetmekten çekinir hale gelmiştir. Dünya, kadın güzelliğinden mahrum hale gelmiştir. Dünya, kadının aklından, üreticiliğinden, çalışkanlığından ve detaylı düşünme yeteneğinden de büyük ölçüde mahrum kalmış durumdadır. Bu güzel nimet, kadın düşmanlarının baskısı sonucu, hayatımızdan çekip alınmıştır.

Dünyanın süsü olan kadınlar mutlu ve serbest olmadıkça dünya eksik kalacaktır. Kalite, sanat, estetik gelişemeyecektir. Yeryüzünde şiddete son verecek barış kültürünü yerleştirecek en önemli güçlerden biri kadın sevgisidir. Kadın güzelleştikçe, dünya da aynı oranda güzelleşecektir. Kadına saygı arttıkça dünya daha yaşanabilir bir hale gelecektir.

KURAN'A GÖRE KADIN ERKEK AYNI ORTAMDA BULUNABİLİR

...dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. (Nur suresi 61)

Kuran'a göre insanlar davetlerde, akrabalarının veya dostlarının evlerinde hep bir arada bulunabilirler, yemek yiyip sohbet edebilirler. İsterlerse haremlik-selamlık da yapabilirler ama bu, kişilere bırakılmıştır. Kuran sosyal hayatı yönlendirirken çok serbestiyetçidir.

Allah; dostların davetini, arkadaşların toplantısını, o toplantılarda yemek yiyip Allah'ı anmayı teşvik ediyor. Elbette ki bu toplantılarda, yemeklerde, davetlerde kadınlar ve erkekler aynı ortamlarda bulunuyorlar ve aralarında sosyal bir ilişki gerçekleşiyor. Aynı masada yan yana oturan kişiler doğal olarak sohbet edecek ve birbirlerinin hatırını sorup, günlük olaylardan bahsedecekler. Allah, erkeklerin ve kadınların tanışıp arkadaş olabileceği gerçeğini bir ayette şöyle bildirir:

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık... (Hucurat suresi, 13)

Müslümanlar dünya hayatına dair her konu ile ilgilenir ve sorunlara çözüm bulmaya çalışırlar. Her şeyin Allah'ın kontrolünde olduğunun bilincinde oldukları için oldukça neşeli ve tevekküllüdürler. Bu yapılarını etraflarına da yayar ve bulundukları ortamın da neşeli ve huzurlu olmasını sağlarlar. Erkek ve kadının aynı ortamda olması bu yapıdaki insanlar arasında hem dostlukların pekiştirilmesi hem de sosyal ilişkiler için güzelliştir.

Allah, kadın-erkek aynı ortamda olmasına yasak getirmemiştir, ancak Kuran'dan uzak yapı tarafından bu ayetlere

muhalif birçok rivayet nakledilir. Allah'ın kadın erkek aynı ortamda bulunmasına izin vermesi ve isterlerse ayrı ayrı ortamlarda bulunmasını uygun görmesi muhkem bir hükmüdür. Aksi rivayet veya düşünce Allah'ın hükmüne muhalefettir.

“O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz.” (Kehf Suresi 26)

EN ÖNEMLİ FARZ İBADET İSLAM'I TEBLİĞ ETMEKTİR

Kişi namaz kılabilir, oruç tutabilir, zekât verebilir, Kur'an okuyabilir... Ancak diğer insanların da Allah'ı tanıması, sevmesi, O'ndan sakınarak yaşaması için çaba sarf etmiyorsa ve İslam'a karşı olan felsefe ve akımlarla mücadele etmiyorsa, en büyük farz ibadeti olan tebliği yerine getirmemiş olur...

Allah'ın mümin kullarına emrettiği en önemli farz ibadeti İslam'ı tebliğ etmektir. Yüce Rabbimiz bir ayette: **Ey örtünen peygamber! Kalk ve bundan böyle uyar. Rabbinin büyüklüğünü anlat (Müddessir suresi 1,2,3)**

Peygamberlerin hayatına baktığımızda ırk, dil, din, cinsiyet ayırmaksızın herkese tebliğ yaptıklarını görürüz. Bir kısım insan kitap ehline, dinsizlere ya da kadınlara tebliğ yapılmaz der. Ancak savundukları bu konu, dinleri konusunda kendi gevşekliklerine bir kılıf uydurmaktan başka bir şey değildir. Çünkü tüm Peygamberler İslam'ı yaymak için kitap ehline de, firavun gibi azılı bir ateiste de, Sebe melikesi Belkis gibi bir bayana da tebliğ yapmışlardır.

Allah **Nur Suresi 55.** ayetinde, İslam'ı dünyaya hâkim edeceğini müjdelemiştir. Şu ana kadar İslam tüm dünyaya hâkim olmadığına göre, içinde olduğumuz ahir zamanda bu müjde gerçekleşecek demektir. (Allah en doğrusunu bilir) Herkes evinde oturup sadece namaz kılar, yılda bir ay oruç tutar, arada da fakir doyurup geri kalan zamanını

TV karşısında, hafta sonları piknikte, yazın tatilde vs. geçirirse bu kişinin kendi nefesine yaptığı büyük bir zulüm olur.

Her gün Allah'a inandığını söyleyen pek çok insana rastlarız. Ancak çoğu inandığı Rabbinin dininden ve kitabı olan Kuran'dan habersizdir. Hapishaneler Allah'a inanıyorum diyen hırsızlar, katiller, tecavüzcülerle doludur. Bu kişilerin çoğu yüzeysel bir bakışla dine bakarlar. Dilleri Allah'ın varlığına inandığını söylerken kalpleri bunu tasdik etmez. Allah'ın büyüklüğünü, gücünü, ölümü ve ahireti kavrayamayıp üzerinde düşünmedikleri için kolaylıkla kötülöklere bulaşabilirler.

Çevremizde bulunan bu kişilerin işlediği her suçtan bir anlamda bizlerde sorumlu oluruz. En büyük ibadet olan tebliği yerine getirmiş olsak, Allah'ın büyüklüğünün kavranmasına vesile olacak olan iman hakikatlerini, Kuran mucizelerini gece gündüz her ortamda anlatsak, insanları güzel ahlaka teşvik etsek elbette artan bu vahşet haberleri de zamanla yok olup gidecektir.

“Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” mantığı şeytanın telkinlerinden biridir. Bu zihniyette olan insan evinde çoluğu çocuğu ile rahatsa, ticari işleri de yolunda ise, rahatını kaçırarak konulara hiç girmek istemez. İşime aşımaya hâlel gelmesin yeter ki der. Bunu da kendisi için bir kâr sayar, bu durum ayetlerde şöyle haber verilir: **Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa: “Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım” der.** [Nisa Suresi, 72)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. “Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık.” diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi

nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (Tevbe Suresi, 42)

Tebliğ faaliyetlerinden kaçmak için bahane üretmek münafıkların işidir. Bilindiği gibi münafık Müslümanlar arasında hastalıklı hücre gibidir. Bu nedenle mümin ile münafığı birbirinden ayıran en önemli şey tebliğ yapıp yapmadığıdır. Örneğin: Bir insan tebliğ yaptığı için değil Allah öyle dilediği için işinden olur. Ama işimden olurum korkusuyla tebliğ faaliyetinde gevşek davranan kişi mümin topluluktan ayrılmış kendi durumunu açığa çıkarmış olur.

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün, size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu, Allah'ın) müminleri ayırt etmesi; Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: “Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın” denildiğinde, “Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik” dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (Al-i İmran Suresi, 166-167)

Korkusuzca tebliğ yapanları kendilerince küçük görür ve akıl vermeye çalışırlar:

Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: “Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi” diyenlerdir. De ki: “Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse.” (Al-i İmran Suresi, 168)

Unutmayın, bu şerefli ibadeti yapmamak için engel olarak sunacağınız her şey, şeytanın dosdoğru yolunuza kurduğu tuzaklardan başka bir şey değildir.

Sizlerde İslam'ın kolaylık dini olduğunu, sevgi ve barışı esas aldığını, temizliği, kaliteyi, görgü, bilgi ve bilimi emrettiğini her ortamda anlatmalı ve göstermelisiniz. İnsanları terslemek yerine sözün en güzel olanı ile hitap

edilmelidir. Ayette Rabbimizin bildirdiği üzere tebliğ yapılan kişiye nefesine yönelik güzel ve etkileyici sözler söylenmelidir; **“onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle”** (Nisa suresi 65)

Tebliğ yapan kişi ayaklı Kuran gibi olmalıdır. Her tavrı, eylemi veya sözü ile güzel ahlakı insanlara tebliğ etmelidir. Bunu üç kişi yapar, derken beş olur, derken on... Bir de bakarsınız ki Kuran ahlakı tüm dünyaya yayılmış. İnşaAllah...

MÜSLÜMAN KADIN İDEALLERİ OLAN DAVA İNSANIDIR

Cahiliye ahlakının insanlara kazandırdığı kadın karakterinin önemli özelliklerinden biri, bu kimselerin ufuklarını olabildiğince daraltmış, ideallerini, düşüncelerini ve yaşam tarzlarını olabildiğince dar bir alan ile sınırlandırmış olmalarıdır.

Bu karakteri benimseyen kadınların toplum tarafından kendilerine öngörülen belli başlı birtakım görev ve sorumlulukları vardır. Onlardan beklenen aslında sadece bunları en iyi şekilde yerine getirebilmeleridir. Bunların dışında farklı ideallere sahip olmaları ya da farklı konularda kendilerini geliştirmeleri için ise, genellikle kadınlara çok fazla imkân tanınmamaktadır. Kadınlar ancak bu durumun şuuruna vardıkları ve yaşamlarını daha farklı ve daha büyük idealler üzerine kurma ihtiyacını duydukları takdirde kendilerini geliştirip düşünce ufuklarının sınırını genişletebilmektedirler.

Müslüman bir kadın her şeyden önce kendisini yaratan, ona bir ömür süresi kılan, yaşadığı her an onu koruyup kollayan, nimetleriyle lütuflandıran Rabbimize karşı sorumludur.

Allah'ın Kuran ile insanlara bildirdiği ahlakı yaşamakla, Allah'a ibadet ve kulluk etmekle, O'nun rızasını kazanacak

işler yapmakla yükümlüdür. Cahiliye inançları nedeniyle, güzel ahlakın kendilerine getireceği huzur ve mutluluktan uzak bir yaşam süren insanlara Kuran ahlakını anlatıp, onların Allah'ın rızasına, rahmetine, cennetine kavuşmaları için elinden gelen çabayı göstermekle görevlidir.

İnsanlara şeytanın sunduğu, kaos ve karmaşanın hakim olduğu, sevgi, saygı, dostluk gibi nimetlerin gereği gibi yaşanmadığı karanlık ruh halinden kurtulmanın yolunu göstermek için samimiyetle gayret sarf etmelidir.

Allah Kuran'ın “size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: **“Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize katından bir veli (koruyucu sahip) gönder, bize katından bir yardım eden yolla”** diyen erkekler, kadınlar ve **çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz?**” (Nisa Suresi, 75) ayetiyle insanlara, dünya üzerindeki sıkıntı ve zorluk çeken güçsüz konumdaki insanların durumunu hatırlatmış, onlara yardım etmenin ve yol göstermenin, vicdan sahibi insanlar için bir yükümlülük olduğunu bildirmiştir.

Müslüman kadın tüm bu sorumluluklarının bilincinde olan insandır. Bundan dolayı da hiçbir zaman için sadece kendi ihtiyaçlarının peşine düşüp, yalnızca kendisini ilgilendiren birkaç sorumluluğu yerine getirip Allah'ın bildirdiği bu yükümlülükleri göz ardı edemez. Hayata dair ideallerini, düşüncelerini sadece bu şekilde sınırlandırmaz.

Dünyanın dört bir yanındaki zorluk içerisindeki insanların, açlık çeken, salgın hastalıklarla mücadele eden, savaş ve çatışma ortamlarının zorluğunu yaşayan çocukların, kadınların, yaşlıların tüm sıkıntılarını adeta kendi sorunuymuş gibi düşünüp onlara çözüm ulaştırabilmek için elinden gelen gayreti gösterir.

MÜSLÜMAN KADIN AKTİF BİR TEBLİĞCİDİR

Müslüman kadın tüm sorumluluklarının bilincinde olan insandır. Bu yüzden hiç bir zaman sadece kendi ihtiyaçlarının peşinden koşup, yalnızca kendisini ilgilendiren birkaç sorumluluğu yerine getirip Allah'ın bildirdiği yükümlülükleri göz ardı etmez. Hayata dair ideallerini, düşüncelerini sadece bu şekilde sınırlandırmaz. Dünyanın dört bir yanındaki zorluk içerisindeki insanların, açlık çeken, salgın hastalıklarla mücadele eden, savaş ve çatışma ortamlarının zorluğunu yaşayan çocukların, kadınların, yaşlıların tüm sıkıntılarını adeta kendi sorunuymuş gibi düşünüp onlara çözüm ulaştırabilmek için elinden gelen gayreti gösterir. Bir Kuran ayetinde Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz.” (Nahl Suresi, 97)

Günümüzde dünya çapında savaşlar katliamlar hüküm sürmekte mazlumların feryadı arşa dayanmaktayken, decal ve taraftarları bu derece yoğun faaliyet halindeyken günü kurtarma hatta boş TV programlarıyla can sıkıntısı giderme ve günü geçirme peşinde olması bir mümine kadın için olacak iş değildir. Zira yaşanan olumsuzlukların bedelini en fazla savunmasız kadınlar ve masum yavrular ödemektedir. Hiç şüphesiz oturup azıcık empati yapması onu atağa geçirmek için yeterli olacaktır. Eğer vicdanı körelmemiş ve imanı pörsümemiş ise.

Yaşanan bu dönem Müslüman kadınlar için de yalnızca günlük işlerle uğraşan “ev kadını” olma zamanı değildir. Aksine sahabe hanımlar gibi Müslümanlar arasında yiğitçe mücadele vermeli, tebliğ faaliyetleri ve sohbetler

yapmalıdırlar. Unutulmamalıdır ki: kadınlar için örnek olan sahabe hanımlar evlerinde boş oturmayı seçmemişlerdi. Ninelerimiz Çanakkale’de, kurtuluş savaşında üstün fedakârlık örnekleri sergilemiş, güçlü kişilikleri, cesur ve atak tavırlarıyla tarihe geçmişti.

İslam dini barış, güzellik ve sevgi dinidir. Güzel dinimiz İslam’ın tebliğ edilmesi ve sunduğu güzel ahlakın tanıtılması tıpkı namaz kılmak, oruç tutmak, zekât vermek gibi her Müslümanın sorumlu olduğu Allah’ın farz olan bir emridir. Bu gerçek bir ayette şöyle bildirilir:

Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileridirler (bir birlerini koruyup kollar onların derdini kendi derdi gibi görürler, komşu ülkenin çocukları açken tok uyuyamazlar)... **İyiliği emreder, kötülükten sakındırır, namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler ve Allah’a ve Resul’üne itaat ederler. İşte Allah’ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.** (Tevbe Suresi 71)

Allah’ın ayette bildirdiği gibi, Mümin kadınlar ve mümin erkekler Allah’a ibadet etmekle, Kuran ahlakını yaşamakla sorumlu olduğu gibi insanlara iyiliği emredip, kötülüğü engellemekle de yükümlüdürler. Kuran’da bildirilen tüm emir ve tavsiyeler bir bütün olarak ele alınmalı, sadece ferdi ibadetleri yerine getirmekle kendini yeterli göremeyip tebliğ faaliyetlerinde her türlü imkânı değerlendirmelidir.

İslam’ı tebliğ etme amacında olan bir Müslümanın sosyal medya sayfalarını çok faydalı kullanması önemlidir. Müslüman bir kadın, konumu ne olursa olsun, (iş kadını, memur, ev hanımı vs...) sosyal medya hesaplarında etkili tebliğ yapabilir, Rabbimizin ayette bildirdiği üzere Allah’ın dinine yardım edebilir.

Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (Muhammed Suresi, 7)

Müslüman kadının ufku geniştir. Tebliğde her yolu dener, teknolojiden, bilimden, sanattan faydalanır. Parasını, ilmini, yeteneklerini tebliğ için harcar. Tıpkı erkekler gibi Kur'an ahlâkını yaygınlaştırmak için, Allah'ın emrettiği fikir mücadelesinin içinde olur. Allah'ın emri olan fitne kalmayınca ve din Allah'ın oluncaya kadar mücadele etmek (**Enfal suresi 39**), erkek ya da kadın tüm müminlerin sorumluluğu olduğunun farkındadır.

DÜNYADA HİÇBİR ŞEY ALLAH'TAN, ELÇİSİNDEN VE FİKRİ MÜCADELEDEN ÜSTÜN DEĞİLDİR

İnsan dünyaya geçici bir süre için gelmiştir. Burada hem imtihan edilecek, hem eğitilecek, sonra da ahiretteki ebedi yurduna gidecektir. Dünyadaki nimetler, güzellikler ise, cennetteki gerçek nimetlerin çok eksik bir kopyası olarak, ahireti hatırlatmak kastıyla yaratılmışlardır. Ancak inkârcılar bunu kavrayamaz ve ebedi sandıkları dünya hayatını varlıklarının tek amacı haline getirirler. Bu ise tam anlamıyla bir aldanıştır.

Dünya, ahiretle karşılaştırılamayacak kadar basit ve değersizdir. Nitekim Arapçadaki "dünya" kelimesi, "dar, sıkışık, düşük, değersiz veya peşin, yakın (ahiretin zıddı)" anlamlarından türemiştir. İnsanlar dünya üzerinde geçirecekleri 60-70 yıllık ömrü başta çok uzun ve tatmin edici sanırlar, oysa çok kısa bir süre sonra bu ömrün sonuna gelir.

Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve Bizim ayetlerimizden

habersiz olanlar; İşte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir. (Yunus Suresi, 7-8)

Müminin yükümlülüğü, tüm yaşamı boyunca Allah'a kulluk etmektir. Allah'a kulluk etmek dışında başka herhangi bir mantık üzerine kurulmuş olan bir hayat, Allah'ı inkâr etmek ya da O'na ortak koşmak anlamına gelir ki bu davranışın sonu cehennem olabilir.

Bir başka deyişle, dünya yaşamının tümü, mümin için bir araç olmalıdır. Hayatın her parçasını, Allah'a yakınlaşmak ve din ahlakını yaşamak için bir vesile olarak görmelidir. Eğer araç amaç haline gelirse ki inkârcıların yaptığı budur, bu durum kişinin hem dünyada hem de ahirette büyük acılar yaşamasına vesile olur.

Kulluk etmekten başka bir amaç için yaşamayan mümin, dünyadan çoktan vazgeçmiştir. Allah, bu durumu şöyle açıklar:

Hiç şüphesiz Allah, müminlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler; (bu), Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaattir. Allah'tan daha çok ahbine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleyiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (Tevbe Suresi, 111)

Müminler mallarını ve canlarını Allah'a adanmışlardır. Dolayısıyla, malları ya da canları üzerinde herhangi bir tasarrufları olamaz. Allah neyi emrederse, onu şevkle yaparlar. Allah bir nimet verirse, onu kullanır ve Rabbinize şükrederler.

Böyle bir mümin, hiçbir fedakârlıktan kaçınmaz ve dünya üzerindeki hiçbir şey de onu fikren mücadeleden alıkoyup oyalayamaz. Allah'ın emrini yerine getirmek için

dünyada sahip olduğu her şeyi geride bırakıp bir anda kendisini ölüm tehlikesinin içine atabilir. Aksi bir tavır ise, insanın malını ve canını bırakmadığını, hala onları sahip-
lendiğini gösterir ki sonu hüsrandır. Allah şu hükmü verir:

De ki: “Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşıretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah’tan, O’nun Resul’ünden ve O’nun yolunda cehd etmekten (çaba harcamaktan) daha sevimli ise, artık Allah’ın emri gelinceye kadar bekleyin Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 24)

Bu iman ve bu bilinç Peygamber Efendimiz (sav)’e tabi olan Sahabeler de o kadar güçlüydü ki, Peygamberimiz (sav) ile birlikte savaşa gitmekten çekinmek bir yana dursun, Peygamberimiz (sav)’in yanında savaşa gidebilmek için her yolu deniyorlardı.

**Kendilerini bindirip (cepheye) sevk edesin diye sana geldikleri zaman, senin, “Sizi bindirebileceğim bir şey bulamıyorum” dediğin; bu uğurda harcayacakları bir şey bulamadıklarından dolayı ağlayarak geri dönen kimse-
lere de bir sorumluluk yoktur. (Tevbe Suresi, 92)**

EN ÜSTÜN MERTEBE: ŞEHİTLİK

Hiçbir dünya menfaati gözetmeden, Allah’ın dinini yüceltmek, Müslümanların şan, şeref ve namuslarını korumak, vatanı muhafaza etmek amacıyla ve sadece Allah rızası için savaşan, savaş sırasında ölen Müslümanlar gerçek anlamda şehit sıfatını kazanmışlardır.

Şehitlik, İslam’da en büyük mertebedir. Şehitlerin Allah katında kıymetleri pek yücedir. Ahirette en büyük rütbenin peygamberlikten sonra şehitlik olduğu belirtilmiştir.

Bunun içindir ki, şehitlerin bütün günah ve kusurları Allah tarafından affedilmektedir.

Müslümanları, düşmanlarına üstün kılan en mühim esaslardan biri “Ölürsem şehidim, kalırsam gazi!..” inancıdır. Bu durum, ayette: **“De ki: Siz bizim için iki güzellikten (şehitlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? (Tevbe Suresi, 52) şeklinde ifade edilmiştir. Yani, mümin için savaşta iki güzel neticeden biri vardır: Ya galip gelecek, ya şehit olacaktır. Allah’ın ‘güzellik’ dediğine ağlanmaz.**

Gerçek müminler Allah’ın rızasını, onun vereceği mükâfatı arar:

“Allah, müminlerden mallarını ve canlarını, onlara (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Onlar, Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler. (Bu), Allah üzerine hak bir vaattir...” (Tevbe suresi, 111)

“Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.” (Hac suresi, 58)

Şehit olmak, herkese nasip olmayan çok büyük bir şereftir, en üstün mertebedir ve müminler için mükemmel bir nimettir. Böyle bir nimet için üzüntü değil aksine sevinç duyulur.

Bir Müslümanın bütün hayatı boyunca arzulayacağı, hayal edebileceği bir nimet şehitlerimize lâıyk görölmüşdür. Onlar artık Rabbimizin büyük nimet ve ihsanlarına nail olmuş özel misafirleridir.

Şehitlerimiz, sadece kendileri özel ve yüksek bir itibar kazanmakla kalmıyor; aynı zamanda aileleri de bu nimet

ve manevi ayrıcalıklardan istifade etme imkânı bulmuş oluyorlar.

Tüm şehitlerimizi özellikle ülke olarak yaşadığımız son vahim ve hain darbe girişimi olan 15 Temmuzda şehit düşen kardeşlerimizi rahmetle ve minnetle anıyoruz. Ruhları şad olsun.

KURAN AHLAKINDAN UZAK KİŞİLERDE GELECEK KORKUSU

Birçok insan hayatının ileriki dönemlerinde kendisini nelerin beklediğini merak eder, pek çok olumsuz ihtimali de düşünüp, kaygılanır. Bu onları ciddi şekilde talsalandırır ve huzursuz eder.

Mesela çoğu genç insan üniversite sınavını hayatının dönüm noktası olarak tanımlar. Çünkü geleceklerini nasıl şekillendireceklerini bu üç dört saatlik imtihanın sonucunda belirleyeceklerini düşünürler. Bu nedenle yıllarca çalışır, uykusuz kalır, pek çok sosyal faaliyetten, tatil ve eğlenceden uzak durup, kendilerini sadece derslerine verirler. Tek amaçları istedikleri yere girebilmektir. Bu konulardaki herhangi bir olumsuzluk ise ruhunda derin etkiler yapar, hatta strese ve bunalıma girmesine sebep olur. Çünkü bu sınav kazanılmadığı takdirde aileye nasıl hesap verileceği, bu durumun akrabalara ve çevreye nasıl açıklanacağı gibi kaygılar, genç bir insanın manevi olarak oldukça yıpranmasına sebep olur. Bu tür durumlara günümüzde o kadar çok rastlanır ki, üniversite veya kolej sınavlarının sonuçlarının açıklanmasının ardından gazetelerde çıkan intihar haberlerine adeta alışılmıştır.

Müminler içinse durum daha farklıdır, onlar bu tür korkuların hiç birini yaşamazlar. Her şeyin Allah'ın kontrolünde olduğunu bilir, başlarına gelen her şeye hayır gözüyle bakar, Allah'ı dost edindikleri için yardımını da yalnızca

Allah'tan beklerler. Ayrıca dünyada korkulacak hiçbir konu olmadığını da bilirler. Geleceklerine yönelik konularda Allah'ın en hoşnut olacağını umdukları tercihleri yapıp, ellerinden gelen çabayı gösterip, Allah'ın çizdiği kadere teslim olurlar. Ayette onların bu bakış açısı şöyle tarif edilir:

De ki: “Allah’ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve müminler yalnızca Allah’a tevekkül etmelidirler.” (Tevbe Suresi, 51)

Nihayetinde bu hedefler insanın dünyadaki kısa hayatı boyunca elde edeceği geçici yararlarla ilgilidir. Ve bu yararların hepsi ya ölümle birlikte veya henüz dünyadayken herhangi bir sebeple aniden elinden çıkabilir. Örneğin yıllarını sınav günü başarılı olmak için durmaksızın çalışarak geçiren bir genç, başına gelen bir kaza ile sınava giremeden hayatını yitirebilir. Veya yıllar süren bir emek sonucunda sahip olduğu evi yakıp yıkacak olan bir felaket, insanın çabasını, emeğini bir anda yok edebilir.

Görüldüğü gibi dünya hayatında elde edilmek istenen yararların tümü -ne kadar ciddi bir çaba harcansa da- geçicidir. Ama bunların yanı sıra bir de asla kaybolmayacak olan, asla tükenmeyecek güzelliklerin, sonsuz yararların bulunduğu ve insanın ebediyete kadar kalacağı gerçek bir hayat vardır. Üstün özelliklerle donatılmış, akıl, vicdan ve sağduyu sahibi bir varlık olan insanın yaratılış amacının, eksikliklerle dolu olan bu kısa dünya hayatında, geçici yararlar elde etmek olmadığı çok açıktır. İnsan burada imtihan edilmektedir ve nihai hedefi de sonsuz ahiret güzelliğini kazanmaktır.

Nitekim Allah: **“Bizim, sizi boş bir amaç uğruna yattığımızı ve gerçekten Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız?” (Müminun Suresi, 115)** ayetinde

insanların belli bir amaç üzere yaratıldıklarını bildirmiştir. Bu amacın ne olduğu ise başka ayetlerde tarif edilmiştir. İnsanın yaratılış amacı, “... **İnsanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım.**” (Zariyat Suresi, 56) ayetiyle haber verildiğı gibi Allah’a kulluk etmektir.

ÖZGÜRLÜK, DEMOKRASİ, EŞİTLİK VE SOSYAL ADALET EN GÜZEL ŞEKLİYLE KURAN İSLAM'INDA YAŞANIR

Israrla komünizmi ve sosyalizmi savunanların ortaya çıkış sebepleri hep aynıdır. “Sosyal adaleti ve ezilen halkların kurtuluşunu sağlamak...”

Elbette ki sosyal adalet sağlama iddiasıyla ortaya çıkıyor gibi görünseler de komünist ideolojiyi savunanlar büyük bir yanılgı içindedirler. Çünkü şiddet ve kavga ile hiçbir çözüm elde edilemez. Eşitlik, sosyal adalet, özgürlük ve demokrasi kavramları da en güzel şekliyle Kuran’a uyarak yaşanır. İşte bu nedenle Kuran ahlakını herkese, detaylı olarak anlatmak gerekir.

Gerçek Adalet, Kuran’da Vardır

Adalet, toplumsal düzeni sağlayan en önemli unsurlardan biridir. Tüm dünyada ulaşılmaya çalışılan ideal modelin temeli ise, insanlar arasında ayrım yapılmadan, herkesin yaptığı için karşılığını tam olarak aldığı bir adalet mekanizmasının oluşturulmasıdır.

Kuran’da müminlere “Allah için şahitler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın” (Nisa Suresi, 135) şeklinde buyurmaktadır. Bu hüküm doğrultusunda

Müslümanların hem diğer din, dil, ırk ve kavimlerden olan kişilere karşı adil ve şefkatli tutum göstermeleri, hem de Allah'ın ayetinde bildirdiği gibi zengin, fakir ayırmaksızın herkese eşit davranmaları İslam ahlakına dair güzel örnekler oluşturur.

Ayetlerde belirtilen bu adalet anlayışına sahip insanların yaşadığı bir toplum, adaletsizliğin asla yer alamayacağı bir ortam olacaktır. Çünkü Kuran ahlakının yaşandığı bir ortamda, en yakın akrabalar da dâhil olmak üzere kişinin yakınlık derecesi, maddi durumu ya da mevkii gibi şartların hiçbir önemi olmadan keskin bir adalet uygulanması esastır.

Herkesin istediği eşitliği sağlayacak olan komünizmin vaatleri değil Allah'ın hükümleridir. Allah yaşanabilecek en mükemmel hayat şeklini Kuranda tarif etmiştir. Bu hayat yaşandığında en üst düzeyde demokrasi, adalet ve mutluluk olur. Öncelikle işçiler ezilmez, dünyada fakir insan kalmaz. Kuranda ihtiyacı olan kimselere yardım etmek farz ibadetlerdendir. Kadınlar, çocuklar, yetimler, zayıf bırakılmışlar, yaşlılar, muhtaç olan herkes İslam ahlakı tam olarak uygulandığında korunup kollanır ve en konforlu şekilde yaşar.

Kuran Sosyal Adaleti ve Paylaşmayı Emreder

Sosyal adalet Kuran'ın temel ilkelerinden biridir. Kuran'ın hükümlerine uyarak kazanılan ahlakta insanlar çok daha farklı bir yapıda olurlar. Her zaman fakirlerin, zorluk içinde olanların, yurtlarından sürülenlerin hakları korunur, onlara en rahat edecekleri ortamlar hazırlanmaya çalışılır. Kuran ahlakını yaşayan Müslümanların bu kişilere karşı olan tutumları ayetlerde şöyle haber verilmiştir: **Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı**

(gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin “cimri ve bencil tutkularından” korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (Haşr Suresi, 9)

(Bundan başka bu mallar) Hicret eden fakirleredir ki, onlar, Allah’tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah’a ve O’nun Resûlü’ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (Haşr Suresi,8)

Gerçek Müslümanların oluşturduğu bir toplulukta herkes korunur. Böyle bir toplumda düşene vurulmaz, düşen korunur. Başka bir deyişle büyük balık küçük balığı illa ki yutmaz aksine koruyup kollar. Hasta, sakat veya yaşlı olan daha fazla ilgi ve şefkati hak eder. Dolayısıyla böyle bir toplumda, savaş verilmesi gereken “ezilen halklar” yoktur.

Gerçek Kuran Ahlakının Yaşandığı Bir Toplumda Yoksulluk Olmaz

Müslüman toplumunda zenginlik üstünlük vesilesi değildir. Zaten Müslüman toplumunda fakir de yoktur. Malın yığılıp saklanmadığı, herkesin birbirine sürekli yardım ettiği bir ortamda fakirliğin olması da mümkün değildir. Emeğin karşılığı fazlasıyla alınır. Yaşlı, hasta ve sakat olanlara çalışmadıkları için tüm ihtiyaçları karşılanır. Herkes Rabbimizin “...Allah ise Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)’dır; fakir olan sizlersiniz...” (Muhammed Suresi, 38) ayetini bilerek davranır. Hiç kimse diğerine maddi bir üstünlük iddia edemez çünkü o zengin yaşam içinde aslında herkes fakir olduğunun farkındadır. Tüm mülkün

Allah'a ait olduğunu ve Yüce Rabbimiz Allah'ın dilediği takdirde bunu hemen alacağını gayet iyi bilir.

Bu sistem bir ütopya değildir Kuran'ın sistemidir. Peygamberimiz (sav)'in asr-ı saadet zamanında yaşanmıştır ve Allah'ın izniyle Hz. Mehdi (as) döneminde tekrar yaşanacaktır.

İşte sosyal eşitlik adına komünizmi savunan kişilerin de asıl savunmaları gereken Kuran'daki bu Müslümanlıktır. Bunun adı gerçek İSLAM'dır.

Allah, İslam ahlakı ile insanların gerek sosyal gerekse kişisel anlamda tüm haklarını güvence altına almış ve onlara en rahat, en huzurlu ve en mutlu şekilde yaşayabilecekleri yolu göstermiştir.

DİN EĞİTİMİ NASIL OLMALIDIR?

Toplumda yaygın bir kanı vardır ‘evladım Kuran okumayı öğrensin ki biz öldükten sonra okur bize bağışlar’... Bu, gelenekçi Müslümanların hazırcı ve toptancı anlayışının bir tezahürüdür aslında. Öyle ya yaşamı boyunca dini keyfine göre toplumda genel kabul gören gelenek ve kültür haline gelen kısımlarını uygulamış sadece. İslam’ın menfaatlerini önemli görmemiş, korkak, kendi çıkarını düşünerek ve zora girmeyerek yaşamış ömrü boyunca.

Müslüman kimlikleriyle tanıdığımız bu kişiler, sadece hacca gitmek, namaz kılmak, kelime-i şهادet getirmek, oruç tutmak ve zekât vermek gibi İslam’ın 5 şartı diye bilinen ibadetleri yeterli görürler. Bu kişiler, dünyada zulüm gören Müslümanların durumlarını düşünmezler. Dünyayı saran imansızlık belasına karşı ilmi mücadelede bulunmazlar. Allah’ın dinini anlatıp yaymazlar. Müslümanların arasını bulup uzlaştırmazlar. Saydığımız örneklerdeki gibi sayısız ibadetle hiç ilgilenmezler. Bütün dünyaları, kendi evleri, iş yerleri, komşuları çevresinde döner durur.

Gelenekçi toplumda çocuklarda bu kültüre göre şekillendirilir. Okullarda dinin kültürü yerine Kuran’daki gerçek İslam öğretilse, ahlak dersleri dolu dolu geçse her şey çok daha güzel olabilirdi.

Okulda verilen Kuran’ı Kerim ders kitabı ve camilerde verilen temel bilgiler kitapları her yıl ücretsiz olarak bütün öğrencilere dağıtılır. Bu kitaplarda imani ve ahlaki

konularda açık, anlaşılır bir dil kullanılmış, ayet ve hadislerle desteklenmiş, daha önemlisi öğrenciler araştırıp incelemeye yönlendirilmiş. Tıpkı diğer derslerde olduğu gibi...

Ama ne yazık ki kitabın tamamı işlenmiyor, ibadet konuları seçilip detaylandırılıyor, diğer bölümler geçiştiriliyor. Hocalar vatandaşın isteği ve ragbeti doğrultusunda bir eğitim stratejisi geliştirmiş. Yalnızca ibadetlerin yapılışı ve Kuran'ın telaffuzu ön planda tutuluyor. İtikat ve ahlak konuları çok az işlenir, İşlendiğinde ise son derece yüzeysel olur ve asla geleneklerin dışına çıkılmaz.

Mesela amentüyü herkes ezber bilir ama içi boş bir ezber olarak kalır. Okullarda Din dersleri, seçmeli siyer, temel dini bilgiler ve Kuran dersi olarak geniş bir kapsamda görülmektedir. Fakat eğitimciler konunun özü değil çoğu zaman teferruatıyla ilgilenirler. Camilerimizde de Diyanetin bu alana ayırdığı bütçeye rağmen öğreticilere ciddi yaptırım uygulanmadığını üzülmektedir. 2 aylık yaz döneminde cami atmosferinde dersler alan öğrenciler okullar açıldığında daha ahlaklı erdemli tavırlarıyla fark oluşturabilmelidirler.

Velinin talebi evladının ölmüşlerin arkasından okuyabileceği gibi Kuran öğrenmesi, hocanın derdi ise günü geçirip kurtarmak, ay sonu maaşını almak olmamalı. Okullarımızda ve camilerimizde itikat, siyer, Kuran ve ahlak derslerini alan çocuklar her yıl aynı yerde dönüp durmalı. Osmanlı medreselerinde son zamanlarında meşhur olmuş şu söz: “Bizim oğlan bina (kitabı) okur döner döner yine okur.” deyimi modern dönemde de bir başka sürümü ile devam etmemeli.

Din eğitiminde:

İTİKAT, amentüyü ezbere bilmek değildir. Bilimsel deliller ile desteklenerek iman hakikatleri anlatılmalıdır. Ancak bu şekilde deizmin önüne geçilebilir.

İBADET İslam'ın 5 şartı ve 32 farzdan ibaret olamaz. İbadeti namaz, oruç, hac, zekât ile sınırlandırmak doğru değil. Hem bu ibadetleri çok detaylandırarak zor bir hale getirilmiş oluyor²³ hem de Kuran'ın diğer hükümleri göz ardı ediliyor. Yalan söylememek, öfkeyi yenmek, güzel söz söylemek de Kuran'da geçen çok önemli ibadetlerdir.

AHLAK dersi asla basite alınmamalı, müfredata konular bütün konular Kuran rehberliğinde mutlaka işlenerek çocuklara öğretilmelidir.

SİYER dersi tarih kitaplarından farkı değildir. İslam tarihi (savaşlar vs.) değil peygamber ve değerli ashabının erdemli tavırlarını ve güzel ahlak özelliklerini içermelidir.

İslam'ı ibadet konuları ile sınırlamak Allah'ın diğer buyruk ve isteklerini (Kuran ayetlerini tenzih ederiz, haşa) önemsememek olur.

“Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız.” (Zuhuruf Suresi,44)

Namaz vakitli olarak bellidir ve üzerimize farzdır, ancak Kuran ahlakını yaşamak, Allah için mücadele etmek 24 saattir. Dolayısıyla din bizim hayatımızın her anını kapsar. Ve her Müslüman, öncelikle Kuran'ın tamamını anlayarak okuyup Allah'ın bizden istediği ahlakı anlamak ve her dakikasında Allah rızasının en fazlasını seçerek hayatına geçirmekle mükelleftir. Toplumumuzda Sahabe dönemindeki gibi yeniden Kuran seferberliği başlatmalıyız. Küçükten büyüğe, öğrenciden çiftçiye, kadından erkeğe, okulda, camide, evde, işyerinde kısaca herkes her yerde Yüce Allah'ın şu çağrısına gönülden “evet, ben varım” demeliyiz: **“Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı?” (Kamer suresi 32)**

23 İslam sadedir ve yaşanması kolaydır. S. 44

ALLAH'TAN BAŞKASINDAN (ÖLÜDEN, DİRİDEN, TÜRBEDEN, KABİRDEN VS.) MEDET UMMAK ŞİRK'TİR.

Kuran ahlakından uzak toplumlarda, Allah'a dua etmek çeşitli batıl inanç ve hurafelerle zorlaştırılmıştır. İnsanlar, her an Allah'a yönelebilecekleri halde, bunun için zamanlar belirlemiş veya araya araçlar koymuşlardır. Allah'tan samimi bir kalple istemek yerine orada yatan zatın hürmetine isterler. Oysa bu şirktir, Allah'a ortak koşmaktır.

Ortak koşmak, yani şirk, Allah'tan başka ilahlar edinmek, Yüce Allah'a karşı işlenecek en büyük suçtur. Şirk koşmanın ne derece büyük bir suç olduğu Kuran'da şöyle bildirilmiştir:

“Gerçekten, Allah, Kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur.” (Nisa Suresi, 48)

Allah'a dua etmek için çeşitli araçlara gerek olduğunu söyleyen kişiler, aslında dini zor göstererek insanları doğru yoldan saptırmaktadırlar. Çünkü **“Biz insana şahdamarından daha yakınız.” (Kaf Suresi, 16)** ayetiyle bildirildiği gibi, insana en yakın olan daima Allah'tır.

Dua etmek için özel vakitler beklenmesine, özel dua şekilleri oluşturulmasına da gerek yoktur. Her an, her dakika ve her yerde Allah'a dua edilebilir. İnsan bir yerden

bir yere giderken, merdivenden inerken, alışveriş yaparken, yemek hazırlarken, gece yattığı zaman, sabah kalktığı anda kısacası her yerde ve her zaman Allah'a dua ederek, Allah'tan istediklerini belirtebilir.

Kuran'da Allah'tan başkasına dua etmenin yanlışlığı ve tek dua makamının Allah olduğu birçok ayette belirtilir:

Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarıp-yakarma, sonra azaba uğratanlardan olursun. (Şuara Suresi, 213)

“...Allah ile beraber başka bir İlah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (Neml Suresi, 62)

Dolayısıyla samimi bir mümin asla ve asla Allah'tan başkasına dua etmez. Yalnızca O'na yalvarıp, yalnızca O'ndan yardım diler. Kuran'ın ilk suresi olan Fatiha Suresi'nde, bu nedenle iman edenlere aşağıdaki dua öğretilir:

Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Senden yardım dileriz. Bizi doğru yola ilet; Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna. Gazaba uğrayanların ve sapmışların kine değil. (Fatiha Suresi, 4-7)

Müminlere düşen de, Allah'ın sonsuz kudretini düşünüp kavramak, bu kudrete gönülden boyun eğmek ve yalnızca O'ndan yardım dilemektir. Aksi bir davranışın ise dünyada da, ahirette de karşılığı hüsrana olacaktır. Bu, Allah'ın bir vaadidir.

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (Bakara Suresi, 107) Allah'a derin bir saygıyla ve imanla bağlı olan müminler yardımın ancak Allah'tan olduğu konusunda asla yanlışlığa düşmezler.

Peygamber efendimiz (as) bir hadisinde şöyle buyurdu: “Benden yardım istenmez, yardım yalnızca Allah'tan

istenir.” (Taberani, Heysemi Mecmeuz-zevaid: 10/159, Ahmed: 5/317.)

Daha başka söze hacet var mı? Yoksa Allah'ın ve Resul'ünün sözüne rağmen hala “ama” diye başlayan cümleler kurmaya devam mı edeceksiniz?

MUSİBETLER DUAYA VESİLE ÖZEL ZAMANLARDIR.

Allah musibetleri insanoğluna imtihan olarak gönderir ve asıl amacı insanların Rabbine dönüp gösteriştten uzak samimi olarak tövbe etmesi ibadet ve dua ile yakarışta bulunmasıdır. Hz. Yunus'un balığın karnında üç karanlık içerisinde yaptığı tam da budur.

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: 'Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum' diye çağrıda bulunmuştu. (Enbiya Suresi 87)

Diğer bir ayette: Rabbinize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez. (Araf suresi 55)

Cüz veya zikir dağıtmak duanın mahiyetini anlamamak olur

Sıkça verdiğim bir örnek var: vitamini eksik olan bir hastaya doktor, içinde 30 tablet bulunan bir kutu ilaç verince hasta kişi bu ilacı 30 kişiye dağıtsa mı iyileşir yoksa 30 gün boyunca düzenli kullanırsa mı iyileşir. Cevap açık. Zaten kimse böyle bir şey yapmaz, biri yapacak olsa milletin maskarası olur.

Peki, neden duada bu yapılıyor. Kuran'ı düşünerek, sindire sindire, yavaş yavaş okuyup hayatına anlam katmak, maddi manevi dertlerimize derman aramak varken komşulara hatim dağıtmak bizleri gerçek amaca ulaştırabilir mi?

Kuran'a Göre Dua nedir

“Çağırarak, seslenmek, istemek, yardım talep etmek” anlamlarına gelen dua, Kuran'a göre “kulun bütün benliğiyle Allah'a yönelmesi” ya da “gücü sınırlı ve sonlu bir varlık olan insanın, sınırsız ve sonsuz bir kudret karşısında acizliğini kabul ederek yardım dilemesi” şeklinde tanımlanmaktadır.

Bazı insanlar için dua, küçük yaşlardan itibaren ailenin yaşlı bir ferdi tarafından öğretilen anlaşılmaz bazı sözlerdir. İnsanların bu tür dualarında Allah'ın varlığı, birliği, büyüklüğü, kudreti, insanları sürekli olarak görüp-işittiği, dualara icabet edeceği fazla düşünülmez (Allah'ı tenzih ederiz). Önceden ezberlenmiş olan dua kalıpları tekrarlanır, durur. Oysa Allah'ın Kuran aracılığıyla insanlara duyurduğu dua çok farklıdır.

Kuran'a göre dua etmek, Allah'a ulaşabilmenin en kolay yoludur. Şimdi Allah'ın sıfatlarını bir düşünelim. O, insana şah damarından daha yakın olan, her şeyi bilen, işitendir... İnsanın içinden geçirdiği tek bir düşünce bile Allah'tan gizli kalmaz. O halde samimi olarak Allah'tan bir istekte bulunmak için insanın sadece düşünmesi bile yetmektedir. İşte Allah'a ulaşmak bu denli kolaydır. Yeter ki ihlas ve samimiyetle ona yönelelim.

MÜSLÜMANLARIN BİR BİRİNİ KORUYUP KOLLAMASI FARZDIR

Önemli mümin vasıflarından biri de, tesanüt (kardeşlik, dayanışma, birliktelik)tir. Kuran'da hükmedildiği üzere, tüm müminler birbirlerinin kardeşidirler. Aynı yola baş koymuş, aynı kitaba tabi olmuş, aynı hedefe sahip, aynı duyguları taşıyan insanlardır. Dolayısıyla aralarında büyük bir sevgi ve dayanışma bulunur. Allah, bu durumu şöyle tarif etmektedir:

Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (Saff Suresi, 4)

Başka bir ayette şöyle buyrulmaktadır:

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

Müminler güzel ahlaklıdırlar, mütevazıdırlar, sevgi ve saygı doludurlar. Bu yüzden de tesanüt müminler arasında doğal bir şekilde oluşur. Ancak bu konuda yine de dikkat edilmesi gereken yönler vardır.

Allah bir ayetinde şöyle emretmektedir:

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (İsra Suresi, 53)

Ayette bildirilen gerçek son derece önemlidir. Birincisi, müminlerin birbirlerine karşı sürekli olan en güzel hitap şeklini yalnızca güzel değil, “en güzel” kullanmaları emredilmektedir. İkincisi, şeytanın bir özelliği açığa vurulmaktadır: Şeytan, insanların ve özellikle de müminlerin arasını bozmak için uğraşmaktadır.

Müminlerin arasında bir çekişme ya da kırgınlık yaşanması, tüm fikri mücadeleye zarar verir. Böyle bir hareket, müminlerin gücünü azaltırken, inkârcıları da güçlendirir. Nitekim bir Kuran ayetinde, müminlerin birbirlerinin velileri (dost ve koruyucuları) olmadıkları takdirde, fitne çıkacağı şöyle haber verilmektedir:

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

Tesanütle ilgili açık hükümlerden bazıları şöyledir:

Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalayıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır. (Al-i İmran Suresi, 105)

Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar, sen hiçbir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah’adır. Sonra O, işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir. (Enam Suresi, 159)

Müminler diğer müminlere karşı son derece merhametli ve alçakgönüllü olmakla yükümlüdürler. Aksi bir tavır kesinlikle mümin tavrı değildir. Kibir, kıskançlık,

çekememezlik müminlerin değil, inkârcıların özelliğidir. Bu nedenle bir mümin nefsi yüzünden böyle çirkin bir hataya düşmüş olsa bile hemen kendini toparlamalı, Allah'a sığınmalı ve gerçek mümin tavrını göstermelidir.

TOPLUMUN TAHAMMÜL ANLAYIŞI İLE KURANDAKİ SABIR ARASINDAKİ FARK

Kuran'da sabretmenin, insanları karanlıklardan nura çıkaracak yollardan olduğu bildirilir **"... Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik" (İbrahim Suresi, 1).**

Ancak Kuran'da bildirilen sabır, günlük hayatta pek çok insanın şahit olduğu tavırlardan çok farklı, çok üstün ve kapsamlı bir ahlak özelliğidir. Kuran'da öğretilen gerçek sabır, sadece zorluklar karşısında değil, aksine hayatın her anında yaşanan bir ahlak özelliğidir. Gerçek sabır, zorluklarda olduğu kadar güzel olan her şeyde kararlılık ve istikrar göstermeyi, bir an olsun bunlardan taviz vermeyerek bir ömür süresince devam etmeyi gerektirir.

Allah insanların yaşayabilecekleri en güzel hayat şekli, yaratılışlarına en uygun ahlak yapısını belirlemiş ve **"Kuran'dan müminler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz." (İsra Suresi, 82)** ayetiyle Kuran'da bildirilenlerin müminler için rahmet olduğunu belirtmiştir.

Allah'ın rızasını, sevgisini ve hoşnutluğunu kazanmanın yolu, Kuran'da bildirilen doğruları eksiksizce uygulamaktır. Allah kullarından Kuran ahlakını hayatlarının sonuna kadar hiçbir şekilde gevşeklik göstermeden yaşamalarını istemiştir. İşte müminlerin Allah'ın bu emrini her ne olursa olsun taviz vermeden yerine getirebilmelelerinin sırrı da, imanın kazandırdığı üstün bir özellik olan

“SABIR” da gizlidir. Sabrın sırrını öğrenen bir insan Allah’ın kendisinden istediği her tavırda ve her ibadette süreklilik gösterebilir.

Bu sırra ulaşmak ise son derece kolaydır; Allah, iman eden kullarının üzerinde “Sabur” (çok sabırlı) ismini tecelli ettirir ve onların kalplerindeki kararlılık duygusunu pekiştirir.

Bir ömür boyu devam eden gerçek sabrın asıl kaynağı müminlerin Allah’a olan imanlarıdır. İman eden bir mümin Allah’ın izni olmaksızın tek bir olayın dahi gerçekleşmediğini ve tüm olayların ardında binlerce hayır olduğunu bilir. Allah’ın kendisi için belirlediği kadere tereddütsüz teslim olur ve rıza gösterir. Bu nedenle sabır mümin için zorlanarak yaşanan bir ahlak özelliği değil, aksine gönül rızasıyla ve hoşnutlukla yaşanan ve zevk alınan bir ibadettir. İşte Kuran’da Allah’ın insanlara öğrettiği gerçek sabır ile toplumda yaşanan sabır anlayışının farkı da bu noktada ortaya çıkar.

Toplumun büyük bir kesimi sabrın gerçek anlamını, gerçekten sabırlı bir insanın nasıl davranması gerektiğini, bu özelliğin Allah Katındaki önemini bilmez. Bu kimseler arasında sabır, daha çok insanın hayatı boyunca karşılaştığı zorluk ve sıkıntılara göğüs germesi, bunlara katlanması ve tahammül etmesi olarak algılanır. Bu anlayış içerisinde sabrın, “bir yere kadar dayanma gücü” olduğuna inanılır ve bu doğrultuda “sabrın zaman zaman taşması”, “sabrın tükenmesi” gibi tavır bozuklukları da son derece normal karşılanır. Dahası bu çarpık anlayışa göre, sonunda somut bir çıkar elde edilemeyecek bir konuda sabır göstermek de son derece yersizdir.

Oysa Kuran’da öğretilen gerçek sabır bu tahammül anlayışından çok farklıdır. Öncelikle inananlar, sabrı Allah’ın

bir emri olarak yaşarlar ve bu nedenle de hiçbir zaman onların sabırlarında tükenme ya da taşma gibi bir durum söz konusu olmaz. Hayatlarının sonuna kadar bu ibadeti şevk ve heyecan ile yerine getirirler.

Dahası Kuran'da tavsiye edilen sabır sadece zorluk ve sıkıntılar karşısında yaşanan bir ahlak özelliği de değildir. Gerçek sabır şartlar her ne olursa olsun, Kuran'ın tüm ayetlerini eksiksizce uygulamada, Allah'ın sakınmayı emrettiği tüm tavırlardan titizlikle sakınmada ve Kuran ahlakını bir ömür süresince hiçbir yılgınlığa kapılmadan yaşamakta kararlılık göstermektir.

Allah Kuran'da haber verdiği, **“... sürekli olan ‘salih davranışlar’ ise, Rabbinin katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır.” (Kehf Suresi, 46)** ayetiyle “sebat gösterilerek sürdürülen salih davranışların” makbul olduğunu hatırlatmış ve tüm kullarını sabretmeye davet etmiştir.

Allah diğer bir ayette inananları, **“Ki onlar, sözü işitirler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir.” (Zümer Suresi, 18)** sözleriyle tanımlamıştır. Gerçekten de iman edenler akıl sahipleri olmaları dolayısıyla sözü işitir ve en güzeline uyarlar.

YAHUDİ DÜŞMANLIĞI KURANA UYGUN DEĞİL

İnsanlar bazı olaylara hep bir ağızdan topluca tepki verip kınarken, bazılarında ise derin bir sessizlik içinde adeta üç maymun oynarlar. Görmedim, duymadım, bilmiyorum.

Peki, bu çifte standardın gerçek nedeni ne?

Bu çifte standardın sebebi açık. İnsanlar kolayına gelen, popüler olan ve genel kabul gören olaylara tepki verirler. Yani kalabalığa uyarlar. Çoğu kişi tepki verdiği şey konusunda yeterince bilinçli değildir. Öylesine esip gürler sonra unuttur ve kaldığı yerden hayatına devam eder. Bunun en yaygın örneğini Filistin meselesinde görüyoruz.

Zira zulmü ve haksızlıkları dile getirdiği halde İslam birliğinden hiç bahsetmeyerek hem samimi olmaz hem de konuya ne kadar uzak olduğunu göstermiş olur.

- Birincisi dünyadaki zulüm Filistin'den ibaret olmadığı gibi zalimde İsrail'den ibaret değil. Ateist Siyonizm, derin devletin yüzlerce kuklasından sadece biri. Bu anlamda Filistin mücadelesini, haritada noktayı gösterip bütünü görmemizi engelleyen bir oyun olarak görüyorum. Çünkü bu kişilerin hiç Afrika'dan bahsettiğini duymuyorum. Gündem olmadığı sürece Doğu Türkistan, Yemen, Arakan ve benzer durumdaki İslam ülkelerinin adını anan yok denecek kadar az.

Ayrıca ehli kitap olan samimi dindar Yahudi halk ile ateist zalim yönetim bir birine asla karıştırılmamalıdır.

- İkincisi ise çözümün farklı yerlerde aranmasıdır. Nasrettin Hoca misali yüzüğü kaybettiği yerde değil de aydınlık (kolayına gelen) yerde aranmasıdır. Çözüm bütün Müslümanların Allah'ın emri gereği birlik olmasıdır. Hz. Mehdi'nin etrafında kenetlenip onun önderliğinde batıla karşı ilimle, hikmetle mücadele etmektir. İsrail askerlerine taş atmak ya da klavye başında kabadayılık yapmak mücadele değildir. Ayrıca Musevi düşmanlığı Kuran'a da uygun değildir.

Bu nedenle Filistin'deki zulmün sebebi birlik olmaya yanaşmayan bizzat Müslümanlardır. Allah'ın birlik olma emrine uymaktan başka çare yoktur.

Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır. (Şuara süresi 39)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi 73)

Bu gün dünyanın her yerinde zavallı Müslüman kadınlar, küçük bebekler, çocuklar, yaşlılar yalnızca Müslümanlar kendi aralarında ittifak edip birleşemedikleri için hayatlarını kaybediyor.

Müslümanların Allah'ın emrini yerine getirerek birlik olma farzını uygulamaları, İslam âlemini güçlü ve istikrarlı kılacak olan tek yoldur. Bu farzın yerine getirilmemesi İslam âleminin içinde ayrılık ve dağınıklıklara neden olmakta, bu da mazlum Müslüman halkları savunmasız bırakmaktadır. Suriye'de, Filistin'de, Keşmir'de, Doğu Türkistan'da, Afganistan'da, Bangladeş'te, Patani'de, Moro'da ve daha

pek çok yerde zavallı kadınlar, çocuklar ve yaşlılar ihtiyaç içinde zulümden kurtarılmayı beklemektedirler. Bu mazlum insanların sorumluluğu herkesten önce İslam dünyasının üzerindedir. Müslümanlar Peygamberimiz (sav)’in “Müslüman, Müslümana zulmetmez ve onu tehlikede bırakmaz” sözünü hatırlarından çıkarmamalı, birlik olup zulüm altındaki bütün kardeşlerine kurtuluş sağlamalıdır.

Şüphe yok ki İslam dünyası ancak tek vücut halinde birlik olup hareket ettiği takdirde güçlü olabilecektir. İslam âlemi büyük acılar içindeyken ve zulüm altındaki milyonlarca Müslüman perişan bir halde kurtuluşu beklerken öncelikli olan bu fitnenin bir an önce ortadan kaldırılmasıdır.

Deccal’e karşı tek bir Allah’a inanan Yahudi, Hristiyan ve Müslümanların birlik içinde hareket etmeleri ise yegâne çözümdür.

RESİM VE HEYKEL SANATI HARAM DEĞİLDİR

Sahte hadisler yoluyla bağnazlar tarafından Müslümanlara haram kılınan şeylerden biri de resim ve heykel sanatıdır. Konuyla ilgili bazı hadisler şöyledir:

Şu suretleri yapanlar kıyamet gününde azap görürler ve kendilerine yaptığınız suretlere can verin denilir. (Müslim, 6:368)

İçinde suretler bulunan eve melekler girmez. (Buhari, Libas 91)

Her musavvir cehennemdedir. Musavvirin, tasvir ettiği her surete kıyamet gününde Allah hayat verir de o canlı suret cehennemde kendini yapana azap eder. (Müslim, 6: 370)

Uydurulan bu hadislerle göre ressamılar ahirette en büyük azap gören insanlar arasında sayılmaktadır. Bu çarpık anlayışa göre bu kişiler, Allah'ın yarattıklarını taklit ederek –haşa– ilahlık iddiasında bulunmaktadırlar. Bir ressam veya heykeltıraş eğer böylesine sapkın bir iddiayla ortaya çıkıyorsa bu onun icra ettiği sanat yüzünden değil, ancak ve ancak aklen ve ruhen içine düştüğü zaaf nedeniyle olabilir. Bu ise, her meslekten her insan için geçerli bir ihtimaldir.

Doğadaki tüm güzellikler Yüce Rabbimizin birer sanat eseridir. Bizler, bir sanatın nasıl muhteşem olabileceğini Rabbimiz'in bu eserlerine bakarak anlarız. Şu anki teknolojik dünya, hayatımızı kolaylaştıran ve konforumuzu artıran

her türlü bilimsel gelişme, doğadaki bu sanat eserlerinin birer kopyasıdır. Allah doğadakileri de, teknolojik taklitlerini de bize birer nimet olarak yaratır.

Bağnazlar tarafından heykel sanatının özellikle hedef alınması aslında sadece geçmişten gelen bir gelenek nedeniyle. Geçmişte putperestliğin yaygın olduğu dönemlerde bazı yöneticiler, halklarından bir kısım kişilerin put inşasına yönelmelerini engellemek için heykel yapımına dair çeşitli tedbirler almışlardır. Geçmişte toplumların içinde bulundukları muhtemel tehlikeleri önlemek amacıyla alınan bu tedbirler, Kuran'da herhangi bir hüküm olmamasına rağmen, adeta dinin bir yasağı olarak yaygınlaştırılmıştır. İşte bu bazı insanların, Kuran yerine gelenekleri benimsemelerinin getirdiği en büyük tahribatlardan biridir.

Mecusiler ateşe, Hindular ineğe, bazı topluluklar güneşe tapıyor diye, inekleri öldürüp, ateş veya güneşten uzak bir hayat süremeyeceğimize göre, puta tapan putperestler var diye tüm heykelleri yasaklamanın olağanüstü derecede ilkel bir düşünce tarzı olduğu ortadadır. Burada anormal olan nesneleri ve varlıkları ilahlaştırmaktır ve harama girenler bunu yapan insanlardır, nesnelerin kendileri değil.

Bağnazların Müslümanlara haram kılmaya çalıştıkları resim ve heykel sanatı, Müslümanların yol gösterici kitabı Kuran'a göre kesinlikle haram değildir. Allah sanatı sever ve kullarına da sevdirmiştir; bütün kâinatı sanat ile yaratmıştır. Kuran'da resim ve heykel gibi güzel sanatları haram kılan bir ayet bulunmamaktadır. Tam aksine Kuran'da sanat eserlerinden övgüyle bahsedildiği görürüz.

Hz. Süleyman (as)'ın sarayında bulunan ve saltanatının bir ihtişamı olarak övülen heykeller ve sanat eserleri Kuran'da şu şekilde geçer:

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. “Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın.” Kullarımdan şükredenler azdır. (Sebe Suresi, 13)

Bu Kuran ayetine rağmen sanata yasaklar getiren bağnazlar, sarayında olağanüstü güzellikte heykeller bulunan Hz. Süleyman (as) hakkında ne düşündüklerini de açıklamak zorundadırlar.

Söz konusu hurafecilerin İslam toplumlarına zararı çok büyük olmuştur. İslam dünyasında heykel ve resim sanatı hurafelerin yayıldığı dönemlerin sonrasında hiçbir zaman gelişmemiştir. Sanatını geliştiremeyen toplumlar donuk, ruhsuz ve köhne kalırlar. Yeniliklere kapalıdırlar. Yaratıcılıklarını, pratik düşünme yeteneklerini, detay görme anlayışlarını zamanla yitirirler. Zevksizlik ve donukluk ruhlarına, yaşadıkları mekânlara, birbirlerine karşı davranış biçimlerine de yansır. Bağnazların kapkaranlık dünyasında, sanattan uzaklaşmalarının bir sonucu olarak da incelik ve detaylardan uzak, ürkütücü bir tekdüzelik ve donukluk ve zevksizlik hâkimiyeti vardır.

MÜZİK, ALLAH'IN İNSANLARA SUNDUĞU EN GÜZEL NİMETLERDEN BİRİDİR

Müzik, Allah'ın insanlar için zevk olarak yarattığı bir nimettir. Ses dalgaları yoluyla insanın zevk alabilmesi büyük bir mucizedir. Havada dolaşan ses dalgaları toplanmakta ve daha sonra da bu ses dalgaları sinirsel uyarılara dönüştürülerek beyne iletilmektedir. Bu sesin beyin tarafından müzik olarak ayırt edilip hoş a gidecek bir unsur olarak algılanması, Allah'ın dilediği sese bir anlam yüklemesi ve bizlere bu sesi hoş göstermesi ile olur. Duyma işlemi teknik açıdan incelendiğinde, bir kapı gıcırtısının duyulması esnasında gerçekleşen işlemlerle bir senfoni dinlerken gerçekleşenler aynıdır.

Sesleri üreten de, onlara anlam yükleyen ve bu vesileyle ruhumuzda bir etki meydana getiren de elbette Yüce Allah'tır. Arka arkaya eklenen çalgı seslerinin insan ruhunda hoşnutluk, mutluluk, heyecan oluşturmaları da ancak Allah'ın dilemesi ile meydana gelir. Bu da Allah'ın bir rahmeti ve saymaya güç yetiremeyeceğimiz nimetlerinden yalnızca biridir.

Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Nahl Suresi, 18)

Müzik, Allah'ın insanlara sunduğu en güzel nimetlerden biridir. Ruha hitap eden bu güzellik, müminlerin şükürüne ve Allah'a yakınlaşmalarına vesile olur. Cennette de

müziğin en güzeli olacaktır. Bir şarkının sözünde dine uygun olmayan ifadeler varsa o ifadeler elbette dinlenmez, ancak bu tüm şarkıların ve müzik aletlerinin haram kılınmasını gerektirmez. Kuran'da müziğin haram olduğuna dair ayet yoktur. Yalnızca Peygamberimize atfedilerek uydurulan mevzu hadisler vardır.

Konuyla ilgili mevzu hadislerden bir kaç örnek:

“Şarkı kalpte nifak bitirir.” (Ebu Davud)

“Müzik-şarkı, zinaya götüren bir merdiven gibidir.” (Bi-har-ül Envar, C.79, S.247)

Bazı İslam bilginleri haram olduğuna hiç çekinmeden hükmedebilmiştir:

Allah şarkıyı, onun alışverişini, parasını, öğretmeyi ve dinlemeyi haram kılmıştır. (Muhammed Gazali, Nebevi Sünnet)

Bütün bu mevzu hadislerin ve verilen batıl hükümlerin aksine, Kuran'da müziğin, dansın ve eğlencenin yasaklandığı tek bir hüküm yoktur. Allah mutluluğu, zevki, neşeyi Müslümanlara helal kılmıştır. Dans ritimdir, ahenktir. Allah bütün kâinatı bir ritimle yaratmıştır. Kuşlar, böcekler, kelebekler bile dans ederler. Kuşlar doyulmaz ses ve ritimde birbirinden güzel şarkı söylerler. Zevktir onları dinlemek. Denizin sesi, doğanın hışırtısı, ağaçların dalgalanışı her zaman ritimlidir. Allah ritmi, dansı, müziği, güzel sesi sever. Cennet de bu ritim ile yaratılmıştır.

Büyük İslam âlimi Bediüzzaman Said Nursi Risale-i Nurda bu konudan şöyle bahseder:

Kulaktaki zar, nur-u İmân ile ışımlandığı zaman, kâinattan gelen manevi nidaları işitir. Lisan-ı hal ile yapılan zikirleri, tesbihatları fehmeder (anlar). Hatta o nur-u İmân sayesinde rüzgârların terennümatını (ritmini), bulutların

naralarını, denizlerin dalgalarının nağamatını(namelerini) ve hakeza yağmur, kuş ve saire gibi her neviden Rabbani kelimeleri ve ulvi tesbihatı işitir (bütün kâinatın tıpkı senfoni orkestrası gibi olduğunu görecektir).

....

Bu sırra binaendir ki, şariatça bazı savtlar helal, bazıları da haram kılınmıştır. Evet, ulvi hüznüleri, Rabbani aşkları iras eden sesler helaldir. Yetimane hüznüleri, nefsanî şehavatı tahrik eden sesler haramdır. Şeriatın tayin etmediği kısım ise, senin ruhuna, vicdanına yaptığı tesire göre hüküm alır. (İşaratül İcaz- sayfa 70)

Allah, cennetin güzelliğini ve cennetteki ahenkli müziğin coşkusunu Peygamberimiz (sav)'e ilham etmiş O da bizlere çok detaylı tarif etmiştir. Allah'ın cennette yarattığı ve övdüğü bir güzellik, insanlara nasıl haram olabilir? Elbette ki haram değildir.

Anadolu'nun her yerinde folklor vardır, dans vardır. Horon, halay, zeybek oyunu vardır. Dünyanın her yerinde insanlar dans ederler. Müziğin ve dansın yasak olduğu bir dünya insanın fitratına uygun değildir. Bu büyük bir boşluk ve nimet eksikliği olur. Yüce Rabbimiz'in övdüğü ve güzel gördüğü bir nimeti haram kılmaya kalkmak Allah'ı ve yüce sanatını anlamamak demektir.

YILBAŞI KUTLAMANIN İSLAM'A GÖRE HİÇBİR SAKINCASI YOKTUR

Her yıl Aralık ayında insanların gündemine yılbaşı kutlamaları oturur. Kimileri nasıl kutlayacağını düşünüp rezervasyonlar yaparken, kimileri de büyük bir gayretle “aman yılbaşı kutlamayın” diyerek aktif hale gelirler (bu kişilerin yıl içinde din adına hiçbir faaliyeti olmaz, son derece pasif kendi halinde, ibadetlerini yapmakla yetinen insanlardır) ... Peki, nedir bu günün özelliği ki toplumun her kesimini alakadar ediyor.

Yılbaşı Hz İsa'nın (as) doğum yıl dönümü olarak bilinir. Doğal olarak Hristiyanlar bu günü kutlar. Hz. İsa, tarihi kaynaklara göre, bundan yaklaşık 2000 yıl önce yaşamış, Allah'ın dünyada ve ahirette seçkin kıldığı bir elçisidir.

Allah'ın üstün özelliklerle lütufta bulunduğu, sonsuz cennet yurduyla müjdelediği bu değerli elçisinin getirmiş olduğu hak din Hristiyanlık ve Allah'ın Hz. İsa'ya vahiy ettiği İncil bugün ismen yeryüzünde bulunsa da, gerçekte yozlaşmış ve aslından saptırılmıştır. Hristiyan kaynakları zaman içinde çeşitli bozulmalara uğramış ve tahrif edilmiştir.

Bu tahrifattan dolayı Hristiyanların din adına yaptığı birçok şey gibi Peygamberlerinin doğum günü kutlaması da amacından saptırılarak içki, kumar ve gayri meşru eğlence programlarıyla günah işlenen bir gece haline dönüşmüş durumdadır.

Burada dikkat edilmesi gereken bir konu içki, kumar ve fuhuş gibi gayrı meşru fiillerin hepsi o geceye mahsus uygulamalar değil yıl içinde zaten yapılan şeylerdir. Bütün bu fiiller Kur'an'da yasaklanmıştır, yılın hangi gününde yapılırsa yapılsın haramlardır.

Müslümanların yapması gerek onlara benzememek adına haram olduğunu canhıraş bir şekilde anlatmak yerine; bu gayreti ve enerjilerini Kur'anı anlatıp onları İslam'a kazandırmak ve bu günü ahir zamanda yeniden dünyaya inecek olan bir peygamberlerin doğumu olarak en güzel bir şekilde beraberce kutlamak olmalıdır...

Zira her yıl rutin olarak yapılan bu çalışmalar boş konuşmalardan öteye geçemiyor, kimsenin hidayetine vesile olamıyor.

Allah (cc) Kur'an'da Hz. İsa'yı göğe yükselttiğini ve yeniden dünyaya indireceğini bildiriyor (**Ali-imran suresi 55**) bizler de buna iman ediyoruz. O halde Hz İsa (as)'nın doğumu coşku ile kutlamamız gereken bir gündür.

Ayrıca mucizevi bir şekilde Kur'an'da Hz. İsa'nın doğum gününün vurgulanması da akıllara Hz İsa gibi Ulu'l Azim bir Peygamberin dünya çapında doğum yıldönümünün kutlanması ve tüm dünyanın kullandığı miladi takvimin bir Peygamberin doğum gününden başlatılması Kur'an'ın bir mucizesi olarak düşünülebilir. Yüce Allah şöyle buyuruyor:

“Bunun içindir ki, doğduğum gün selâm benim üzerimdeydi; öleceğim gün ve hayata [yeniden] döndürüleceğim gün [yine benim üzerimde olacaktır]!” (Meryem suresi,33)

NOT: Noel kutlamaları bir Hristiyan geleneği değildir. Türkler en uzun gündüzü yani aydınlığın karanlığı yendiği bu günü tarihten beri kutlardı. Ayrıca Türkistan'da yetişen Akçam ağacını kullanarak “Yeniden Doğuş”u (Nardugan) kutluyorlardı. Çam ağacı süslemek te bu adetten doğmuştur. Noel baba ismin karşılığı olarak ta Ayaz Ata'ya inanılırdı.

FİTNE FESAT HAREKETİ: MÜNAFIKLAR

Münafıkların en belirgin özelliklerinden biri, müminler arasında “fitne” çıkarmaya çalışmalarıdır. Fitne; müminlerin birliğini, Allah’a, Peygamber (sav)’e ve Kuran’a olan sadakatlerini bozmaya yönelik her türlü saptırıcı konuşma ve tavrı ifade eder.

Yüce Rabbimiz bir ayette: **Düzene konulması (ıslah) ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesat) çıkarmayın; O’na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah’ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (Araf Suresi, 56)**

Münafıklar, Müslüman kimliği altında kendini sezdirmeden adeta şeytana hizmet vermektedirler. Nasıl ki şeytanın asıl amacı iman edenleri saptırarak kendi peşinden sürüklemekse, münafık da aynı düşünceyle Müslümanların arasında fitne yayarak, onların doğru yoldan yüz çevirmeleri için çalışır.

Münafıklar diğer münafıklarla gizli faaliyetler yapar, takva gördükleri kişileri etkisiz hale getirmeye, onların başarılarını engellemeye, doğru yoldan uzaklaştırmaya yönelik sistemli bir mücadele verirler. Fakat münafıklar tüm eylemlerinin, konuşma ve davranışlarının kaderde tek tek belirlenmiş olduğunu, Allah’ın tüm yaptıklarına şahit olduğunu unutmışlardır. Rabbimiz “Allah kâfirlere müminlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez.” (Nisa Suresi,

141) ayetiyle, münafıkların çabasının boşa çıkacağına dikkat çekmektedir.

Bir başka ayette ise Allah müminlerin daima üstün geleceğini şöyle vurgulamaktadır: **Kim Allah'ı, Resul'ünü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok ki, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır.** (Maide Suresi, 56)

Münafık özellikle zorluk zamanlarında, kendince güçsüz olduğunu zannettiği müminleri sadakatsizliğe, hainliğe, umutsuzluğa, şevksizliğe sürüklemek ister. Bunun için de sinsi bir üslup kullanarak, gizliden gizliye çevresindeki kişilerin imanını zedelemeye ve onları şüpheye düşürecek sözlerle kendine yandaş edinmeye çalışır. Bunun için kullandığı yöntemlerden biri de müminlere iftira atmaktır.

Kuran'da münafıkların, “... Allah ve Resulü, bize boş bir aldaniştan başka bir şey vadetmedi.” (Azhab Suresi, 12) ya da “... bunları (Müslümanları) dinleri aldattı...” (Enfal Suresi, 49) gibi ifadelerle iman edenlere vesvese vermeye çalışacakları haber verilmiştir. Münafıklar, büyük bir akılsızlıkla müminlerin fark etmediği gerçekleri kendilerinin fark ettiği zannına kapılırlar.

Bunun bir örneğini Kuran'da bildirilen Samiri isimli önde gelen münafığın “... Ben onların görmediklerini gördüm...” (Taha Suresi, 96) sözüyle, Hz. Musa (as)'nın kavmini saptırmaya çalışmasında görebiliriz.

Münafıkların zorluk anlarında fitne çıkarmalarının bir nedeni de, bu anlarda daha rahat hareket ortamı bulmalarıdır. Samiri, “fitne”yi ancak Hz. Musa (as)'nın olmadığı ve kavminin de yönlendirilmeye müsait hale geldiği bir ortamda çıkarabilmiştir. Doğru yoldan sapan kavmin, “... Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız” (Taha Suresi, 91) demeleri, münafıkların bozgunculuk

çıkartmak için, karmaşa ve zorluk ortamlarını kolladıklarının önemli bir delilidir.

Zorluk anlarında müminlerin göstereceği tavır ise Kur'an'da şöyle bildirilmektedir:

Müminler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise dediler ki: “Bu, Allah’ın ve Resul’ünün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resülü doğru söylemiştir.” Ve (bu,) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırdı. (22)

Müminlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (23)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkların sadakatlerinden dolayı mükâfatlandırarak, münafıkları da dilerse azaplandırarak veya tövbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (Ahzab Suresi, 22-24)

Bütün insanların her anı, en ince detayına kadar bir kader dâhilinde gelişmektedir ve her olay Allah’ın kontrolü altında, O’nun izniyle gerçekleşmektedir.

Münafıklar İslam âleminde köstebek gibi faaliyet yaparlar

Münafık, tarihin başlangıcından bu yana, ‘iman eden her topluluğun içinde bulunan’; ‘inanmadığı halde inanmış gibi görünen’, ikiyüzlü, sahtekâr, yalancı, sinsi ve samimiyetsiz insanlara verilen isimdir. Hz. Âdem (as)’dan bu yana yaşamış her toplumda, inananlar ve inkâr edenler kadar, münafıklar da varlıklarını sürdürmüşlerdir. Yaptıkları sinsi eylemlerle, şeytani oyunlarla, küfürle kurdukları işbirlikleri ve tuzaklarla, ‘kendilerince Müslümanların

gücünü kırmaya ve sinsice yeryüzünde dinsizliği hâkim etmeye' çalışmışlardır (küfre karşı susar hiçbir ilmi faaliyet yapmaz bu şekilde destek olur, ama müminlere sürekli saldırarak gücünü kırmaktan geri durmaz).

'Münafık' kelimesi Arapçada, iki tarafı açık 'dehliz; yani tünel' anlamına gelen 'en-nefeku' veya 'köstebek deliği' anlamındaki 'en-nâfıkatu' kelimesinden gelir.

Nasıl ki bir köstebek tünelin bir tarafından girip diğer tarafından çıkarsa, münafık da aynı böyledir. Aynı bir köstebek gibi, Müslümanlığa bir kenardan girer, diğer ucundan çıkar (işine geldiği gibi yaşar), iki yöne doğru da yolu açıktır. Çıkarları ne taraftaysa orayı tercih eder. İşte bu kelime de, münafığın bu 'oynaklığını' vurgular. Kuran'ın **"Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla, ne bunlarla..."** (Nisa Suresi, 143) ayetiyle, Allah münafığın bu durumuna dikkat çekmiş ve münafığın köstebeğe benzeyen bu karakterine karşı Müslümanları uyarmıştır.

Müslümanlar, münafığın tehlikesini, alçaklığını, ahlaksızlığını ve küfürle olan birlikteliğini, müminlerin tesanütünü kırıp dağıtma çabalarını çok iyi bilmelerine rağmen, Bu insanları sabırla imana ve kuran ahlakını yaşamaya çağırırlar. Ancak münafıklar, 'akıl hastası gibi saplantılı bir ruh ile münafıklıklarında ısrar eder' ve çıkarlarının peşinde koşmaya devam ederler. Aynı bir köstebeğin, tüneline aşağı yukarı dolanıp durması gibi, münafık da menfaat elde edebilmek için Müslümanların arasında gezinip durmaya devam eder.

Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalar, hızla oraya yönelip koşarlardı. (Tevbe Suresi, 56-57)

Münafıklığın çözümü ise, münafık karakterinin gün gibi apaçık görülecek şekilde tarif edilmesi ve böylece dünya çapındaki tüm Müslümanların bu samimiyetsiz insanları çok iyi teşhis edebilecek hale gelmesidir. Tüm oyunları deşifre olmuş birinin, artık oynayacak alanı da kalmamış olur...

KURAN'IN PİSLİK DEDIĞİ İNSANLAR: MÜŞRİKLER

Müşrik kitlesinin en önemli ortak özelliklerinden birisi “taassup”tur. Taassup, insanın düşünce ve davranışlarını, geçerli, mantıklı ve akılcı hiçbir delile dayanmaksızın uydurulmuş birtakım yasa, prensip ve yaptırımlara göre kısıtlaması, hayatını bunlara göre düzenlemesidir. Taassup din için söz konusu olduğunda ise, kişinin dinin gerçek ve geçerli kaynağını bırakarak, “zan ve tahmin”e dayalı düzmece kural ve prensiplere uyması akla gelir. Halk arasında, çoğunlukla yanlış olarak dindar Müslümanlar için kullanılan bu deyim, gerçekte din dışı birtakım hükümlere, emir ve yasaklara, din adına tabi olan müşrikleri tam anlamıyla tanımlar. Zaten taassup, müşriği böyle batıl bir dini benimsemeye yönelten en önemli etkidir. Çünkü nefsin, pek çok olumsuz haslete olduğu gibi taassuba karşı da bir eğilimi vardır.

Müşrik için böyle bir taassubu yaşamak ve onun savunuculuğunu yapmak, doğru yolu benimsemekten daha çekiç gelir. Bundan kendince mistik bir zevk alır.

Bu tip insanların çarpık mantıklarına dinin özü, gerçeği yani Allah katından indiği hali yetmemektedir. Dinin kolay bir şekilde yaşanabiliyor oluşu onların sapkın mantıklarının kabullenemediği bir durumdur. Onlar ancak zor bir din yaşarlarsa, insanlara da bunu gösterebilirlerse rahatlarlar.

Kişinin yaptıklarını yalnızca Yüce Allah'ın bilmesinin yeterli olması onları huzursuz eder, gösterişi tercih ederler.

Müşrikler, insanları Kuran'dan uzak tutacak her türlü batıl inancı savunur. Getirdiği delillerin hiçbirini Kuran'a uygun değildir. Geleneksel din anlayışını benimserler. Bu batıl din ise insanlara kavruk, kasvetli, zor bir hayat sunar. Bu yanlış inanışa göre dini her yönü ile mükemmel yaşamak, takva olmak ulaşılması imkânsız bir şeydir. Onlara göre bu takva ölçülerine ulaşabilenler vardır elbet. Sahabeler evliyalar, Allah dostları kendilerini Allah'a adanmış ve takvaya ulaşmışlardır. O yüzden gelenekçiler evliyaların menkıbelerinden sıkça bahseder sonrada iç çekerek "biz onlar gibi olamayız ama ne yapalım Allah affetsin" derler. Örneğin şık giyinmenin dine aykırı olduğuna inanır ama çarşaf giymezler. Başörtüsünün ateşli savunuculuğunu yapar ama gereği gibi örtünmez, edep ve takva elbisesini giyemezler. Gülmek haramdır der sonrada olur olmaz yerde edebe aykırı şekilde gülerler. Müzik haramdır der düğünlerde döne döne oynarlar. Yalan haramdır der ama pembe yalan diye bir kılıfa sokup rahatça yalan söyler, ruh ve beden temizliğine gereği gibi özen göstermez.

Garip mantıktaki bu insanlar kendi içlerinde çelişkiler ile ıstıraplı bir hayat yaşarlar. Kendilerine karşı bir güvensizlik ve eziklik içindedir. Kimi zaman da kendine güvenini ve kararlılığını saldırganlığı, küstahlığı, alaycılığı ve pervasızlığıyla yeniden kazanmaya çalışır. Kuran ahlakına davet edildiklerinde samimiyetsizliklerinin ortaya çıkmasından korkar, söylenenlere karşı hazımsız inatçı ve saldırgan bir tutum sergilerler.

İslam'ı zor zannettiği için inandığı gibi değil de, alıştığı ve kolayına geldiği gibi uygulayan bu gibi insanlar "İslam sadedir, takva üzere yaşamak kolaydır, Kuran'da haramlar çok

azdır, temiz ve güzel olan her şey helaldir” deyip alışkanlıklarını yıkarak inandığı gibi yaşamaya başlayan Müslümanları gördüğünde onları garip karşılar hatta sapıklıkla itham ederler, dinden çıktığını yanlış yolda olduğunu iddia ederler.

Müşrik aynı zamanda cahildir.

Ciltler dolusu kitabı ezbere bilse de cehaletten kurtulamaz. Kuran’ın ve hadislerin nuruyla aydınlanmadığı için cahildir. Her şeyden önce Allah’ı gereği gibi tanıyamaz, Kuran’da Allah’ın Kendisi’ni bildirdiği gibi bilemez. Batıl dininin kendisine tanıttığı çok farklı bir sahte ilaha tapar. Kuran’da bahsedilen gerçekleri göz ardı eder. Allah’ın emrettiği İslam’ı tebliğ görevini yerine getirmez. Batıl bir dine bağlı olduğu için bunu akılcı bir biçimde savunamaz, kimseye bir şey anlatamazlar.

Müşrik, Allah’a doğrudan yönelemez;

Rabbimiz ile samimi bir yakınlık kuramaz, çünkü kalbi kaskatıdır. Allah’a karşı yakınlık ve bağlılık hissetmez, yalnızca kendini kandırır. Allah’ın adı dilindedir fakat kalbinde değildir. Allah’a ulaşmak için kendince araçlar tayin eder. Bu araçların rızasını kazanmayı yeterli görür. Oysa bu araçlar onu Allah’tan daha çok uzaklaştırır, şirkini artırır. Müşriklerin Allah katında şefaatchi sanarak sahte ilahlarını nasıl putlaştırdıkları ve bunların Allah katında hiçbir geçerliliklerinin olmadığı Kuran’da şöyle bildirilir:

Allah’ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: “Bunlar Allah Katında bizim şefaatchilerimizdir” derler. De ki: “Siz, Allah’a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve Yücedir.” (Yunus Suresi, 18)

Müşrik Kuran'dan uzak olduğu için, Kuran ahlakından da uzaktır.

Hal ve hareketlerinde, tavır ve konuşmalarında Kuran'a ve sünnete uygun olmayan bir model izlenir. Kuran'ı okumadığı, okusa da müşrik zihniyetiyle doğru anlayamadığı için Allah'ın Kuran'da müminlere sunduğu bütün nimetlerden, bütün ilimlerden, bütün ahlaki güzelliklerden, manevi üstünlüklerden mahrum kalır. Üstünlükler şöyle dursun her türlü ahlaksızlığa, sahtekârlığa da oldukça yakındır. Darda kaldığında ya da nefsinin arzu ve istekleri ile çatıştığında bir mazeret öne sürerek, vicdanını bastırarak her türlü sınırı çiğneyebilir. Yalan, hırsızlık, iftira gibi Kuran ahlakına ve insan onuruna aykırı bu tür davranışları menfaatleri gereği işlemekten çekinmezler.

Bir diğer özelliği de cimri olmasıdır.

Bir ayette, müminlerin ihtiyaçlarından arta kalanlarını infak etmeleri bildirilirken, müşrikler mallarının ancak çok cüzi bir miktarını, onu da çoğunlukla gösteriş maksadıyla ellerinden çıkarırlar. Malı, parayı yığıp biriktirmek en büyük tutkularından biridir. Hatta harcamaktansa biriktirmek nefislerine daha hoş gelir. Gerçek imana sahip olmadıkları, dolayısıyla Allah'a güven ve tevekkülleri olmadığı için gelecek korkusu içinde yaşarlar.

Müşrik bir insan sürekli istikbaline yönelik yatırımlar yapar, eline geçen her şeyi biriktirme telaşındadır

Elbette insan akılcı davranıp, geleceği de düşünebilir, ama bunu bir hırs, ihtiras haline getirmek ve tevekkülsüz bir üslup ve tavır içine girmek son derece çirkindir. Bu, aynı zamanda kişinin imanının, Allah'ı kavrayışının eksikliğini de ortaya koymaktadır. Allah'a güveni tam olan,

rızkı verenin Allah olduğunu bilen bir insanın dünyaya yönelik bu derece hırs yapması söz konusu dahi olamaz.

Bununla birlikte kıskançlık, hırs ve bencilik gibi kötü ahlak özellikleri de müşrik yapıdaki bir insanın karakter ve şahsiyetinin temelini oluşturur.

Bu tip insanlar estetikten, sanattan ve incelikten yoksundurlar. Tavır ve hareketleri de estetik ve incelikten uzaktır. Diğer insanlara karşı son derece kaba davranırlar. Üstelik böyle olmalarını da kendilerince bir üstünlük alameti olarak göstermeye çalışırlar.

Müşriklerin bir diğer özelliği de korkak olmalarıdır.

Müşrikler, özellikle samimi müminlere karşı sebebini bilemedikleri bir korku içindedirler. Bu, Allah'ın, şirk koşmalarından dolayı onların kalplerinde yarattığı bir korkudur. Ayette bu durum şöyle belirtilir:

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmedeği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (Al-i İmran Suresi, 151)

Bedbaht ve karamsar bir ruh haline sahiptirler.

Şirk koştukları için sıkıntılar, belalar, zorluklar, terslikler peşlerini bırakmaz. Bunlar onların azap ve aşağılanmalarının dünyadaki başlangıcıdır. Başlarından eksilmeyen bu belalardan ötürü bilinçaltılarında, Allah'a karşı akılsızca gizli bir isyan duyarlar. Fakat buna rağmen batıl dinlerinden de vazgeçmezler. Çünkü yaşam tarzlarını, aile yapılarını, çevrelerini, sosyal ve ticari ilişkilerini bu batıl

dinlerinin üzerine kurmuşlardır. Bu düzeni terk etmek kolay kolay işlerine gelmez.

Müşriklerin en önemli özelliklerinden birisi de pis olmalarıdır.

Tevbe Suresi'nin 27. ayetinde, “müşrikler ancak bir pisliktirler...” ifadesiyle onların her yönüyle, maddi ve manevi bir bütün olarak pislik içinde olduklarına işaret edilmektedir. Manevi pisliklerinin yanı sıra maddi pislikleri de müşriklerin oldukça karakteristik özelliklerindendir. Gerek bedenleri, gerek giysileri, gerekse yaşadıkları ortamlar neredeyse sağlıklarına, vücutlarına zarar verecek derecede pistir. Gerçek manada, akılcı bir temizlikten haberleri yoktur.

Müşriğin akıl sağlığı da yerinde değildir.

Hayatı boyunca şirk sisteminden kaynaklanan olumsuz, sağlıksız yaşam tarzı onun zihinsel gelişimini ve beyinsel fonksiyonlarını da olumsuz yönde etkiler. Beslenmeleri de akılcı olmadığı ve çeşitli batıl inançlara ve hurafelere dayalı bir şekil ve zihniyet içerdiği için, kimi zaman yetersiz ve dengesiz beslenmeden kaynaklanan bedensel ve zihinsel gelişme bozuklukları görülebilir.

Yargı ve muhakemesi bozuktur.

Konuşma ve davranışları dengesiz ve tutarsız, akıldan uzaktır. İnişli çıkışlı, istikrarsız bir ruh haline sahiptir. Sakinken birdenbire heyecanlanır, saldırganlık derecesine varan ani çıkışlar yapar. Yüksek ve bozulmuş bir ses tonuyla rahatsız edici bir biçimde konuşur.

Ancak içinde bulundukları bu kötü durumun şuuruna da tam anlamıyla varamazlar. Çünkü Kuran'da, Allah'ın

zikrini görmezden gelen kimselerin üzerini şeytanların kabukla bağlayacakları, bunların da kendilerini doğru yolda sanacakları haber verilir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlattırırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (Zuhruf Suresi, 36-37)

Nitekim müşrik bir insan içinde bulunduğu durum kendisine anlatıldığında da çoğu zaman samimi yaklaşmadığı için anlamaz, anlamak da istemez. Bu konuda yazılanları okusa bile üstüne alınmaz, konunun doğrudan muhatabı olduğunu fark etmez, fark etse de anlamamazlıktan gelir. Tüm tarifler kendisini işaret etse bile kendine kondurmaz, şirki dışarıda arar.

Ancak, samimi oldukları halde cehalet nedeniyle başlangıçta böyle bir yanlış anlayışa düşenler, gerçekleri öğrenince vicdanlarına başvurur, tövbe ederek doğru yola yönelerek, kurtulabilirler. Gerçek müşrik karakteri taşımadıkları halde, bilgisizlikleri nedeniyle müşriklere tabi olan kimselere, samimiyetleri ve halis niyetleri nedeniyle Allah'ın hidayet nasip etmesi umulur. İşte bu kitabın bir amacı da bu tür samimi niyetli, vicdanlı kimselere, hatalarını ve eksiklerini fark ettirmek, içinde bulundukları karanlık hakkında onları bilgilendirmek ve tövbe ederek Allah'ın halis dinine girmelerine vesile olmaktır.

Yoksa Allah gözlerindeki, kulaklarındaki ve kalplerindeki örtüyü kaldırmadıkça, burada anlatılanlardan gerçek bir müşriğin vicdanının harekete geçmesi, hidayete ermesi beklenemez. Bu kitabı alıp okuduğu halde kendi durumunu fark edememesi, kendini müstağni görmesi de Allah'ın mucizelerindendir. Elbette ki güzel olan ve beklenen

sonuç tüm bu anlatılanların, müşrik sistemi içinde yaşayan insanların vicdanına hitap etmesi ve hidayetlerine vesile olmasıdır. Unutmamak gerekir ki kalpler Allah'ın elindedir. Şayet kişi samimi yaklaşır, tövbe eder, içinde bulunduğu durumu fark eder ve Allah'tan hidayet isterse Allah o kişiye icabet eder.

Bu nedenle böylesine büyük bir tehlikeye, Allah'ın böylesine çirkin gösterdiği bir sisteme karşı dikkatli olmak gerekir. Yapılması gereken şey ise insanın böyle bir tehlikeyi en baştan reddederek, kendinden uzak görmesi yerine, potansiyel olarak olabileceğini düşünüp, bu gözle kendisini, içinde bulunduğu sistemi, bakış açısını ve dine yaklaşımını gözden geçirmesidir. İnsanın hatalarını anlayıp düzeltmesi ayıp değildir; tam tersine samimiyet göstergesidir, Allah korkusunun olduğuna delildir.

Buraya kadar gördüğümüz gibi, Kuran'ı ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetini terk ederek, hurafeleri, sapkın uygulamaları, batıl inançları yaşamak insanı, doğru yola yöneltmek şöyle dursun, fitnenin ve şirkin tam ortasına sürükler. Bu nedenle, tek çare yegâne çıkar yol olan Ehl-i Sünnet mezhebinin yoluna, Kuran'ın yoluna sıkı sıkıya sarılmaktır. Elbette pek çok sapkın görüş ve uygulama kendini hak gösterebilmek amacıyla Kuran ve sünnet adına ortaya çıkacağından bunlara karşı da son derece uyanık olunmalı, Kuran'ın ve sünnetin rehberliğinden uzaklaşmamalıdır.

AHİRZAMANDA MÜŞRİKLER

Peygamberimiz (sav) buyurdu ki: **Mehdi (as) kendi mücadelesinde öyle şeylerle karşılaşacak ki, Hz. Muhammed (sav) onlarla karşılaşmamıştır. Çünkü Peygamberimiz zuhur ettiğinde, insanlar taş ve yontulmuş taptalara tapıyorlardı. Ancak Hz. Mehdi zamanında halk,**

Onun aleyhine ayaklanacak, Allah'ın kitabını Ona karşı tevîl ve tefsir edecek, (kendilerince) Kuran'ı korumak için onunla savaşıacaklar. (Biharul Envar c.52, s.363 ve Zuhur Asrı s. 209)

Ahir zamanda dindar olduğunu iddia ederek, Allah adına dinde olmayan bir takım hükümler, kurallar icat eden, helaller, haramlar koyan ve bu şekilde şirke sapan müşrik kesim Hz. Mehdiye şiddetle karşı çıkıp muhalefet edecek. Bunlar, dini kendi istek ve arzularına, çıkar ve taassuplarına göre değiştirmeye, özünden ve aslından saptırmaya yeltenen insanlardır.

Söz konusu kimseler diğer insanlara da kendi sapkın dinlerini dayatırlar. Din ahlakının aslından, Kuran'dan ve hadislerden haberi olmayan cahil kitleler de bu kimselerin uydurdıkları sapkın dini benimserler. Sonuçta, bu kişiler önceki ümmetlerin düştükleri duruma düşmüşlerdir. Bir ayette önceki ümmetlerin içinde şirk koşanların durumu şöyle bildirilmiştir:

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rab (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek olan bir İlah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka İlah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden Yücedir. (Tevbe Suresi, 31)

Allah'a iftira ederek O'nun adına hükümler uyduran ve bunlara tabi olanlardan oluşan bu müşrik topluluğunun genel mantık ve zihniyetlerine göre Kuran anlaşılması zor ve tek başına yetersiz bir kitaptır (Kur'anı tenzih ederiz). İslam'ın ana kaynağı 1 tene değil 4 tanedir: Kuran, sünnet, kıyas, icma... Bir ayette bu yanı sıra şöyle dikkat çekilir:

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilir. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (Şura Suresi, 21)

Bağnazlar Allah'ın Kuran'da bildirmediği kanunlar öne sürerek Allah'ın helal kıldığı nimetlerini haram kılmaya kalkarlar. Bunlar ağırlıklı olarak yasakçı, dini zorlaştırmacı bir zihniyete sahiptirler. Bunlar kendilerini ne kadar dindar görse-ler de gerçekte Allah katında müşriktirler. Çünkü Allah'tan gelen kesin belgeleri bir yana bırakarak, zan ve tahminle hareket eder, Kuran'ı bırakıp deforme olmuş kaynakların hükümlerini uygular, geleneğin dışına çıkmamakta müthiş bir kararlılık gösterirler.

Atalarının dinine körü körüne uymakta kararlı olan müşriklerin laf anlamaz, tutucu ve bağnaz yapıları daha başka pek çok ayette tarif edilir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir”:

Ne zaman onlara: “Allah'ın indirdiklerine uyun” denilse, onlar: “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız” derler. Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyse-ler? (Bakara Suresi, 170)

Benzer ayetler (Maide Suresi, 104), (Araf Suresi, 28)

Onlar, Allah'ın kitabı ve Peygamberimiz (sav)'in hadisleri yerine atalarının izlerini, eserlerini, onlardan din adına öğrendikleri batıl kuralları benimser ve uygulamaya çalışırlar. Allah'ın helal kıldığı şeyleri ataları haram kılmışsa, onlar da haram kabul ederler. Allah'ın farz kılmadığı fakat atalarının din adına farz kıldığı şeyleri yerine getirmeye çalışırlar.

Bu sebeple, dinin özünü anlatıp yaşayan Hz. Mehdi'yi anlamakta güçlük çekerler, onu delilik ve sapıklıkla itham ederler. Bir hadisi şerifte Peygamberimiz şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz bu emrin sahibi, zuhur ettiğinde Resulullah'ın halktan gördüğü eziyetlerin aynısı ve daha fazlası ile karşılaşacaktır. (Gaybet-i Numani)²⁴

KURAN ALLAH'IN SÖZÜDÜR VE İNSANLAR İÇİN BİR HİDAYET REHBERİDİR

Din ahlakından uzak yaşayan toplumlarda çarpık bir din anlayışı hâkimdir. Böyle bir toplumda yetişen insanlar, dini sadece kulaktan dolma, yanlış bilgilerle öğrenir, Allah'ı ve Allah'ın emrettiği güzel ahlakı tanımazlar. Bu nedenle de herkesin din adına farklı uygulamaları, kuralları ve birbiriyle benzeşmeyen doğru ve yanlışları olur. Oysa gerçek dinin öğrenilebileceği ana kaynak Kurandır. Kuran tüm kâinatı yoktan var eden, her şeyin en doğru-sunu bilen Allah'ın sözüdür.

Kuran, her insanın anlayabileceği, sade ve anlaşılır bir üsluba ve eşsiz hikmete sahiptir. Ancak buna rağmen Allah'a ve dine karşı samimiyetsiz, hatta düşmanca bir tutum içerisinde olan bazı insanlar Kuran'a ön yargıyla yaklaşır, kendi bozuk mantık örgüleri nedeniyle ayetleri çarpık yorumlarlar. Kimileri de dini kasten zor göstermek için pek çok batıl inanç, bidat ve hurafe türetirler. Kuran'ı bilen ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hayatını tanıyan iman sahibi insanlar ise, bunların birer hurafe olduğunu anlar ve hiçbirine itibar etmezler. Ancak Allah'ı ve Kuran'ı tanımayanlar, cahillikleri nedeniyle bu hurafelerin etkisinde kalır, temeli Kuran'a dayanmayan bu batıl dini, gerçek din zannetme yanılgısına düşerler. Kuran'ı anlayarak okumadıkları için de Allah'ın seçip beğendiği dinin güzelliklerini göremezler.

Bu hatalı yolu izleyen kişilerin büyük çoğunluğu, Allah'ın tüm insanlara bir hidayet rehberi olarak indirdiği Kuran'da yazılı olanları merak dahi etmezler. Dinle ilgili merak ettikleri konuları öğrenmek istediklerinde, Allah'ın kıyamete kadar geçerli kıldığı, doğruluğunda şüphe olmayan Kuran dışındaki pek çok yanlış kaynağa başvurur, ancak Kuran'ı okumazlar. Bu durum, Kuran'da, **“Rabbim gerçekten benim kavmim, bu Kuran'ı terk edilmiş (bir Kitap) olarak bıraktılar” (Furkan Suresi, 30)** ayetiyle ifade edilmektedir. Allah Kuran'ı, insanların okuyup anlamaları, içinde yazılanları öğrenmeleri, tüm kainatı yoktan var eden Rabbimiz'i tanımaları, O'na nasıl kulluk edeceklerini bilip, sakınmaları için göndermiştir. Türlü örnek ve kıssalarla ayetlerini birer birer ve çeşitli biçimlerde açıklamıştır. Allah'ın **“Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık...” (Enam Suresi, 38)** ayetiyle de bildirdiği gibi Kuran eksiksizdir. Gerek dünya hayatı, gerekse ölümden sonraki hayat ile ilgili pek çok detay, Kuran'da en hikmetli şekilde açıklanmıştır. Allah, **“Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız?” (Enbiya Suresi, 10)** ayetiyle de bizlere bu gerçeği bildirmektedir.

Bu kitap, Kuran'ın Allah'ın sözü ve insanlar için bir hidayet rehberi olduğunu, dünya üzerindeki her insana hitap ettiğini, hükümlerinin indirildiği zamandan bu yana tüm devirleri kapsadığını, dolayısıyla her insanın başvurması gereken en önemli kaynak olduğunu anlatmak amacıyla hazırlanmıştır.

İslam dininin doğru bilinmesi ve Kuran ayetlerinin gerektiği gibi kavranması, insanların doğru yolu bulmaları için zaruridir. Bu konunun tüm insanlara anlatılması ise akıl, vicdan ve sağduyu sahibi her Müslümanın en önemli görevlerinden biridir.

ALLAH'I TEK HÜKÜM KOYUCU OLARAK KABUL ETMEYENLERİN DURUMU

İman edenler için tek yol gösterici Allah'ın elçileri ve Allah'ın sözü olan Kurandır. Kuranda inananların; **“O, her şeyin Rabbi iken, ben Allah’tan başka bir Rab mi arayayım?”** (Enam Suresi, 164) dedikleri bildirilir.

İnkâr edenler ise, kendilerine Allah’tan başka yanlış yol göstericiler ve efendiler bularak, farklı kişileri örnek alıp batıl fikir ve akımları izleyerek büyük bir yanlış içinde yaşarlar. Ancak ölümden sonra, sonsuz cehennem azabını gördüklerinde bu büyük hatalarını, ayette haber verildiği gibi, **“... Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklerimize itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular...”** (Ahzab Suresi, 67) diyerek itiraf edecek ve pişmanlıklarını dile getireceklerdir. Bu insanlar atalarının, çevrelerinin, o toplumun bazı önde gelenlerinin yanlış uygulamalarını kendilerine örnek alarak, yukarıdaki ayette de bildirildiği gibi, “yoldan saparlar”.

Allah'ı tek hüküm koyucu olarak kabul etmeyen, Allah'ın hükümlerine karşı çıkan veya O'nun emirlerinin dışında hükümler uyduran insanlar doğru yoldan sapmış olurlar. Bu insanlar büyük bir cehaletle toplumda yaygın olarak kabul gören batıl kuralları ve uygulamaları Allah'ın hükümlerinden üstün tutarlar. Üstelik bu konuda çok katı ve inatçı bir tutum sergilerler. Doğru olanı vicdanları kabul etse dahi, kibirlerinden ve bağnaz tutumlarından dolayı en güzel ve en doğru olan hükmü kabul etmezler. Allah Kuranda bu insanlar için şöyle bildirmektedir:

Ne zaman onlara: “Allah'ın indirdiklerine uyun” denilse, onlar: “Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız” derler. (Peki) Ya atalarının

aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyse-
ler? (Bakara Suresi, 170)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memlekete
bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun ‘refah içinde
şımarıp azan önde gelenleri’ (şöyle) demişlerdir: “Ger-
çekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk
ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kim-
seleriz. (O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir:
“Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha
doğru olanını getirmiş olsam da mı?” Onlar da demiş-
lerdi ki: “Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye
kafir olanlarız. (Zuhruf Suresi, 23-24)

Kimi insanların sahip olduğu bu çarpık bu bakış açıları,
Allah’ın dinini kabul etmelerine ve iman etmelerine daima
engel olmuştur. Örneğin Hz. Musa (as) ve kardeşi Hz. Ha-
run (as), kavimlerini bir olan Allah’a ibadet ve kulluk et-
meye çağırdıklarında, Firavun ve kavmin önde gelenleri,
ayette haber verildiği üzere; “Siz ikiniz, bizi atalarımızı
üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde
büyüklik sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin
ikinize inanacak değiliz” (Yunus Suresi, 78) demişlerdir.

Hz. Şuayb (as)’a da halkının, “... Ey Şuayb, atalarımı-
zın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konu-
sunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi se-
nin namazın mı emrediyor?” (Hud Suresi, 87) diyerek
akılsızca isyan ettiği ayette bildirilmektedir. Bu ayetlerde de
görüldüğü gibi, peygamberler Allah’ın hükümlerini bildir-
diklerinde, söz konusu insanlardan hep “Senin söyledikle-
rin atalarımızın, babalarımızın ve dedelerimizin yoluna ters
düşüyor, onun için biz bunu kabul etmeyiz...” gibi cevap-
lar almışlardır. İnsanlar elçilerin tebliğlerine her dönemde
inkârla ve düşmanlıkla karşılık vermiş, kendi bulundukları

yoldan vazgeçmek istememişlerdir. Oysa tüm peygamberler insanları, dini yalnızca Allah'a has kılarak ibadet ve kulluk etmeye davet etmişlerdir. İnsanlara Allah'ın dışında başka ilahlar edinmemelerini ve sadece Allah'ın rızasını aramaları gerektiğini tebliğ etmişlerdir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) de insanları katıksızca Allah'a yönelmeye ve O'nun hükümlerini uygulamaya davet etmiştir. Kuran ayetlerinde insanların, ahirette Allah'ın hükümlerinden sorguya çekilecekleri bildirilmektedir. Allah Kuran'da Kendisi'nden başka ortaklar edinen ve onların verdiği hükümlerden kendilerine yeni ve sapkın bir din uyduranları şöyle uyarmaktadır:

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (Şura Suresi, 21)

Rabbimiz bir diğer ayette de şöyle buyurmaktadır: **Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (Ankebut Suresi, 51)**

Yukarıdaki ayetlerde de görüldüğü gibi elçilerin davetine uymayanların bir kısmı kendi batıl dinleri adına ortaya çıkmakta ve peygamberleri kendi düşük akıllarınca dinlerini bozmakla itham etmektedirler. Veya daha büyük bir akılsızlık göstererek Allah'ın ve elçisinin söylediklerini yeterli görmeyip, kendileri başka bir din uydurmaktadırlar. Şüphesiz bu çok ciddi bir zulüm ve çok çirkin bir davranıştır. Oysa, Ankebut Suresi'nde de bildirildiği gibi Allah'ın indirdiği Kitap insanlara yeterlidir.

Günümüzde de iman edenler, Allah'a, Kuran'a ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünnetine sıkı sıkıya bağlanmalı, Allah'ın Kuran'da bildirdiklerinin dışında bir yol aramamalıdır.

KURAN'A GÖRE ÇOĞUNLUĞA UYMAK İNSANI ŞAŞIRTIP-SAPTIRABİLİR

Allah'ın hükümlerini göz ardı eden ve toplumun çoğunluğunu oluşturan din ahlakından uzak kesime uyan insanların en büyük yanlışlarından biri, “çoğunluğun her zaman doğruları temsil ettiğini” sanmalarıdır. Oysa Allah, insanların birçoğunun doğru yolda olmayacağını Kuran'da bildirmektedir. Allah Kuran'da, **“Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak ‘zan ve tahminle yalan söylerler.’”** (Enam Suresi, 116) şeklinde buyurmaktadır. Yani çoğunluğun aldığı kararlar, eğer Kuran'a uygun değilse, hiçbir şekilde doğruları yansıtamaz. Binlerce, yüz binlerce, hatta yüz milyonlarca insan aynı eylem içerisinde olsa da bu, o eylemin doğruluğunu kanıtlamaz.

Müminler ise Allah'ın hükümlerine gönülden teslim olurlar. Onların bu güzel ahlakları ayetlerde de açıklanmıştır:

“... Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. ‘Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında ‘Sen hak ile hüküm ver,’ Sen ‘hüküm verenlerin’ en hayırlısısın.” (Araf Suresi, 89)

... Ben size Allah'tan hiç bir şeyi sağlayamam (gide-remem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler. (Yusuf Suresi, 67)

YALNIZCA KURAN'I REHBER EDİNENLER KURTULUŞ BULUR

Kuran kesin doğruları içeren bir hidayet rehberidir. Her konu hakkında Allah'ın Hz. Muhammed (sav)'e vahyettiği en doğru bilgileri içerir. Bu nedenle yaşamlarında sadece Kuran'ı kendilerine ölçü alan insanlar, Allah'ın rahmetine ve hidayete kavuşturulurlar. Kuran'ın bu özelliği bir ayette şöyle haber verilmektedir:

Şüphesiz, bu Kuran, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (İsra Suresi, 9)

Bu (Kuran), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (Casiye Suresi, 20)

Allah Kuran'da doğrularla yanlışları çok açık bir şekilde belirtmiştir. Bu nedenle de vicdanlarının sesini dinleyip, nefislerinin bencil arzularından uzak duran, Allah'ın hükümlerini uygulamada kesin kararlı olan hidayet ehli kişiler için doğruyu bulmak çok kolaydır. Kuran her yaştan, her eğitim seviyesinden insanın rahatlıkla anlayabileceği, öğütlerini kavrayabileceği hikmet dolu bir Kitap'tır. Kuran'ın içerdiği hükümler ve ayetlerde tavsiye edilen güzel ahlak son derece açık, anlaşılır ve kolaydır. Allah'ın hidayet verdiği, samimi niyetli her insan Kuran'da ne anlatıldığını rahatlıkla anlayabilir ve anladıklarını tüm tavırlarında ve düşüncelerinde en güzel şekilde uygulayabilir. Allah Kuran'ın bu özelliğini Bakara Suresi'nde şöyle bildirmektedir:

... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kuran... (Bakara Suresi, 185)

Ancak sadece Allah'tan korkup sakınanlar, O'na gönülden teslim olanlar, ahiret hayatını dünya hayatına tercih

edenler Kuran'dan öğüt alıp düşünürler. Allah bir başka ayetinde de şöyle buyurmaktadır:

Biz sana bu Kuran'ı güçlük çekmen için indirmedik, içi titreyerek korku duyanlara ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik). (Taha Suresi, 2-3)

Bu konu aynı zamanda Kuran'ın önemli bir sırrıdır. Kuran'ı anlamak için yüksek bir zekaya ya da yeteneğe sahip olmak değil, samimi bir niyete, derin bir imana ve ihlasa sahip olmak gerekmektedir. Çünkü Allah samimi kullarına doğru yolları gösterir, onların Kuran'dan faydalanmalarını ve kurtuluşa ermelerini sağlar. Kuran bütün insanlara gönderilmiş bir Kitap'tır, ancak yalnızca Allah'tan korkan, ahiret gününe iman eden müminler için bir hidayet vesilesi olur. Bu konuyla ilgili ayetlerden bazıları şöyledir:

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (Nahl Suresi, 89)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kuran'ı) hak olarak Rabbinden Ruhu'l-Kudüs indirmiştir." (Nahl Suresi, 102)

Bunlar hikmetli Kitabın ayetleridir; muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. (Lokman Suresi, 2-3)

Ey insanlar, Rabbiniz'den size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (Yunus Suresi, 57)

Ayetlerde de bildirildiği gibi Kuran tüm insanlık alemi için bir öğüt, sakınan ve muhsin olan Müslümanlar için de bir hidayet rehberidir. Büyük İslam mütefekkeri Bediüzzaman

Said Nursi de “Kuran-ı Hakim şuurlu insanlara imamdır, cin ve insan topluluğuna mürşiddir, ehl-i kemale rehberdir, ehl-i hakikata öğretmendir...” (Sözler, s. 185) sözleriyle Kuran’ın salih kullar için bir doğruluk rehberi olduğunu ifade eder.

ART NİYETLİ İNSANLAR KURAN’I KAVRAYAMAZ, ONDAN İSTİFADE EDEMEZLER

Kuran, alemlerin Rabbi, sonsuz ilim ve güç sahibi olan Allah’tan insanlara bir rahmet olarak indirilmiştir. Allah insanlara bir kitap göndermekle onlara lütfetmiştir. Allah’ın bu lütfuna samimiyet, minnettarlık ve şükür ile karşılık verenler bu davranışlarının faydasını yine kendileri görürler. Kuran’ı anlar, iman eder, ona tabi olur ve Allah’ın rahmetine girerler. Dünyada da ahirette de Allah’tan güzel bir karşılıkla mükafatlandırılırlar. Bunun aksine, art niyetli ve düşmanca bir tavırla Kuran’a yaklaşanlar ise bunun zararını yine kendileri görürler. Kuran’ı kavrayamaz, ondan istifade edemez, dünyada ve ahirette kayba uğrarlar. Ancak, ne Kuran’a ne de İslam’a bir zarar veremezler.

Kuran, her insanın rahatlıkla anlayabileceği bir kitap olarak indirilmiştir. **Allah bir ayetinde, “Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü’minler için bir hidayet ve rahmet geldi.” (Yunus Suresi, 57)** buyurmaktadır. Bu ayetten de anlaşıldığı gibi Allah’a iman eden ve vicdanına uyan her insan Kuran ayetlerinden öğüt alabilir, ayetlerdeki emirleri en güzel şekilde yerine getirebilir.

Ancak nefsine uyan, Allah’ın gücünü takdir edemeyen, ahiret konusunda şüphe içinde olan insanlar, ayetleri de kendi bozuk mantıkları doğrultusunda yanlış yorumlarlar.

Allah bir ayetinde Kuran'da öğüt alamayan bu insanların durumunu şöyle haber vermiştir:

Andolsun, Biz bu Kuran'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (İsra Suresi, 41)

Kuran'ı doğru anlamak samimi olarak iman etmekle mümkündür. Allah Kuran'ı, iman edip akleden kullarının kavrayıp öğüt alabileceği apaçık bir Kitap olarak indirmiştir.

İnsanın imanı arttıkça akli, samimiyeti ve Allah korkusu da aynı derecede artar, dolayısıyla Kuran ayetlerindeki incelikleri ve sırları daha iyi kavrar.

Henüz iman etmemiş bir kimse de, ön yargı, art niyet taşımadan samimi bir vicdanla Kuran'a yaklaştığı takdirde, onun ilahi bir kitap olduğunu kolaylıkla kavrar ve iman eder. Allah'ın ayetleri apaçık olduğu için hemen onları uygulamaya geçirir. İman ettikten sonra ise imanının derinliği, duası ve bilgisi ölçüsünde Kuran'ın sırları ve incelikleri kendisine açılır.

İman etmeyen, Allah korkusuna sahip olmayan kişiler ise Kuran'ı doğru kavrayamazlar. Anladıklarını sandıkları konuları ise yanlış anlarlar. Açık ve net ifadeleri kendilerince çelişkili olarak algırlar. Bu tarz kişiler ne kadar zeki ne kadar bilgili ve ne kadar kültürlü olurlarsa olsunlar, Kuran'ı ne kadar araştırırlarsa araştırırsınlar Yüce Rab-bimiz Allah'a iman etmedikleri için akletme yeteneğinden yoksundurlar. İşte bu yüzden Kuran'ı anlayamazlar.

Kuran'a karşı, kendilerince birtakım itirazlar getiren kimselerin öne sürdükleri iddialar incelendiğinde, bunların kökeninde önemli bir anlayış ve mantık bozukluğu olduğu görülür. Kimi zaman bir ilkokul çocuğunun bile açık ve kolay biçimde kavrayabileceği ayetleri, nefislerine uyan bazı kimseler kendi düşük akıllarınca çelişkili ve anlaşılmaz

zannederler. Oysa Kuran'da hiçbir çelişki yoktur. Allah Kuran'ın pek çok ayetinde inkâr edenlerin Kuran'da bildirilen örnekler için, "Allah bu örneklerle neyi kastetti" diyerek şaşırtıp kaldıklarını, bu örnekleri anlayamadıklarını haber vermiştir.

Gerçekten de Kuran'da haber verildiği gibi inkâr edenler her devirde bu örnekleri kavrayamadıklarını doğrudan ya da dolaylı olarak itiraf ederler. Bu, Kuran'ın bir mucizesidir; aynı ayeti bir mümin rahatlıkla kavrarken, inkâr eden bir kimse kavrayamamaktadır. Bu da bize Kuran'ın anlaşılmasının veya anlaşılmamasının tamamen niyete bağlı olduğunu, Allah'ın dilediğine anlayış verdiği gibi, dilediğini de ayetlerinden perdelediğini göstermektedir. Bu durum bir ayette şöyle haber verilir:

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütlerle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (Kehf Suresi, 57)

İman etmeyen, samimiyetsiz, ön yargılı bir insan ise her türlü teknik bilgiye ve mükemmel bir Arapça bilgisine sahip olsa, bir bilim dalında otorite kabul edilse yine de Kuran'ı gerektiği gibi ve doğru anlayamayabilir, çünkü böyle bir kimse en başta nefesine uymaktadır. Bu yüzden de akletme yeteneğinden yoksundur. Akledemediği için de Kuran ayetlerini yanlış anlar, ayetler hakkında çarpık ve akılsızca yorumlar yapar.

Kuran, samimiyet ve onun getirdiği akıl ile anlaşılacak bir üslupta indirilmiştir, yani Kuran'ı anlamada ölçü samimiyet ve akıldır. Bu nedenle akıldan yoksun bir kimsenin

Kuran hakkında getirdiği yorumların, itirazların saçmalığına şaşırmak anlamsızdır.

Mümin karşısındakinden de kendisi gibi bir akıl ve anlayış beklediğinden son derece akılsız ve mantıksız yorumlar karşısında doğal olarak şaşıabilir. Fakat Allah Kuran'da bize iman etmeyenlerin akıl ve anlayış konusunda bir nasipleri olmadığını bildirmiştir. Bu yüzden Kuran'a uygun olarak bakıldığında iman etmeyenlerin akılsızca yorumları bir şaşkınlık konusu olmaktan çıkar, bir ibret konusu, bir iman hakikati haline dönüşür.

Kuran Allah'ın hak Kitabıdır ve apaçık ortadadır. Hiçbir hezeyanla, safsatayla Kuran üzerinde şüphe uyandırmak mümkün değildir. İnkâr edenler bu hezeyanlarla ancak kendilerini ve kendileri gibi olanları kandırır, vicdanlarının sesini bastırmaya çalışırlar.

Mümin Kuran'ın hakikatlerini ve mucizelerini insanlara anlatmakla mükelleftir. Hak ortaya konunca batıl zaten yok olmaya mahkûmdur. Kuran'da bu gerçek, **“Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah’a karşı) Nitelendire geldiklerinizden dolayı eyvahlar size.”** (Enbiya Suresi, 18) ayetiyle haber verilmektedir.

Nitekim batılın kaderi yok olmaktan başkası değildir:

De ki: “Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur.” Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını artırmaz. (İsra Suresi, 81-82)

SONUÇ

Kuran tüm kâinatın ve canlı cansız bütün varlıkların yaratıcısı olan Allah'tan insanlara bir rahmet olarak gönderilmiştir. Ancak bazı insanlar Kuran ahlakını yaşamamalarına bahane olarak kendilerince türlü açıklamalarda bulunurlar. Bunlardan biri de din ahlakını yaşamının, kendilerine sözde kısıtlama getireceği ve diledikleri gibi yaşamalarını engelleyeceği kanaatidir. Oysa bu çok büyük bir yanılgıdır. Tam tersine din ahlakının yaşanmadığı ortamlarda insanlar çok büyük sıkıntılarla, zorluklarla, kısıtlamalarla karşı karşıya kalırlarken, Kuran ahlakı insanlara çok rahat, huzurlu ve güven dolu bir yaşam sunar. Kuran, insanların birbirleri üzerinde kurdukları ağır baskıları, katı kuralları kıran, tüm gereksiz prensipleri ortadan kaldıran, onları sıkıntılardan kurtararak huzur içerisinde yaşamalarını sağlayan bir rahmettir.

Nitekim Allah, elçinin Kuran'ı tebliğ ederek insanların üzerlerindeki ağır yükleri, zincirleri kaldırdığını, onun bu çağrılarına icabet edenlerin, ona destek olup savunanların, yardım edenlerin ve Kuran ayetlerinde gösterilen yolu izleyenlerin kurtuluşa ereceklerini, yani huzura, mutluluğa ve nimetlere kavuşacaklarını şöyle bildirir:

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal,

murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

Buna karşılık Kuran ahlakını yaşamayan toplumlarda gereksiz birtakım katı kurallarla insanların hayatları zorlaştırılır, pek çok sorun çözümsüz kalır. İnsanlar kendi prensip ve bakış açılarına göre yeni kurallar ve yasaklar getirir, kısıtlamalarla kişiler üzerinde gereksiz bir baskı oluştururlar. Örneğin helal olan kimi yiyecekleri yasaklayabilir, helal olan bazı davranışlara kısıtlama getirebilirler. Her toplumun kendi kültür ve çıkarlarına göre oluşturduğu, dile getirilmeyen ama herkesin bildiği bu tarz yanlış kurallar, uygulamalar vardır.

Kuran'da haram ve helaller açık bir dil ile anlatılmış, Allah'ın razı olacağı ahlak ise tüm detayları ile tarif edilmiştir. Bu nedenle de müminlerin hayatlarında Kuran'da tarif edilenlerin ve Peygamberimiz (sav)'in uygulamalarının dışında hiçbir kuralın yeri yoktur. Kuran'da, insanların yaratılışına uygun, onlara huzur ve güvenlik sağlayacak, vicdanlarının rahat olmasına vesile olacak hükümler getirilir. Peygamberimiz (sav)'in hayatı da bu hükümlerin nasıl uygulanacağı konusunda en güzel örnektir. Allah, insanların üzerlerindeki ağır yükleri hafifletmek istediğini ayetlerinde şöyle bildirmiştir:

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler. Allah

(ağır yükleri) sizden hafifletmek ister: (Çünkü) insan zayıf olarak yaratılmıştır. (Nisa Suresi, 26-28)

Bediüzzaman Said Nursi de Kuran'a uyan ve Allah'ın emrettiği imanı yaşayan insanların dünya yaşamlarında iken manevi bir cenneti yaşayacaklarını şöyle anlatmaktadır:

İşte bu insan âlemini bu karanlıklar içinde gördüğüm anda, kalb ve ruh ve aklımla beraber bütün manevi duygularım, belki bütün vücudumun tüm zerreleri feryat ile ağlamağa hazır iken, birden Kuran'dan gelen nur ve iman kuvveti o sapkınlık gözlüğünü kırdı, kafama bir göz verdi. Gördüm ki: Cenab-ı Hakk'ın Âdil ismi Hakîm (İş ve emirleri hikmetli ve yanlışsız olan) burcunda, Rahman ismi Kerim (Herşeyin iyisi faydalısı. Şerefli ve izzetli. Muhterem, Cömert, Musamahakar) burcunda, Rahîm (Rahmet edici, Merhamet eden) ismi Gafur (Çok Mağfiret ve Merhamet eden, suçları en çok Affeden) burcunda yani manasında, Bâis (Gönderen, Sebep olan, İcab ettiren. Yeniden Yaratıcı. Ölüleri tekrar Diriltici. Peygamber Gönderen) ismi Vâris (Mirasçı) burcunda, Muhyî (Diriltici) ismi Muhsin (İhsan Eden, İyilik Eden) burcunda, Rab ismi Mâlik (Sahib. Malı Elinde Bulunduran) burcunda birer güneş gibi doğdular. O karanlıklı ve içinde çok âlemler bulunan insan âleminin tümünü birden ışıkladırdılar, şenlendirdiler. Cehennemî durumları dağıtıp, nuranî âhiret âleminden pencereler açıp o perişan insan dünyasına nurlar serptiler. Kainatın çok ufak parçaları adedince, "Allah'a hamd olsun, Allah'a şükür" dedim. Ve aynelyakîn (göz ile görür derecede görerek, müşahade ederek bilmek) gördüm ki; imanda manevî bir cennet ve sapkınlıkta manevî bir cehennem bu dünyada da vardır, sağlam ve kati olarak bildim. (İman ve Küfür Muvazeneleri, s. 9)

Allah, insanları din ahlakına uygun olmayan bir sistemde asla huzur bulamayacakları şekilde yaratmıştır. Ahirette ise müminlerle inkar edenler arasındaki bu fark çok daha keskinleşir. Kuran'a uymayan insanlar hesap gününde mutsuz iken, iman edenler tarif edilmez bir mutluluk içindedirler:

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtiyardır. (Hud Suresi, 105)

EK BÖLÜM

EKOLOJİK DENGİ VE DÜNYA DÜZENİ

Bazı insanlar yere çöp atmayı basit bir şey gibi görürler. Çiğnediği sakızın poşetini, elini sildiği peçeteyi gönül rahatlığıyla yere atar, bunda da bir mahsur görmezler. “Küçük bir sakız poşetinden ne olur ki” derler. Herkes bu şekilde düşünüp yediği şeylerin ambalajını yere atsa neler olur gelin birlikte düşünelim.

Koca bir fabrika düşünün içinde birbiriyle bağlantılı çalışan büyük makineler seri olarak herhangi bir eşya üretiyor olsun. Bu düzenek içine yabancı herhangi bir farklı madde (kâğıt, poşet, teneke vs.) karışsa sizce neler olur?

İşte aynen bu örnekte olduğu gibi yerlere atılmakta olan ve geri dönüştürülmeyen doğaya yabancı her cisim dünyamızı tehdit eder ve ekolojik dengeyi bozar. Dünya genelinde insanların çevreye verdiği zararlar o kadar arttı ki gezegenimizin bunları arıtıp yok etme kabiliyeti hızla azaldı. Hava kirliliği ekosistemin dengesini bozarak küresel ısınmaya yol açtı, bu da çok sayıda felaketleri ve doğal afetleri beraberinde getirdi. Kış mevsiminde kar yağışının azalması da doğanın bunca pisliği arıtamayıp kısır döngüye girdiğini bizlere açıkça gösteriyor.

İnsanların kendi işledikleri (kötülükler) sebebiyle karada ve denizde bozulma ortaya çıkmıştır. Dönmeleri

için Allah, yaptıklarının bazı (kötü) sonuçlarını (dünyada) onlara tattıracaktır. (Rum suresi 41)

Yeryüzü yüce Allah'ın mükemmel bir şekilde yaratıp kusursuz bir düzen içinde var edip insanı oğluna armağan ettiği mükemmel bir yerdir. Üstün akıl ve ilim sahibi olan Allah dünyanın sürekli temiz ve yaşanılabilir kalması için son derece kompleks bir şekilde ekolojik düzen var etti. Dünya sahip olduğu tüm özellikler ile canlılığın sürdürülebilmesine uygun olacak şekilde son derece hassas dengeler üzerinde yaratmıştır. Görünen ve görünmeyen bütün canlılar ve bitkiler bu kusursuz düzenin devamını sağlayan elemanlardır. İnsanların önemsemeden yere attı çöpleri hayvanlar yiyorlar sonra da çeşitli hastalıklara yakalanıp ölüyorlar. Denizdeki balıkların ölmesi denizlerin kirlenmesine yol açacağı gibi mikroskobik canlılar dâhil sokaklarda yaşayan, ormanlarda gezinen, küçük büyük her türlü hayvanın ölmesi elbette ki bu ekolojik dengeyi olumsuz yönde etkileyecektir. Çünkü doğadaki bütün canlıların kendine has özellikleri ve belli başlı görevleri vardır. Hepsı birbirine yardımcı ve tamamlayıcı elemanlardır. Hayvanlar ve bitkiler insanlar için olmazsa olmaz öneme sahiptir. Örneğin: lezzetli et, balık ve meyve sebze tüketimi yalnızca temiz bir doğa ile mümkündür.

Doğaya karşı hoyrat davranılmasının karşılığında hava kirliliği, kar yağmaması, organik ürünlerin azalması ve buna benzer birçok faktör ile insan sağlığı da olumsuz etkileniyor, her geçen gün birbirinden farklı çeşit çeşit hastalıklar türüyor, eskiye oranla insan ömrü gitgide kısalıyor.

Yüce Rabbimiz bir ayette şöyle buyuruyor: Andolsun, biz onlara belki dönerler diye o büyük (uhrevi) azaptan önce, yakın (dünyevi) azaptan da tattıracağız. (Secde suresi 21)

